ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

STAR WARS®

JEDI QUEST

CALEA SPRE ADEVĂR

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

CALEA SPRE ADEVĂR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 00 – Path to Truth
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Prolog

Nimeni de pe Tatooine nu-şi putea aminti o zi atât de frumoasă. Cei doi sori străluceau, dar razele lor nu îţi făcea băşici pe piele. Vântul sufla, dar era un vânt blând, care nu aducea praf şi nisip sufocant. Clima, de obicei brutală, îşi slăbise strânsoarea. Cei mai mulţi dintre fermierii de umezeală, contrabandiştii şi sclavii de pe Tatooine nu aveau timp sau energie să-şi ridice privirea de la viaţa lor grea pentru a observa acest lucru.

Anakin Skywalker, în vârstă de şapte ani, observase. Când mama lui, Shmi, deschise ferestrele în zori, cei doi rămaseră în picioare respirând cu uimire aerul proaspăt. Pentru prima dată după o lungă perioadă de timp, Anakin se consideră norocos. Astăzi vremea era bună şi avea prima după-amiază liberă.

Zi de zi fusese închis în magazinul de vechituri al lui Watto. Era sclav, dar nu avea cea mai rea slujbă pe care şi-o putea imagina. Învăţa despre motoare hiperspaţiale, convertoare de energie şi motivatoare pentru droizi. Putea asambla legat la ochi un comutator de reactivare. Singura problemă era că trebuia să lucreze pentru Toydarianul Watto, al cărui temperament şi lăcomie îl surprindeau constant pe Anakin, înrăutăţindu-se pe zi ce trecea.

Anakin îşi înghesui micul dejun în gură în timp ce se grăbea pe străzile aglomerate din Mos Espa spre magazinul lui Watto. O rupse la fugă, alunecând uşor printre două eopii încărcate. Astăzi, Watto trebuia să facă o călătorie la Anchorhead. Auzise de o ciocnire spectaculoasă între două

skimmere de nisip şi o fregată spaţială, şi era nerăbdător să fie primul care să liciteze pentru piesele de schimb.

Călătoria îl punea pe Watto în încurcătură, căci entuziasmul său la gândul de a încheia o afacere se lupta cu iritarea de a închide magazinul pentru o zi. Toată săptămâna, aerul fusese plin de zumzetul furios al aripilor lui şi de comentariile sale murmurate despre cum viaţa era nedreaptă cu fiinţele harnice ca el. Watto nu putea suporta să piardă bani, chiar şi pentru o zi, dar nu avea încredere în Anakin să conducă magazinul. Şi nici nu putea suporta să-i dea o zi liberă sclavului său. Aşa că Watto îi lăsase lui Anakin o listă de treburi de făcut, suficient de lungă pentru a garanta că Anakin va fi în închis în magazin de la răsăritul până la apusul soarelui. Ceea ce Watto nu ştia era faptul că Anakin avea prieteni care să-l ajute. Nu fiinţe vii – toţi cei pe care îi cunoştea, de vârsta lui, erau şi ei sclavi. Anakin îi considera pe droizi prietenii lui şi ştia că, apelând la ajutorul lor, putea să-şi facă treburile în jumătate din timp. De îndată ce ajunse la magazin, programă droizii şi se apucă de treabă. Mulţi dintre droizi erau modele vechi sau pe jumătate reparate, dar reuşi să-i facă să funcţioneze. Până la prânz, treburile erau gata.

Anakin luă pachetul pe care Shmi îl umpluse în acea dimineaţă cu plăcinte cu carne şi fructe. Se grăbi spre locuinţa lui, respirând adânc aer în timp ce alerga. Prietena sa Amee era sclavă în casa unui cuplu Toong bogat. Îi dădeau o după-amiază liberă pe lună. Asta era ziua respectivă.

Amee îl aştepta afară, pe treptele locuinţei ei din grămada aglomerată şi stratificată de cocioabe din Mos Espa. Părul ei castaniu era purtat într-o coroană împletită în jurul capului. Îşi strecurase câteva flori galbene prin împletituri. Acestea adăugau un plus la sentimentul de sărbătoare al acelei zile. Faţa ei subţire, de obicei atât de serioasă, părea aproape drăguţă când zâmbea.

— Nu am fost niciodată la un picnic, spuse ea. Mama spune că obişnuia să meargă la picnicuri când era mică.

Mama lui Amee, Hala, deschise uşa şi îi zâmbi lui Anakin. Slujba ei era să lucreze de acasă la piese de transmiţător.

— Sunt fericită că vă veţi bucura amândoi de această zi. Să nu plecaţi departe.

— Ştiu exact locul potrivit, spuse Anakin.

Amee îl urmă pe aleile şi străzile aglomerate din Mos Espa. Astăzi erau şi mai multe fiinţe înghesuite pe străzi. Amee şi Anakin învăţaseră cum să se deplaseze pe străzi aproape invizibili, evitând temperamentele înverşunate ale piloţilor şi contrabandiştilor.

Anakin ştia exact unde ar trebui să îşi împartă picnicul, chiar dacă nu mai fusese niciodată la unul. Găsise locul cu câteva săptămâni în urmă, în timp ce căuta piese vechi la periferia portului spaţial.

Dealurile de pe Tatooine erau nisipoase şi sterpe, dar printre ele, Anakin descoperise un mic canion. Acolo, găsise un copac cu frunze verzi-aurii pâlpâitoare. Nu mai văzuse niciodată specia până atunci şi era prima dată când vedea o astfel de culoare într-o formă naturală. Tatooine era un tărâm al variaţiilor de bej şi cafeniu.

Arborele era sfrijit şi se străduia să supravieţuiască, dar atunci când te aşezai sub el şi închideai ochii, puteai auzi foşnetul frunzelor uscate. Într-o zi ca astăzi, cu aer atât de proaspăt, aproape că puteai să te prefaci că te afli pe o frumoasă planetă verde.

— Este perfect, şopti Amee.

Se înfruptară din plăcintele cu carne ale lui Shmi şi din plăcintele cu carne ale Halei. Au băut sucuri dulci şi şi-au plănuit viitorul, care includea întotdeauna eliberarea de către Anakin a tuturor sclavilor de pe Tatooine. Soarele alunecă mai jos pe cer. Dintr-o dată, după-amiaza se termină.

— Cred că ar fi mai bine să ne întoarcem, spuse Anakin cu reticenţă.

— Urăsc să fiu sclavă, zise Amee.

Împinse ambalajele de mâncare în rucsacul ei cu o forţă neobişnuită.

Anakin nu avu niciun răspuns pe care să-l poată da. Cu toţii urau să fie sclavi. Anakin îşi jură că într-o zi Shmi va trăi o viaţă blândă, plăcută, plină de timp liber şi de lucruri bune de mâncat, la fel ca în această zi. Avea să aibă grijă să se întâmple.

El şi Amee străbătură dealurile nisipoase şi coborâră pe străzile din Mos Espa. Spre surprinderea lor, străzile erau aproape goale, iar tarabele cu mâncare închise.

— Ce se întâmplă? întrebă Anakin. Parcă se apropie o furtună de nisip, dar aerul este atât de limpede.

Pe măsură ce se apropiau de casele lor, neliniştea creştea. La periferie, văzură intrări spulberate şi resturi împrăştiate pe stradă. Trecură pe lângă un bărbat care plângea în mâini. Plânsul îi zguduia umerii subţiri.

Anakin şi Amee schimbară priviri fără să vorbească. Teama care exista mereu sub suprafaţa vieţii lor scânteia şi devenise un curent viu. Ceva nu era în regulă.

O femeie trecu în fugă pe lângă ei, cu ochii în lacrimi.

— Elza! strigă ea. Elza!

— Elza Monimi, spuse Amee, panica începând să-i umbrească vocea. Este vecinul nostru. Ce se întâmplă aici?

Începură să alerge. Toate celelalte case păreau avariate. Fiinţele se amestecau pe străzi, întrebându-se unele pe altele pentru a afla veşti despre fiice, fii, mame, familii întregi. Auziră un nume şoptit, repetat la nesfârşit pe un ton de groază şi oroare.

Anakin opri un vecin, pe Titi Chronelle.

— Ce s-a întâmplat?

— Jefuitori de sclavi, spuse Titi. Piraţi. Conduşi de Krayn. Cu blastere şi dispozitive de imobilizare. Au transmiţătoare care le anulează pe ale noastre. Pot să fure pe oricine vor. Mulţi au fost luaţi.

Titi vorbea în rafale scurte, de parcă nu reuşea să spună o propoziţie întreagă.

Anakin simţi cum îl părăseşte propria respiraţie.

— Mama mea?

Titi îl privi cu tristeţe înainte să se grăbească să continue.

— Nu ştiu.

Fără niciun alt cuvânt, Amee o luă la fugă spre propria locuinţă. Anakin alerga, cu inima bubuindu-i, iar picioarele i se mişcau rapid. Se năpusti în casa lui. Se uită în jur cu sălbăticie. Totul părea să fie la fel. Dar unde era Shmi? Apoi o văzu într-un colţ. Genunchii îi erau strânşi la piept, iar capul era îngropat în ei. Când începu să se îndrepte spre ea, Shmi îşi ridică privirea. Pentru o clipă, văzu teroarea pură de pe faţa ei. Şocul îl paraliză. Nu-şi văzuse niciodată mama speriată. Pentru el, ea era imaginea unei forţe calme. Ea ţinea la distanţă toate terorile vieţii pentru el. Când îi văzu expresia, privirea sălbatică din ochii ei dispăru instantaneu. Lumina caldă, pe care o cunoştea atât de bine, reveni. Ea întinse braţele, iar el se repezi la ea.

— Nu ştiam unde eşti, spuse ea.

Simţi cum braţele ei puternice îl înconjoară şi îşi îngropă faţa în mirosul familiar al hainelor ei. Ea îl legănă uşor.

— Tremuri, spuse ea. Gata, Annie. Suntem amândoi în siguranţă.

Cumva, ştia că teroarea pe care o văzuse pe chipul ei nu era doar pentru că nu-l putea găsi. Era şi din cauza a ceea ce văzuse, A ceea ce aproape că se întâmplase. Dar frica aceea, că mama lui ar putea dispărea, că ar putea fi rănită sau ucisă, că ar putea fi la mila propriei terori, era prea mare pentru ca el să o înfrunte. Îndepărtă gândul chipului ei torturat şi îi respiră căldura, simţind puterea şi blândeţea mâinilor ei care îl linişteau. Instantaneu, tremuratul se opri. Îşi spuse că nu-i văzuse vulnerabilitatea. Mama lui nu putea fi învinsă. Nu putea fi luată. Nu putea fi rănită. În esenţa ei se afla puterea. Ea îi putea ţine pe amândoi în siguranţă. Asta era realitatea. Cumva, Anakin ştia că dacă ar fi recunoscut frica lui Shmi, ar fi închis uşa propriei copilării. Nu era pregătit să facă asta. Avea doar şapte ani. Avea prea multă nevoie de ea.

Se auziră voci afară. O voce profundă care striga, încercând să o anuleze pe cea înaltă şi speriată.

— Amee! Vino înapoi!

— Unde e mama mea?

Anakin îşi ridică privirea.

— E Amee.

Strânsoarea lui Shmi se accentuă.

— Hala a fost răpită de către jefuitorii de sclavi.

Anakin se uită în faţa ei. Teroarea dispăruse, dar tristeţea era acolo, o tristeţe profundă şi plină de compasiune, dar şi altceva, ceva îndepărtat pe care nu-l putea descifra. Ca şi cum ea ştia ceva ce el nu ştia şi nu voia să-i spună – el nu voia sau nu avea nevoie să ştie.

— Este un lucru îngrozitor să fii sclav pe Tatooine, Annie, şopti Shmi. Dar ar putea fi mult, mult mai rău pentru noi.

Îi împinse părul de pe frunte. Privirea distantă îi părăsi ochii.

— Dar tu eşti în siguranţă, zise ea cu voce fermă. Noi suntem împreună. Acum, vino. Hai să facem tot ce putem pentru a o linişti pe Amee şi pe tatăl ei.

Anakin se ridică. Rămase o clipă în pragul locuinţei sale,

privind-o pe Shmi cum se ducea să-i consoleze pe Amee şi pe tatăl ei. Stăpânii se plimbau acum printre fiinţele care mişunau, verificând sclavii. Anakin îl văzu pe proprietarul Halei, Yor Millto, verificând ceva pe un datapad.

— E aiurea să o pierd pe Hala, îi spuse el asistentului său. Asta mă va costa. Dar nu era foarte pricepută. Va fi uşor de înlocuit.

Privirea lui Anakin se îndreptă spre Amee. Faţa ei era îngropată în hainele lui Shmi, iar umerii ei subţiri tremurau din cauza plânsului sfâşietor. Soţul Halei stătea în apropiere, cu faţa în mâini.

Uşor de înlocuit...

Durerea îl sfâşie pe Anakin, o durere pe care nu voia să o înfrunte. Făcu un jurământ. Ştia că are o memorie extraordinară. Organizarea şi învăţarea îi veneau uşor. Îşi va folosi această putere pentru a-şi întipări această amintire în minte şi în inimă. Când va avea nevoie de ea, îşi va aminti fiecare detaliu – nuanţa exactă de albastru a cerului, plânsului incontrolabil, sfâşietor, al lui Amee.

Exista un singur lucru pe care şi-ar antrena mintea să nu şi-l amintească, un singur lucru pe care nu voia să-l mai vadă niciodată, nici măcar în amintiri – teroarea pe care o întrezărise pe chipul mamei sale.

Capitolul 1

ŞASE ANI MAI TÂRZIU

Obi-Wan Kenobi privi cu ochii întredeschişi prin fereastra navei elegante şi mici, un mijloc de transport împrumutat de la Senat. Ceaţa se învârtea în jurul lui şi sub el. Nu putea vedea niciun loc de aterizare.

— E ceva? întrebă Anakin.

Cu vizibilitatea zero, Padawanul său se folosea de instrumente pentru a pilota transportorul. Şi conta şi pe ajutorul legăturii lui sigure cu Forţa. La numai treisprezece ani, Anakin era deja un pilot expert, chiar mai bun decât Obi-Wan.

Obi-Wan ar fi fost primul care să recunoască asta.

— Nu încă. Ceaţa se va risipi într-o clipă, speră el.

Ştia că vârfurile stâncoase ale munţilor de gheaţă erau aproape. Trucul era să găsească un loc de aterizare.

— Şi apoi îmi vei spune de ce ne aflăm aici? întrebă Anakin.

— Toate la timpul lor.

Obi-Wan observă că ceaţa începea să se subţieze. Petele de un gri mai deschis se strecurau printre nori. Dintr-o dată, pe măsură ce nava cobora, vârfurile de gheaţă apărură, ieşind din nori, cu sclipiri de argint pe o mare de gri.

Obi-Wan consultă coordonatele destinaţiei, apoi căută printre stânci un loc probabil pentru a vedea dacă există un punct de aterizare. Tot ce putea vedea în jurul său era albul orbitor al gheţii şi zăpezii. Ştia că versanţii aparent abrupţi ascundeau terase şi peşteri. Straturile de gheaţă aveau posibilităţi înşelătoare.

În cele din urmă, zări o terasă protejată de vânt. Nu mai avea zăpadă şi se vedeau doar pete izolate de gheaţă. Era greu de aterizat, şi exista întotdeauna pericolul ca nava să alunece pe gheaţă direct de pe terasă, dar ştia că Padawanul său ar fi putut s-o facă.

— Acolo, îi spuse lui Anakin şi îi dădu coordonatele.

Băiatul se uită la el, surprins.

— Serios?

— Poţi s-o faci.

— Ştiu că pot s-o fac, spuse Anakin. Mă întreb doar de ce vrei să o fac.

— Pentru că de acolo este o urcare uşoară până la destinaţie.

Anakin apăsă comutatoarele pentru a începe procedurile de aterizare.

— Şi ştiu că nu trebuie să întreb ce anume este.

Obi-Wan se lăsă pe spate şi privi cu admiraţie cum, cu nervii reci şi mână sigură, Anakin manevră cu măiestrie nava în spaţiul îngust. Aşeză nava la sol la fel de uşor ca şi cum platforma lor de aterizare ar fi fost un cuib de ouă de kroyie[1]. Era suficient loc pentru a activa trapa şi a ieşi afară.

Anakin se uită pe geam la stâncile de gheaţă care îi înconjurau.

— Măcar poţi să-mi spui ce planetă este?

— Ilum, răspuns Obi-Wan, urmărind cu atenţie expresia Padawanului său.

Numele aduse o scânteie de recunoaştere pe faţa lui Anakin. Ochii lui strălucitori sclipiră. Cu toate astea, îşi păstră tonul precaut.

— Înţeleg.

— Nu suntem aici în misiune, continuă Obi-Wan. Este o căutare. Aici vei aduna cristalele pentru a-ţi confecţiona propria sabie de lumină.

Faţa sobră a lui Anakin se crăpă de la zâmbetul pe care Obi-Wan ajunsese să aştepte cu nerăbdare să-l vadă, un zâmbet care emana plăcere şi speranţă.

— Îţi mulţumesc pentru această onoare, spuse el.

— Eşti pregătit pentru asta, răspunse Obi-Wan.

— Aşa crede şi Consiliul? întrebă Anakin.

Era o întrebare isteaţă. De fapt, Consiliul era împărţit în privinţa pregătirii lui Anakin Skywalker de a-şi asuma toate drepturile unui Jedi. Erau unii care credeau că venise prea târziu la antrenamentul Jedi. Erau îngrijoraţi de furia şi frica pe care le ascundea în adâncul lui. Erau îngrijoraţi de viaţa sa timpurie ca sclav, de legăturile sale puternice cu mama care îl lăsase să plece.

Yoda şi Mace Windu se numărau printre cei care erau

---

[1] Kroyie – animal avian nativ de pe Kashyyyk, vânat pentru carnea lui.

precauţi şi care îi dăduseră lui Obi-Wan multe momente de nelinişte. Le respecta prea mult punctul de vedere pentru a-l respinge complet. Dar promisiunea pe care o făcuse fostului său Maestru, Qui-Gon Jinn, era mai importantă. Qui-Gon murise acum patru ani, dar era o prezenţă atât de vie în viaţa lui Obi-Wan, încât acesta considera că legătura lor era la fel de puternică. A-l lua pe Anakin ca Padawan nu fusese doar un jurământ faţă de fostul său Maestru iubit, ci şi ceea ce trebuia făcut.

În cele din urmă, Obi-Wan trebuise să aibă încredere în propriile instincte. Yoda şi Mace Windu trebuiau să aibă şi ei încredere în ele. Făcuse lobby din greu pentru a-şi aduce Padawanul aici şi, în cele din urmă, Consiliul nu se mai putu opune. Spera ca decizia lui să fie cea corectă. În scurtul timp petrecut la Templu, progresele lui Anakin fuseseră uimitoare. Prin tot ceea ce era măsurabil, depăşise aşteptările. Era cel mai bun din clasa sa la antrenamentul cu sabia, la pilotaj, la abilităţile de memorare şi la ce era mai important dintre toate... legătura cu Forţa.

Totuşi, tocmai progresul său rapid îl făcea pe Obi-Wan să ezite. Lucrurile îi veneau prea uşor. Exista pericol să cadă în nesăbuinţa şi aroganţa inerente puterii sale. Anakin avea tendinţa de a lua lucrurile în propriile mâini. Putea fi impetuos şi îşi croia propriul drum, ignorând sfaturile. La fel cum făcuse şi Obi-Wan odată. La fel cum făcuse Qui-Gon odată. La asta se întorcea mereu Obi-Wan. El făcuse greşeli grave la vârsta lui Anakin. Voia să-i permită lui Anakin libertatea de a face la fel.

Îmbrăcară echipamentul de supravieţuire pentru timp de iarnă, aranjându-şi paltoanele termice peste tunici şi trăgându-şi mănuşile pe mâini. Îşi coborâră ochelarii de protecţie pe ochi. Temperaturile de pe Ilum erau extrem de scăzute. Viscolele loveau fără avertisment. Formaţiunile de gheaţă aveau margini ascuţite şi înşelătoare.

Trapa se deschise şi păşiră cu grijă pe solul îngheţat. Între ei şi o cădere de mii de metri nu era decât o mică porţiune de terasă. Vântul le tăia părţile expuse ale corpului, vârful nasului şi bărbia. Soarele era doar o sugestie palidă pe cer, o culoare îngheţată aproape imposibil de deosebit de cerul alb şi de culorile gheţii şi ale zăpezii.

— Unde este *Peştera de Cristal*? întrebă Anakin.

Obi-Wan arătă cu degetul.

— Sus. Trebuie să escaladăm stânca asta.

Anakin privi cu atenţie stânca. Era o foaie abruptă de gheaţă albastră, netedă ca o oglindă. Nu se vedea niciun punct de prindere sau de sprijin. Orice pas greşit i-ar fi aruncat în gol.

— Deci asta e o urcare uşoară, spuse el. Spune-mi ceva. De ce au ales Jedii un loc atât de periculos pentru a păstra cristalele Ilum? Nu ar fi fost logic să le scoată din peşteră şi să le păstreze într-un loc sigur? Chiar şi cu o mie de ani în urmă, trebuiau să aibă o idee mai bună.

— Cristalele cresc în peşteră, răspunse Obi-Wan în timp ce întindea mâna spre lansatorul de cabluri de la centura utilitară. Aici este locul de unde trebuie să le adunăm. Provocarea face parte din recompensă.

Vântul îndepărtă o şuviţă de păr nisipos rătăcit de pe obrazul lui Anakin. Privirea lui se aprinse de entuziasmul aventurii care îl aştepta.

— Nu mă plâng. Pare să fie distractiv, spuse el afişând un zâmbet răutăcios.

Obi-Wan aprobă din cap. Era ceva la băiatul ăsta care îi bucura inima. În timpul misiunilor lor împreună, văzuse pe viu generozitatea impulsivă a lui Anakin, loialitatea, setea lui de a învăţa.

Aminteşte-ţi, Padawan, că majoritatea fiinţelor sunt, în esenţă, necunoscute. Există mistere în inimile lor care îi pot surprinde chiar şi pe cei care cred că se cunosc pe ei înşişi.

Obi-Wan se întoarse cu spatele, astfel încât Anakin să nu-i poată vedea zâmbetul ironic. Qui-Gon era în mintea lui atât de des. Era ca şi cum prezenţa lui era atât de puternică, încât nu putea muri niciodată. Obi-Wan era recunoscător pentru asta. Îi lipsea prietenul şi Maestrul său cu o ardoare care nu se diminuase cu anii.

Activă lansatorul de cablu şi ţepuşa ascuţită muşcă din gheaţa de deasupra. Apoi testă cablul.

— Nu uita să iei în calcul vântul, îi spuse el lui Anakin. Are efect de forfecare pe munte. Rafalele pot veni din orice direcţie. Păstrează-ţi corpul liber. Fii în permanenţă atent la echilibru. Gheaţa nu este atât de netedă pe cât pare. Vor exista formaţiuni care te pot tăia.

Anakin aprobă din cap. Lumina dansantă îi părăsise ochii;

acum păreau opaci şi lipsiţi de expresie. Obi-Wan recunoscu privirea. Anakin avea capacitatea de a invoca liniştea într-o clipă. Se dusese undeva unde Obi-Wan nu-l putea ajunge. Obi-Wan ştia că îşi aduna voinţa şi Forţa pentru ascensiunea dificilă care urma.

Anakin îşi lansă propriul cablu şi îl testă. După un semn din cap din partea lui Obi-Wan, cei doi activară cablurile şi se lăsară traşi în sus cu o viteză ameţitoare, rămânând apoi suspendaţi. Obi-Wan ciobi gheaţa cu un instrument ascuţit pentru a-şi crea următorul punct de sprijin. Aruncă o privire pentru a se asigura că Anakin făcea acelaşi lucru.

Dintr-o dată, vântul muşcător se înteţi. Îl lovi în plin, făcându-l să se balanseze momentan de stânca de gheaţă. Obi-Wan se răsuci astfel încât umărul să-i protejeze faţa de gheaţă. Îşi strecură un picior în crăpătura pe care o crease şi se ridică uşor. Apoi creă o crăpătură pentru mână. Asta era partea cea mai dificilă, care necesita un echilibru perfect. Cu grijă, îşi desfăcu lansatorul de cablu pentru următorul asalt asupra gheţii. Vântul se răsuci brusc din cealaltă direcţie, izbindu-l de gheaţă. Se lipi cât de mult putu de stâncă, săpând cu degetele. Se simţea ca şi cum o mână uriaşă încerca să-l arunce de pe faţa muntelui.

De îndată ce rafalele de vânt se potoliră, activă din nou aruncătorul de cablu. Încă două lansări şi aveau să ajungă la terasa înaltă şi îngustă care se deschidea în *Peştera de Cristal*.

Anakin se lansase deja în aer. Lucra rapid cu unealta sa ascuţită, săpând un alt punct de sprijin în stânca de gheaţă. Obi-Wan putea vedea că, în ciuda vitezei sale, Anakin se lupta cu rafalele de vânt care îl izbeau de stâncă.

Obi-Wan preluă conducerea pentru a încetini puţin ritmul lui Anakin. Se deplasau în sus pe stâncă, oprindu-se pentru a aştepta să treacă rafalele de vânt. În sfârşit, Obi-Wan reuşi să ajungă la buza stâncii de deasupra. Se uită la Anakin, care aprobă din cap. În acelaşi moment, se lansară spre siguranţa oferită de marginea stâncii. Dar nu erau în siguranţă. Obi-Wan se opri, clătinându-se puţin pe margine. Aproape că făcu un pas înapoi, din cauza surprizei. Un grup de gorgodoni se afla chiar în faţa lor, dormind lângă gura *Peşterii de Cristal*. Erau creaturi mari, uriaşe, originare de pe Ilum. De obicei, locurile lor de hrănire se aflau pe câmpiile îngheţate de mai jos, unde se

hrăneau cu licheni şi tufişuri. Obi-Wan ştia că erau căţărători experţi, dar nu auzise niciodată ca ei să urce atât de sus.

Erau, de asemenea, prădători feroce.

— Stai liniştit, îi şopti el lui Anakin.

Dacă aveau noroc, fiarele nu-i vor vedea. Vederea lor era slabă, dar auzul şi simţul mirosului erau excelente.

— Ce sunt? şopti Anakin.

— Gorgodoni, murmură Obi-Wan. Cu şiruri triple de dinţi şi gheare ascuţite. Îşi extermină victimele strângându-le până la moarte. Singurul mod de a-i ucide este o lovitură la ceafă.

Anakin îi privi cu precauţie.

— Altceva? şopti el în timp ce o rafală de vânt mătura cornişa.

Vântul trebuie să le fi purtat mirosul, pentru că una dintre creaturile gigantice se agită.

— Da, spuse Obi-Wan. Fereşte-te de...

Dintr-o dată, o coadă mare, reptiliană, apăru de la cel mai apropiat gorgodon, lovindu-l pe Anakin şi trimiţându-l în zbor înapoi spre marginea stâncii.

— Coada lor! strigă Obi-Wan, sărind după el.

Capitolul 2

Anakin fu aruncat înapoi de forţa loviturii. Piciorul său alunecă pe un petic de gheaţă, trimiţându-l să se prăbuşească aproape de marginea stâncii. Obi-Wan sări. Cu un braţ, îşi ţinu sabia de lumină, tăind coada care continua să se agite spre Anakin. Cu cealaltă mână, se întinse şi îl trase pe Anakin în siguranţă.

Anakin îşi recăpătă imediat echilibrul şi îşi activă sabia de antrenament. Nu era capabilă de aceeaşi putere ca o sabie Jedi, dar îl putea proteja oarecum.

Depindea de Obi-Wan să se asigure că Padawanul său nu era vulnerabil.

Gorgodonii se treziseră de-acum, furioşi, cu fălcile pocnind şi ochii rotindu-se. Răcniră, iar blana li se ridică în ţepi ascuţiţi. Îşi arătară rândurile triple de dinţi galbeni ascuţiţi spre intruşi.

Obi-Wan şi Anakin nu avură de ales. Gorgodonii erau pregătiţi să lupte până la moarte. Ca de obicei, înaintea bătăliei, mintea lui Obi-Wan deveni limpede şi liniştită.

Caută slăbiciunea acolo unde este forţă.

Da, Qui-Gon, gândi Obi-Wan. Dimensiunea lor mare îi face puternici, dar şi neîndemânatici. Mă voi folosi de asta.

Cel mai mare gorgodon se îndreptă spre el. Avea privirea implacabilă a unui prădător în timp ce ridica o labă mare cât o sanie pentru a-l lovi pe Obi-Wan. Era sigur că va fi aruncat de pe stâncă dacă îl lovea animalul. Lovitura veni încet, cel puţin pentru reflexele unui Jedi. Obi-Wan avu timp să se gândească la mişcarea sa şi la probabilul contraatac. Ţinând cont de Anakin, se rostogoli spre dreapta, atrăgând gorgodonul în direcţia aceea. Creatura se răsuci cu coada când rată, aşa cum se aşteptase Obi-Wan. Cavalerul Jedi îi aplică gorgodonului o lovitură în partea laterală. Simţi impactul prin tremurătura sabia. Animalul avea o structură scheletică extraordinar de puternică şi era acoperit de straturi adânci de grăsime şi muşchi. Ar fi fost nevoie de mai mult de o singură lovitură pentru a doborî o astfel de creatură.

În acelaşi timp, Anakin sări în lateral, tăind laba uriaşă cu

sabia.

Creatura scoase un urlet când cele două lovituri se conectară. Se învârti cu o viteză surprinzătoare, coada letală biciuind înainte spre Anakin. De data asta, băiatul fu pregătit. Sări un pas în. Când coborî, aplică o lovitură în nasul gorgodonului care surprinse animalul. Un alt răget îi făcu pe ceilalţi gorgodoni să se apropie pentru a-şi proteja camaradul. Cozile loveau şi labele se ridicau, ghearele încercând să-i sfâşie. Obi-Wan şi Anakin avură puţin timp să dea lovituri eficiente. Erau prea ocupaţi încercând să nu le stea în cale.

Dintr-o dată, piciorul lui Obi-Wan lovi un petic de gheaţă neagră. Ascunsă de umbră, gheaţa era alunecoasă şi mortală. Alunecă neajutorat direct spre gorgodon. Bestia uriaşă îşi arătă dinţii galbeni şi îşi ridică braţele masive pentru a-l prinde între ele. Anakin accesă Forţa şi sări cât de sus putu. Ateriză pe o labă a animalului, care îl aruncă ca pe un nimic. Băiatul zbură înapoi şi se lovi de peretele peşterii, ameţit.

Obi-Wan îşi recăpătă echilibrul şi lovi cu o serie de mişcări furioase. Sabia sa era o pată în timp ce plonja, fanda şi se întorcea, dând lovitură după lovitură peste labele şi corpul gorgodonului. Loviturile nu-l omorau, dar îl încetineau. Răgetele furioase, care îi spărgeau timpanele, urmară unul după altul.

Obi-Wan se mişca atât de repede încât gorgodonul nu-l putea urmări.

Capul lui Anakin se limpezi şi alergă înainte pentru a i se alătura lui Obi-Wan. Nu observă că un alt gorgodont se mişcase cu viclenie pentru a-i tăia calea. Anakin se afla direct în calea creaturii, prins între gorgodon şi stânca abruptă.

Obi-Wan sări înainte. Singura cale pe care o avea era să se plaseze între creatură şi Anakin. Lovi faţa creaturii cu sabia, dar văzu labele uriaşe cum se unesc, prinzându-l în capcană. Respiraţia lui Obi-Wan părăsi trupul în urma loviturii. Gorgodonul îl aduse pe Obi-Wan la pieptul său într-o îmbrăţişare mortală.

Faţa lui Obi-Wan era îngropată în blana urât mirositoare. Se înecă, luptându-se să-şi umple plămânii cu aer. În schimb, inspiră blană. Animalul îl strânse şi mai tare. Îi era teamă că i se vor rupe coastele. Ultimele sale rezerve de aer îi ieşiră din corp. Încercă să îşi mişte braţele, dar era imobilizat. Cu colţul ochiului, văzu o ceaţă. O secundă mai târziu, animalul urlă, iar strânsoarea lui slăbi puţin. Îşi dădu seama că Anakin îşi folosise

lansatorul de cabluri. Capătul ascuţit se înfipsese în spatele cărnos al gorgodonului. Acum Anakin era deasupra lui, pe creatură.

Strânsoarea gorgodonului se intensifică. Obi-Wan se luptă să rămână conştient în timp ce vederea îi devenea cenuşie. Lovi cu picioarele, dar era ca şi cum ar fi lovit cu piciorul în piatra muntelui. Tocmai când credea că nu va mai putea rezista, strânsoarea gorgodonului se atenuă şi braţele se deschiseră, lăsându-l pe Obi-Wan să cadă brusc pe pământul dur. Se dădu la o parte în timp ce animalul cădea mort. Agăţat de gâtul gorgodonului, Anakin se aruncă de pe corpul animalului pentru a ateriza fără probleme. Reuşise să doboare creatura lovind-o în punctul moale şi vulnerabil al gâtului.

Ceilalţi gorgodoni simţiră moartea camaradului lor. Cu o viteză surprinzătoare, îşi înfipseră ghearele ascuţite în peretele stâncii şi începură să se târască pe gheaţă până la următorul vârf.

Gâfâind, Anakin îşi opri sabia de antrenament. Obi-Wan se ridică încet în picioare, încă luptându-se să-şi recapete respiraţia. Se opriră amândoi, cu hainele sfâşiate de ghearele gorgodonului şi cu părul încâlcit de sudoare. Obi-Wan îşi dădu jos ochelarii de protecţie şi Anakin făcu la fel.

Îi zâmbi Padawanului său.

— Mulţumesc pentru asta. Acum vine partea cea mai grea.

Anakin îşi şterse sudoarea de pe frunte.

— Mă bucur să aud asta. Începusem să mă plictisesc.

În ciuda cuvintelor sale, Obi-Wan putea vedea că bătălia îl secătuise pe Anakin. Dar Padawanul său ura să arate slăbiciune.

Totuşi, Obi-Wan ştia de asemenea că Anakin îşi va reveni repede.

— Ar trebui să ne scoatem echipamentul de supravieţuire, spuse Obi-Wan, dându-şi jos mănuşile. Nu vom avea nevoie de el în interiorul peşterii. Cristalele sunt în adânc. Pentru a ajunge la ele, va trebui să trecem de viziuni şi voci. Unele dintre ele s-ar putea să te sperie. Unele dintre ele provin din trecutul tău. Ele sunt cele mai profunde temeri ale tale. Asta este ceea ce va trebui să înfrunţi.

Anakin era acum doar în tunică. Vântul rece nu îl făcea să tremure. Umerii i se ridicară şi făcu un pas spre peşteră.

— Sunt pregătit.

Obi-Wan îi puse o mână pe mânecă.

— Aminteşte-ţi de antrenament, Anakin, spuse el. Lasă frica să intre în tine. Nu te lupta cu ea. Nu e nicio ruşine. Sentimentele sunt puterea ta. Experimentează-le şi lasă-le să plece în timp ce te îndrepţi spre scopul tău. Există lecţii care pot fi învăţate chiar şi din frică şi furie. Înfruntă aceste lecţii şi mergi mai departe cu calm şi voinţă.

— Ştiu toate aceste lucruri, spuse Anakin, cu o urmă de nerăbdare în glas.

— Nu, spuse Obi-Wan cu blândeţe, nu ştii. Dar le vei şti.

Odată intraţi în peşteră, se treziră cufundaţi în întuneric. Pereţii peşterii erau din piatră neagră. Piatra era netedă şi lucioasă, dar înghiţea lumina în loc să o reflecte. Intrarea în peşteră păru ca şi cum ar fi intrat în vid.

— Ar trebui să folosesc o baghetă luminoasă? răsună vocea lui Anakin.

— Nu. Aşteaptă ca ochii tăi să se adapteze.

Obi-Wan băgă mâna în tunica sa şi scoase o mică pungă, punând-o în mâna lui Anakin.

— Aici ai mânerul la care ai lucrat şi celelalte componente. După ce vei găsi cristalele, vei modela sabia pentru mâna ta. Nu te grăbi cu această sarcină. Unii Jedi au nevoie de zile sau săptămâni pentru a o confecţiona. Oricât timp îţi va lua, eu voi aştepta. Vom rămâne pe Ilum atât timp cât va fi necesar.

Acum puteau distinge forma zidurilor din jur şi pietrele rătăcite din calea lor. Obi-Wan intră mai departe în peşteră şi făcu un gest spre pereţii negri.

— Aici este istoria noastră.

De-a lungul secolelor, istoria Jedi fusese înregistrată pe pereţii peşterii. Desenele erau făcute din forme şi linii puternice, doar atât cât să sugereze adevărul unei scene sau caracterul unui Jedi. Numele erau înscrise în rânduri care mergeau de la tavan până la podea. Existau, de asemenea, semne şi simboluri pe care Obi-Wan şi Anakin nu le înţelegeau.

Să mergi înapoi. Iată lucrul de care te temi. Vocea era un murmur, mai mult ca un pârâu care curgea. Anakin îl privi pe Obi-Wan întrebător.

— O să înceapă acum, spuse Obi-Wan cu blândeţe. Trebuie să mergi singur înainte.

Un Jedi făcu un pas în faţă din peretele peşterii. Tunica îi

cădea până la vârful picioarelor goale. Sabia pe care o ţinea în mână părea o armă veche. Expresia lui era atât de feroce încât Anakin se opri în loc.

— Există atât de multe plăceri în galaxie. De ce te privezi de ele? Calea Jedi este îngustă. De ce să o alegi? Îţi va aduce doar suferinţă.

Obi-Wan aşteptă să vadă ce va face Padawanul său. Timpul pentru instruire se terminase. După o clipă, Anakin înaintă, iar Cavalerul Jedi dispăru.

Anakin fu înghiţit în curând de întunericul peşterii. Obi-Wan putea să aştepte la intrare, dar nu mai fusese decât o singură dată în peşteră, cu ani în urmă, şi îşi găsi curiozitatea la fel de puternică. Paşii îl duseră mai departe în peşteră. Era dispus să-l piardă din ochi pe Anakin; ştia că Padawanul său trebuia să înfrunte singur peştera. Dar nu voia ca acesta să se îndepărteze prea mult.

Văzu o formă care se apropia de el. Un Jedi înalt, puternic, dar totuşi graţios. O faţă dură cu ochi plini de compasiune.

— Maestre, şopti.

Qui-Gon zâmbi. Inima lui Obi-Wan se frânse. Bucuria se abătu asupra lui, iar lacrimile îi apărură în ochi.

— Mi-a fost dor de tine.

Qui-Gon nu spuse nimic. Făcu un gest peste gât, ca şi cum nu ar fi putut vorbi. Imaginea lui, văzută acum de Obi-Wan, strălucea slab. Dintr-o dată, Qui-Gon se răsuci, cu sabia de lumină în mână. Lovi din nou şi din nou un inamic nevăzut. Obi-Wan se împletici înapoi, cu mâna pe mânerul sabiei sale. Ştia că acesta nu era cu adevărat Qui-Gon, că Maestrul său nu era în pericol, dar impulsul de a ajuta era atât de puternic încât aproape că îşi scosese arma. Înainte să poată face ceva, Qui-Gon se clătină brusc. Acum se afla în faţa lui Obi-Wan. Văzu şocul din ochii Maestrului său. Arătase ca atunci când primise lovitura de moarte de la Lordul Sith.

— Nu! strigă Obi-Wan.

Nu putea să retrăiască din nou acel moment. Nu putea.

Acesta nu este testul meu, Maestre. Este al Padawanului meu. Nu-mi face asta...

Qui-Gon căzu în genunchi. Ochii lui rămăseseră pe Obi-Wan. Tristeţea din privirea lui îl sfâşie, arzătoare şi fierbinte. Imaginea dispăru, doar pentru a reapărea o clipă mai târziu. Îl

văzu pe iar Qui-Gon aplecat. Îl văzu iar cum se prăbuşea în genunchi. Obi-Wan era la fel de neputincios să-l ajute şi cu patru ani în urmă. Era oare batjocorit pentru eşecul de a împiedica moartea Maestrului său?

— Nu, şopti Obi-Wan.

Iar şi iar, fu forţat să retrăiască moartea lentă a lui Qui-Gon. Bâjbâi după calm, dar nu îl putu găsi. Tot ce putea simţi era durerea. Se înfurie din nou în faţa neputinţei sale. Prins în spatele zidului de energie, îşi privise Maestrul căzând. Fusese evenimentul central al vieţii sale. De ce era forţat să îl retrăiască aici?

În genunchi, Qui-Gon întinse mâna spre Obi-Wan. De data asta, imaginea nu se estompă. Durerea îl sufocă pe Obi-Wan în timp ce făcea o jumătate de pas spre Maestrul său. Dar ceva era diferit acum. Ochii lui Qui-Gon nu erau plini de durere. Erau limpezi. Aveau un mesaj. Un avertisment. O rugăminte. Obi-Wan nu ştia ce.

— Ce este, Maestre? Ce-mi spui?

Qui-Gon clătină neputincios din cap. Mâna îi tremura în timp ce se întindea spre Obi-Wan. Degetele lui aproape că puteau îi atinge tunica. Pe măsură ce se apropiau, imaginea se dizolvă în scântei strălucitoare de lumină.

Obi-Wan fu atât de zguduit încât căzu în genunchi, la fel ca Qui-Gon. Simţi umezeala de pe obrajii plini de lacrimi. Primise un mesaj, dar nu-l putea descifra. Tot ce ştia era că tocmai se confruntase cu cea mai mare frică a sa. De la moartea lui, se temea că îl va dezamăgi pe Qui-Gon, chiar dacă se străduia să-i continue moştenirea. Oare Qui-Gon îl avertiza că, până la urmă, era în pericol să dea greş?

Capitolul 3

Viziuni şi voci. Umbre şi ecouri. Ce era atât de greu în asta?

Anakin păşea încrezător în adâncurile peşterii. Jedii apăreau şi dispăreau. Vocile îi murmurau să se retragă, că nu vrea să înfrunte ceea ce venise să înfrunte. Că, în ciuda legăturii sale cu Forţa, nu va fi niciodată un Jedi adevărat.

Anakin respinse vocile. Ştia diferenţele dintre lucrurile cu care putea lupta şi cele cu care nu. De ce să se teamă de umbre? Apoi se opri în loc. Se văzu pe sine.

Avea şapte sau opt ani şi purta hainele aspre ale unui sclav. Stătea într-un colţ lângă peretele peşterii, jucându-se cu un obiect nevăzut. Anakin auzi sunetul unui clopot. Un sunet muzical, uşor şi plăcut. Dintr-o dată, clopotul se rostogoli direct spre el. Tresări şi clopotul se opri la picioarele lui. Sângele curgea din gura clopotului şi se revărsa peste cizmele lui.

Nu e sânge, îşi spuse lui însuşi. Îşi auzea inima bătând cu putere în urechi. Umbre şi ecouri. Asta e tot. Fu uşurat când viziunea despre el însuşi dispăru. O clipă mai târziu, apăru din întuneric o femeie, cu părul căzut pe umeri. Shmi.

— Mamă. Mamă...

Ea nu îl auzi şi nici nu îl văzu. Fugi direct pe lângă el. Şuviţele de păr i se lipiseră de obraji. Faţa îi era lucioasă de transpiraţie. Transpiraţia terorii. Îi mirosi teroarea şi simţi cum aerul îi mişca părul. Se întoarse, dar ea dispăruse. Apoi, când se întoarse înapoi, ea era acolo. Alerga din nou spre el, cu faţa cuprinsă de groază.

Nu putea suporta asta. Anakin îşi închise ochii. Când îi deschise din nou, lui Shmi i se alăturase o altă siluetă. Un om uriaş, mai mult ca o creatură decât om. Anakin nu-i putea vedea faţa, care era în umbră. O apucă pe Shmi cu brutalitate şi o aruncă la pământ ca pe un gunoi.

— Nu!

Mânia izbucni în el şi se repezi înainte. Păru că se loveşte de un zid invizibil şi ricoşă înapoi. Silueta din umbră ridică o mână spre Shmi. Ea se încolăci într-o minge pentru a primi

lovitura. Genunchii îi erau traşi în sus, iar capul îi era lăsat în jos. Era ceva familiar în această postură care îl făcu pe Anakin să se simtă îngrozit.

— Nu! strigă el.

Shmi se uită direct la el pentru prima dată. Îi văzu frica, teroarea. Şi asta i se părea cunoscută, ca şi cum ar fi fost mai degrabă o amintire decât o viziune. Dar o văzuse vreodată pe mama lui speriată? Nu, din câte îşi putea aminti. Voia să se îngroape în braţele ei, să-i simtă puterea, dar nu putea. Nu putea să facă să dispară frica de pe faţa ei. Oare vedea ceva ce se întâmplase cu adevărat? Sau vedea viitorul? La acest gând, propria lui frică crescu. Anakin simţi frica ca pe un lucru viu, un organism care îi umplea corpul şi ameninţa să-l sufoce. Se luptă cu ea. Frica l-ar fi înmuiat. El ar fi făcut frica să fie puternică. O va răsuci şi o va transforma într-o armă. O armă a furiei. Furia era productivă.

Obi-Wan îi spusese să accepte frica. Nu putea s-o facă. Dacă ar fi inspirat-o, i-ar fi umplut plămânii şi l-ar fi sufocat. Dar furia o putea conduce.

— O să te omor! îi strigă el siluetei din umbră.

Silueta din umbră râse.

— O voi face!

Anakin alergă spre umbră şi nu o putu atinge. Viziunea se dezintegră în particule de lumină. Cu o ultimă privire deznădăjduită, Shmi dispăru şi ea. Frustrat, Anakin îşi izbi mâna de peretele peşterii. Sângele începu să se scurgă din fisuri.

Nu o poţi salva, spuse o voce. *Nu contează de câte ori îţi spui că o vei face. Este un vis. Ea trăieşte coşmarul*.

— Opreşte-te, imploră el. Opreşte-te.

Ca şi cum însăşi peştera l-ar fi auzit, totul se opri. Peretele peşterii era din nou neted. Ceea ce păruse a fi sânge era acum doar umezeală. Întunericul căzu în jurul lui ca o pătură grea. Anakin înaintă tremurând. Simţea cum sudoarea i se scurgea pe frunte şi pe obraji. Văzu în faţă o strălucire slabă pe podeaua peşterii.

— Cristalele, spuse o voce.

Se întoarse. Era Obi-Wan. Maestrul său îi zâmbi.

— E timpul.

Pasul lui Anakin se acceleră. Se aplecă să examineze podeaua peşterii. Cristalele creşteau în formaţiuni complicate.

Străluceau chiar şi în întunericul peşterii. Îşi trecu mâna peste ele fără să le atingă. Simţi vibraţiile emanând din ele. Încet, le alese pe cele trei care păreau să-i vorbească. Spre surprinderea lui, îi fu uşor să le desprindă. Le puse în punga care îi atârna de centura utilitară.

— Înainte să începi, trebuie să meditezi, spuse Obi-Wan. Intră în stare de transă, Anakin. Curăţă-ţi mintea. Apoi, sentimentele îţi vor ghida intenţiile.

Anakin se aşeză pe podeaua peşterii. Goli conţinutul pungii în poala sa. Ţinu cele trei cristale în palmă. Aveau o căldură ciudată. Accesul la Forţă nu-i era greu nici acum. O simţea cum se ridică în jurul lui din pământ, pietre şi aer, şi mai ales din cristale. Se simţea liniştit de această siguranţă.

— Acum începe.

Vocea lui Obi-Wan era blândă. Maestrul său îi oferi un zâmbet încurajator şi blând. Dar, deodată, faţa lui Obi-Wan se schimbă. Semne ciudate îi acopereau pielea. Din capul chel îi răsăriseră coarne. Zâmbetul se transformă într-un rânjet, iar Anakin văzu întuneric şi răutate. Era ucigaşul lui Qui-Gon. Obi-Wan i-l descrisese în detaliu. Anakin sări în picioare, împrăştiind cristalele.

— Te-am speriat? întrebă Lordul Sith. Începu să se învârtă în jurul lui Anakin. Poate că ar trebui să-ţi mai exersezi reflexele. Eşti aproape la fel de neîndemânatic ca şi Qui-Gon.

Furia îl cuprinse pe Anakin. Qui-Gon riscase atât de mult ca să-l ia pe Anakin sub aripa lui. El fusese cel care văzuse că Anakin putea fi Cavaler Jedi. Anakin îi datora totul. Întinse mâna după sabia de antrenament, dar aceasta îi zbură din mână. Sithul râse.

— O jucărie de copil. Încearc-o pe asta.

Aruncă ceva spre Anakin. Era o sabie de lumină complet modelată, frumos echilibrată, cu mâner auster. Exact genul de sabie pe care ar fi făcut-o Anakin.

O activă, iar laserul străluci în roşu.

— De ce te temi de furia ta? întrebă Lordul Sith. Într-un gest dezinvolt, îşi activă propria sabie cu două tăişuri. De ce te temi de ura ta? O pot simţi. Mă urăşti. Este firesc. Îşi arătă dinţii. La urma urmei, l-am despicat pe prietenul tău ca pe un animal.

Cu un urlet smuls din burtă, Anakin se aruncă asupra Sithului. Săbiile lor se ciocniră. Feţele le erau apropiate. Putea

să simtă mirosul metalic şi urât al Sithului.

— Vezi? toarse duşmanul lui Anakin. Vezi ce poate face furia? Îţi dă putere. Este ceva ce poţi folosi, ca pe o armă. Şi tu ai gândit acelaşi lucru acum o clipă. Îţi vei transforma frica într-o armă. De ce să negi asta?

— Nu, spuse Anakin, îndreptându-şi din nou sabia spre Sith. Voi învăţa să-mi las furia să dispară. Sunt un Jedi.

— Prostule, şuieră ucigaşul lui Qui-Gon. Există şi alte căi spre putere.

— Nu puterea este ceea ce caut, spuse Anakin, sabia sa lovindu-se din nou de cea a Sithului.

Şocul loviturii îl făcu să-şi strângă sabia cu ambele mâini.

— Atunci minţi, spuse Lordul Întunecat, făcând un pas înapoi. Cum altfel o vei salva pe biata ta mamă plângăcioasă pe care ai abandonat-o, dacă nu ai putere?

Mânia izbucni din nou. Anakin se întoarse, sabia învârtindu-se în cerc, cu corpul încordat. Lovitura trecu prin duşmanul său. Sithul râse.

— Nu-ţi aminteşti, băiete? Sunt doar o viziune. Viziunea ta. Eu sunt Maestrul pe care îl doreşti în secret. Eu sunt cel care îţi va oferi ceea ce-ţi doreşti cel mai mult.

— Nu! ţipă Anakin.

Se aruncă în faţă. Încercă, iar şi iar, să dea o lovitură, folosind fiecare tehnică pe care o stăpânea. Sabia Sithului se învârti în cerc, deviind mişcările lui Anakin. Cu o răsucire vicleană, Sithul îi smulse sabia din mână, care se învârti prin aer, dezintegrându-se în bucăţi. Apoi întinse o mână. Anakin simţi cum Forţa se mişcă împotriva corpului său. Zbură prin aer şi se izbi de peretele peşterii. Capul lui se lovi de piatra dură şi alunecă în jos. Când capul i se limpezi, se trezi aşezat pe podea, cu bucăţile de sabie în poală.

— Partea întunecată îţi poate oferi ceea ce îţi doreşti cel mai mult, spuse Lordul Sith, aplecându-se asupra lui.

Anakin îi simţea respiraţia fierbinte pe obraz. Cum putea o viziune să aibă respiraţie?

— Recunoaşte, spuse ucigaşul lui Qui-Gon.

Îşi ridică sabia pentru lovitura finală. Anakin îşi adună ultimele fărâme de sfidare, apoi îşi privi duşmanul.

— Eu te-am creat. Te pot face să pleci.

Cu braţele încă deasupra capului şi cu sabia pulsând,

Sithul zâmbi.

— Dar mă voi întoarce. Voi locui în tine.

Dispăru şi rămase doar întunericul. Anakin privi în jos. În poala lui se afla o sabie de lumină completă, aceeaşi sabie pe care i-o aruncase Sithul. Era reală? O luă şi o întoarse în mână. O apucă strâns şi părea solidă între degetele lui, potrivindu-se perfect. O activă, iar lama străluci în albastru, surprinzându-l. Anakin se ridică, blocându-şi genunchii ca să nu-i tremure picioarele. Când fu sigur că deţinea controlul complet, se grăbi să se întoarcă la gura peşterii.

Obi-Wan stătea cu picioarele încrucişate în poziţie de meditaţie, aşteptându-l. Surprins, se ridică în picioare când îl văzu pe Anakin.

— Eşti real? întrebă Anakin.

— Da, sunt real. Obi-Wan îl apucă de braţ pe Anakin. Vezi?

Apoi zări sabia. Anakin o dezactivase, dar o ţinea lejer pe lângă el.

— Ce-i asta?

Întinse mâna, iar Anakin i-o dădu. Îi aruncă Padawanului o privire neîncrezătoare.

— Tu ai făcut asta?

— Eu... trebuie să o fi făcut, spuse Anakin.

Nu voia să-i spună lui Obi-Wan despre viziunea sa cu Sithul.

— Tu mi-ai apărut. Mi-ai spus să intru într-o stare de transă. Am simţit Forţa – foarte puternică.

Obi-Wan îi dădu sabia înapoi lui Anakin.

— Ăsta este un semn bun, Padawan. Te-ai lăsat ghidat de sentimentele tale. Uite ce ai realizat. Când le permiţi instinctelor să preia controlul, nu te vor dezamăgi. Îţi aminteşti în bătălia de pe Naboo cum ai distrus nava de control a droizilor? Forţa este întotdeauna cu tine.

Anakin aprobă din cap. Se consolă cu plăcerea şi mândria din vocea lui Obi- Wan. Fiecare Jedi trecea prin încercări pentru a construi o sabie de lumină. El depăşise acele viziuni teribile. Câştigase. Nu se mai gândea la cuvintele pe care le rostise Lordul Sith.

Comunicatorul lui Obi-Wan dădu semnal. Acesta vorbi în el şi ascultă cu atenţie. Apoi întrerupse comunicarea şi se întoarse spre Anakin.

— Ne vor înapoi la Templu, spuse el. Consiliul are o misiune pentru noi.

O misiune! Gândul acesta înăbuşi viziunile tulburătoare. Anakin sări în picioare. Îşi prinse noua sabie la centură. În sfârşit, putea fi un adevărat partener al Maestrului său. Nu se mai gândea la transa lui tulburătoare, la misterul cum fusese făcută sabia. Nu avea importanţă. Această sabie de lumină îl făcuse să devină Jedi.

Capitolul 4

— Eşti agitat, îi spuse Obi-Wan lui Anakin.

Se aflau în faţa sălii Consiliului Jedi din Templu. Mica sală de aşteptare avea scaune confortabile, dar Obi-Wan prefera să stea în picioare, iar Anakin nu putea sta locului. Minutele treceau şi tot nu erau chemaţi.

— De ce crezi că va fi prezent Cancelarul Palpatine la şedinţă? întrebă Anakin, inspirând încet şi adânc pentru a-şi linişti muşchii.

— Nu ştiu.

— Dar bănuieşti.

— Speculaţiile sunt o pierdere de timp. Mai ales, adăugă Obi-Wan, când aştepţi să intri la Consiliul Jedi.

— Vorbeşti ca un droid, bombăni Anakin. Nu poţi să-mi spui ce simţi?

— Simt că eşti prea nerăbdător în legătură cu misiunea, spuse Obi-Wan.

Anakin pipăi cu degetul noua sabie de lângă el. Întradevăr, nu era îngrijorat, ci nerăbdător. Evident, prezenţa Cancelarului Palpatine însemna că misiunea care urma să se desfăşoare era una crucială. Doar că Obi-Wan nu voia să-i spună acest lucru. Faptul că fuseseră aleşi trebuia să însemne, de asemenea, că ezitările pe care Anakin ştia că încă le mai avea Consiliul Jedi în privinţa lui trebuie să se fi estompat.

Uşa unei săli de conferinţe din afara Camerei de Consiliu se deschise brusc. Inima lui Anakin se acceleră.

Nu te agita, se avertiză el însuşi în timp ce intra în sala de conferinţe.

Obi-Wan merse în centrul camerei, iar Anakin îşi ocupă locul lângă Maestrul său. Membrii Consiliului Jedi îi înconjurau în scaunele care se conformau înălţimii lor, astfel încât fiecare Jedi să aibă o vedere egală. Ferestrele din podea până în tavan ofereau o privelişte panoramică asupra culoarelor de zbor de pe cerul aglomerat al Coruscantului. Anakin învăţase să nu se lase distras de interesul său viu pentru numeroasele transportoare elegante care treceau pe lângă el. Chiar şi o privire fugară putea

să surprindă dezaprobarea lui Mace Windu.

Cancelarul Palpatine stătea lângă Mace Windu. Purta o robă de un maro bogat şi profund, din pânză moale de vela[2]. O mantie ornamentată, de culoare albastră, îi acoperea vârfurile cizmelor. Anakin fu liniştit să vadă o expresie primitoare pe chipul său binevoitor. Cancelarul dădu uşor din cap în semn de recunoaştere. Se întâlniseră pe Naboo, imediat după ce Anakin fusese acceptat la antrenamentul Jedi.

— Senatul ne-a cerut să întreprindem o misiune de escortă, începu Mace Windu. Ca de obicei, nu pierdea timpul cu preliminariile. Consiliul v-a ales să însoţiţi o navă diplomatică Colicoid.

— Periculoasă, această misiune nu va fi, spuse Yoda. Cu toate astea, delicată, ea este.

Anakin îşi înăbuşi un oftat. Nu că ar fi sperat la pericol, mai exact. Dar un pic de emoţie ar fi fost binevenită.

— Colicoizii nu salută prezenţa Jedi, ghici Obi-Wan.

Anakin admira întotdeauna cât de repede îi funcţiona mintea.

Yoda aprobă din cap.

— Totuşi, că este necesar, ei ştiu.

— Care este ameninţarea la adresa navei? întrebă Obi-Wan.

Cancelarul Palpatine îi aruncă o privire rapidă lui Yoda pentru a-i cere permisiunea să vorbească. Yoda clipi din ochii săi mari în semn de acord.

— Se ştie că piratul Krayn se află în zona în care vor călători Colicoizii, le spuse Cancelarul. În trecut nu a ezitat să atace navele diplomatice, dar credem că o echipă Jedi ar putea fi un factor de descurajare. Palpatine clătină grav din cap. Krayn şi cei doi asociaţi ai săi, Rashtah şi Zora, sunt nemiloşi. Când Krayn deturnează nave, nu numai că le fură încărcătura, dar le şi vinde călătorii ca sclavi.

Krayn. Anakin îşi încordă muşchii. Ce însemna acest nume de îi făcea corpul să reacţioneze cu teamă? Se simţi brusc rece. Doar disciplina pe care o învăţase în timpul antrenamentului Jedi îl ajută să-şi reprime tremurul involuntar al corpului.

Krayn... Negustor de sclavi. Un *jefuitor de sclavi*. Numele de pe buzele tuturor în acea zi teribilă. *Jefuitor, negustor,*

---

[2] Vela – tip de ţesătură din care se făceau haine pentru cei bogaţi.

jefuitor, scanda fără sens creierul lui Anakin. Amintirile pluteau deasupra lui, chiar în afara razei de acţiune. Nu putea decât să simtă groaza pe care i-o aduceau.

Apoi memoria înflori în el. Îi umplu sângele ca o otravă. Fiecare detaliu se năpusti asupra lui, exact aşa cum jurase să şi le amintească în acea zi. Îşi aminti de ziua răcoroasă de pe Tatooine. De picnic. De florile împletite prin părul lui Amee. De gustul dulce al plăcintelor cu fructe. Şi apoi şocul brusc de a se grăbi să treacă printre rândurile de locuinţe, văzând chipuri de nerecunoscut din cauza fricii teribile.

Dăduse buzna în casa lui şi îşi văzuse mama, cu picioarele strânse la piept, ca şi cum s-ar fi protejat de o lovitură. Îşi ridicase privirea şi el îi zărise teroarea pe faţă... Nu! Nu voia să-şi amintească asta!

Peştera! Fusese atât o amintire, cât şi o viziune. Acum înţelegea asta clar.

Evenimentele se repetară cu o claritate înspăimântătoare. Suprimase amintirea printr-un act de voinţă. Dar nu reuşise să o blocheze pentru totdeauna.

Acum, memoria alesese să revină în acest moment, în timp ce membrii Consiliului Jedi erau cu ochii pe el. Anakin aproape că gemu cu voce tare.

Obi-Wan simţi ceva. Îşi mută uşor greutatea, apropiindu-se puţin mai mult de Anakin. Mesajul nerostit era clar: *Sunt aici, Anakin. Ţine-te bine*.

Dar Anakin îşi învinsese deja şocul. Îşi spuse că era menit să-şi amintească acum, în acest loc. Şocul se transformă în hotărâre. Îl simţise pe Krayn în peşteră. El ar fi putut fi silueta care o urmărea pe Shmi. Chiar dacă Anakin nu-l văzuse niciodată pe pirat, îl cunoştea. Ştia teroarea pe care o răspândise.

În sfârşit, exista o şansă să-l înfrunte. Ce norocos era că primeau această misiune! Mâna lui se îndreptă inconştient spre mânerul sabiei de lumină.

— Cu tot respectul pentru Consiliu şi Senat, spuse Obi-Wan, nu sunt sigur că suntem echipa potrivită pentru această misiune.

Anakin nu se putu abţine să nu arunce o privire neîncrezătoare către Maestrul său. Ce făcea Obi-Wan? Chiar erau echipa perfectă pentru această misiune!

— Consiliul poate că îşi aminteşte că Anakin însuşi a fost cândva un sclav, continuă Obi-Wan. El este sensibil la această problemă. Şi ca tânăr Padawan...

— Nu sunt chiar tânăr! interveni Anakin. Şi nici nu sunt prea sensibil!

Mace Windu îşi fixă privirea întunecată asupra lui Anakin, privirea aspră care putea face chiar şi un elev Jedi senior să-şi amintească brusc fiecare mică încălcare a regulilor pe care o comisese de la vârsta de cinci ani.

— Te vom ruga să vorbeşti atunci când vom dori opinia ta, Anakin.

Anakin fu intimidat de mustrarea lui Mace Windu. Mace Windu se întoarse către Obi-Wan cu aceeaşi severitate.

— Ai îndoieli cu privire la Padawanul tău, Obi-Wan? Dacă da, trebuie să le spui. Cu siguranţă că nu sunt evidente pentru Consiliu, din moment ce, nu demult, ai stat chiar în acest loc şi ai susţinut cu vehemenţă că era pregătit pentru călătoria pe Ilum pentru a-şi confecţiona propria sabie de lumină.

Deci Obi-Wan trebuise să se lupte pentru a-l duce pe Ilum. Sfidarea izbucni în Anakin. Bărbia i se ridică. Şi ce dacă? Dacă membrii Consiliul încă mai aveau ezitări în privinţa lui, în curând aveau să afle altceva.

— Vă rog să mă iertaţi că intervin, îi întrerupse încet Cancelarul Palpatine. Cred că înţeleg ezitarea lui Obi-Wan Kenobi. Chiar şi din cunoştinţele mele limitate despre procedurile Jedi, înţeleg că Anakin Skywalker este un caz special. Fireşte, Jedii doresc să-l protejeze mai mult decât pe orice alt student Jedi.

Faţa lui Anakin se înroşi. *Un caz special!* Având nevoie de protecţie! Simţi cum îl cuprinde umilinţa.

— Anakin Skywalker nu este un caz special, spuse Obi-Wan cu voce fermă. Doar abilităţile sale extraordinare îl diferenţiază. Cu siguranţă nu are nevoie de protecţie. Poate că m-am exprimat greşit. Îl consider pe deplin capabil să participe în orice misiune în care doreşte Consiliul să-l trimită. Ezitarea mea a fost de moment. Accept misiunea pentru mine şi pentru Padawanul meu.

Încet, Mace Windu aprobă din cap. Yoda făcu şi el la fel, dar privirea lui zăbovi asupra lui Anakin.

Lui Anakin nu îi păsă. Maestrul său vorbise pentru el.

Aveau o misiune. Nimic altceva nu mai conta. Şi exista posibilitatea să-l întâlnească pe Krayn faţă în faţă.

Ăsta era cel mai important lucru dintre toate.

Capitolul 5

Nava Colicoid era masivă şi utilitară. Chiar şi navele diplomatice Colicoid erau făcute pentru a servi drept nave de marfă, iar proiectanţii de nave de pe planetă erau cunoscuţi mai degrabă pentru ingeniozitate decât pentru stil. Reuşeau să înghesuie mai mult spaţiu de încărcare într-un crucişător decât oricine altcineva din galaxie. Făceau acest lucru prin comprimarea spaţiului de locuit. Cabinele şi spaţiile publice erau înghesuite şi cu forme ciudate, în mare parte ascunse în colţuri rătăcite. Nu avea să fie un zbor de lux.

Din fericire, Obi-Wan ajunsese în punctul în care abia dacă mai recunoştea împrejurimile, cu excepţia punctelor de interes pentru misiunea care urma. Anakin, însă, era îngrozit pur şi simplu de urâţenia transportorului Colicoid. Când venea vorba de nave spaţiale, Anakin credea cu tărie în viteză şi eleganţă.

— Credeam că navele diplomatice ar trebui să fie cele mai bune din flota planetei, îi murmură el lui Obi-Wan în timp ce urcau la bord.

Mergeau în urma unui ghid, pe un coridor îngust, strecurându-se pe lângă panouri de echipamente şi cutii de marfă.

— Aceasta este cea mai bună din flotă, murmură Obi-Wan.

Ajunseră pe punte. Centrul de comandă era mai mic decât ar fi trebuit să fie pentru o navă de asemenea dimensiuni. Echipajul de piloţi era înghesuit unul în altul şi în consolele tehnice. Chiar şi tavanul fusese pus în slujba încărcăturii – plase din duroţel fin, erau suspendate şi umplute cu cutii de marfă. Încărcătura completă bloca iluminarea de sus, creând bălţi de umbră pe punte.

Efectul total era unul de întuneric profund.

— Căpitane, a sosit echipa Jedi, raportă ghidul lor.

Căpitanul flutură o mână lungă în spatele său, dar nu se întoarse.

— Eşti liber.

Ghidul se întoarse şi plecă. Căpitanul îi ignoră în continuare pe Jedi. Se holba la un ecran de date montat pe

consola tehnică.

Obi-Wan ştia că Colicoizii abia dacă le tolerau prezenţa. Dacă Căpitanul voia să joace un joc al răbdării cu el, nu se va angaja. Îl avertiză pe Anakin cu o privire – nu trebuia să trădeze niciun semn de nerăbdare. Anakin îşi compuse imediat trăsăturile şi îşi linişti degetul care bătea neliniştit pe centura utilitară. Obi-Wan încă îşi putea da seama că Padawanul său era neliniştit, dar Colicoidul nu avea cum.

Colicoizii erau o specie inteligentă cu corpuri apărate de carcase chitinoase, ca un blindaj, capete lungi, cu antene şi cozi puternice şi înţepătoare. Deşi erau renumiţi ca luptători mortali, îşi îndreptaseră cu mult timp în urmă energiile considerabile către comerţ. Îşi transferaseră cruzimea în comerţ şi, ca urmare, erau o specie bogată.

Căpitanul se întoarse în cele din urmă. Expresia sa nu era deloc primitoare. Îşi împreună două dintre picioarele sale ca de păianjen în semn de nerăbdare.

— Eu sunt Căpitanul Anf Dec. Vom pleca în şase minute, spuse el. Sunteţi liberi să vă plimbaţi prin navă, dar să nu ne încurcaţi.

Obi-Wan egală tonul brusc al Căpitanului.

— Dacă vreo navă suspectă intră în raza noastră de acţiune, ne veţi anunţa?

— Nu este nevoie să ne alarmăm. Nu ne aşteptăm la probleme. Sau cel puţin aşa ne spune Senatul. Căpitanul schiţă un zâmbet straniu care arăta rânduri drepte de dinţi ascuţiţi. Doar avem Jedi la bord.

— Cu toate astea, ne aşteptăm să fim anunţaţi dacă există o potenţială problemă, spuse Obi-Wan cu fermitate.

Căpitanul ridică din umeri.

— Cum doriţi. Cuvintele ieşiră ca nişte sufluri explozive de aer. Evident, Căpitanului Anf Dec nu-i plăcea să primească ordine, ci doar să le dea. Acum plecaţi. Suntem ocupaţi.

Obi-Wan şi Anakin se întoarseră şi părăsiră puntea.

— Ce tip prietenos, spuse Anakin.

— Cred că cel mai bine ar fi să nu le stăm în cale Colicoizilor, spuse Obi-Wan.

— Nicio problemă, mormăi Anakin în sinea lui.

Se îndreptară spre cabina lor înghesuită, pe care trebuiau să o împartă. Anakin îşi aşeză pachetul de supravieţuire cu grijă

lângă canapeaua îngustă de dormit. Obi-Wan ştia că Padawanul său încă era supărat pentru întâlnirea de la Templu. De obicei, trebuia să-l sfătuiască pe Anakin la începutul unei misiuni să se liniştească. Băiatul era cuprins de un exces de energie şi de aşteptări, şi voia să vadă totul deodată. Anakin pe care îl cunoştea el şi-ar fi aruncat pachetul de supravieţuire şi ar fi sugerat un tur rapid al navei. Dar acest nou Anakin, tăcut, se aşeză pur şi simplu pe canapeaua de dormit şi privi împrejurimile cu ochi neliniştiţi.

Obi-Wan se întrebă dacă să vorbească sau nu. Ştia ce îl deranja pe Anakin – băiatul era tulburat atât pentru faptul că membrii Consiliului Jedi continuau să se îndoiască de capacitatea lui, cât şi de implicaţia că era cumva diferit de ceilalţi studenţi Jedi. Asta nu-l îngrijora prea mult pe Obi-Wan. Ştia că încrederea lui Anakin în el însuşi era puternică. Anakin era diferit, dar învăţase că acest lucru făcea parte din puterea sa. Nu trebuia să îl deosebească. Iar Obi-Wan îi mai spusese înainte că nu trebuia să ia rigoarea Consiliului ca pe ceva personal. Asta nu însemna că ei credeau că nu va fi un Jedi bun. Era treaba lor să caute orice posibilă problemă, să fie mai duri cu elevii Jedi decât ar fi fost Maeştrii lor. Fără îndoială că ei, la fel ca şi el, observaseră mişcarea involuntară a lui Anakin spre sabia de lumină atunci când a fost menţionat comerţul cu sclavi.

Nu, tăcerea lui Anakin nu era legată de reacţia Consiliului sau de cuvintele lui Palpatine. Era rănit pentru că Obi-Wan încercase să se sustragă de la misiune. Îi sugerase Padawanului său că nu avea încredere în el – ceea ce era departe de adevăr.

Cuvintele care îl răniseră fuseserp rostite într-o clipă. Dar cuvintele care să vindece aveau nevoie de timp şi de reflecţie. Obi-Wan nu-l putea linişti pe Anakin că vorbele lui fuseseră rostite în grabă. Era îngrijorat de efectul acestei misiuni asupra lui Anakin. Dacă s-ar fi angajat cu Krayn, ar fi fost atinse cele mai profunde emoţii ale lui Anakin. Obi-Wan ştia că Padawanul său încă nu începuse să se confrunte cu adevărat cu anii de ruşine şi furie pe care îi petrecuse ca sclav. Într-o zi, avea să se confrunte şi cu asta. Obi-Wan îşi dorea cu ardoare ca acea zi să fie în viitor, după ce Anakin îşi va fi perfecţionat antrenamentul.

Cu toate astea, avea sentimentul că exact acesta fusese motivul pentru care îi aleseseră Mace Windu şi Yoda. Nu era prima dată când Obi-Wan bănuia Consiliul că era prea aspru. Îl

suspendaseră pe Obi-Wan o dată, îi luaseră statutul de Jedi. Avusese treisprezece ani, iar la acea vreme nu înţelesese severitatea Consiliului. Fusese nevoit să treacă peste propriile sentimente pentru a-şi examina propriul rol în suspendarea sa. Se înşelase, şi ajunsese să înţeleagă asta. Cunoaşterea acestui lucru îl făcuse să se ruşineze. Doar în urma sfatului lui Qui-Gon aflase că ruşinea îl împiedica să se vindece. Îl putea învăţa pe Padawanul său aceeaşi lecţie? Qui-Gon o făcuse cu un echilibru caracteristic de severitate şi blândeţe. Nimeni nu le amesteca mai bine pe cele două ca Maestrul său. Lui Obi-Wan îi era greu să fie sever cu Anakin. Fusese profund influenţat de Maestrul său, dar el nu era Qui-Gon. Trebuia să-şi găsească propriul drum.

Maestrul trebuie să se ferească să-l ghideze pe Padawan în funcţie de propriile nevoi. El, sau ea, trebuie să echilibreze grija şi disciplina cu recunoaşterea individualităţii Padawanului, a caracterului său distinct.

Prudenţa lui Qui-Gon îl deranjase uneori pe Obi-Wan. Acum o înţelegea pe deplin. Umbra lui Xanatos stătuse mereu la umărul lui Qui-Gon. Xanatos fusese Padawanul care trecuse de partea întunecată. Qui-Gon se străduise să-i ţină pe Obi-Wan şi pe Xanatos separaţi în mintea şi în acţiunile sale. Nu voia ca pregătirea lui Obi-Wan să fie bântuită de modul în care l-ar fi putut el dezamăgi pe Xanatos. Dar nu fusese întotdeauna uşor. Desigur, Qui-Gon şi Obi-Wan continuaseră să-şi construiască împreună o istorie bogată. Obi-Wan îşi dorea aceeaşi încredere şi afecţiune feroce între el şi Anakin. Deja începuseră să o construiască.

— Am primit mai multe informaţii despre Krayn înainte să plecăm, îi spuse el lui Anakin. Ar trebui să examinezi acest dosar.

Apelă informaţiile pe datapadul său şi i-l înmână lui Anakin.

— Există un profil al navei lui Krayn şi al activităţilor sale ilegale, precum şi informaţii despre cei doi asociaţi ai săi. Unul dintre ei este un Wookiee pe nume Rashtah. Foarte feroce, foarte periculos. Este neobişnuit pentru un Wookiee să fie implicat în comerţul cu sclavi, dar îi este extrem de loial lui Krayn. Mai există un alt asociat pe nume Zora, o femeie umană.

Anakin răsfoi dosarul holografic.

— Nu sunt prea multe informaţii despre ea.

— Nu. I s-a alăturat lui Krayn în urmă cu un an.

Obi-Wan se întoarse. Ştia totul despre Zora. Yoda şi Mace Windu îl informaseră în particular înainte să plece. Anakin încă nu trebuia să ştie că Zora era o fostă Jedi.

Şi mai important, Zora era o fostă prietenă a lui Obi-Wan. Fostul ei nume era Siri. Fusese la antrenamentul din Templu cu Obi-Wan, cu doar un an mai mică. O cunoscuse bine, sau cel puţin la fel de bine ca oricine altcineva. Cele mai profunde emoţii ale ei erau cunoscute doar de ea însăşi. Cei doi participaseră împreună la misiuni ca Padawani. Aleasă ca ucenică de Adi Gallia, membră a Consiliului, Siri era extrem de inteligentă şi respecta cu scrupulozitate regulile Jedi. Loialitatea ei faţă de Adi Gallia fusese de necontestat până când căzuseră într-un dezacord sever.

Adi Gallia era cunoscută pentru intuiţie, dar nu neapărat şi pentru căldura ei. Luase calea cea mai severă pe care o putea lua un Maestru – renunţase la Padawană fără să o recomande pentru statutul de Jedi cu drepturi depline. Furioasă, Siri părăsise brusc Templul. Obi-Wan încercase să o găsească, dar ea întrerupsese orice contact cu Templul, rătăcind prin galaxie. Fără familia ei Jedi, fără nicio legătură, intrase în companii rele. Şi acum îşi folosea abilităţile pentru a lucra cu Krayn. Era o transformare uimitoare, dar Qui-Gon îl învăţase pe Obi-Wan că nu trebuia să fie surprins de forţele întunecate care se luptau în fiecare fiinţă. Siri se luptase cu partea ei întunecată şi pierduse.

Obi-Wan şi Anakin simţiră motoarele zvâcnind sub picioarele lor. Nava se ridică încet de pe portul de andocare, apoi ieşi pe un culoar spaţial. În curând, aveau să fie mult deasupra Coruscantului, activând hiperpropulsoarele.

— Crezi că Krayn va ataca nava? întrebă Anakin, privind cerul prin micul hublou.

— Colicoizii nu par să creadă asta, spuse Obi-Wan. Cine ştie? Krayn are o operaţiune complicată, la nivelul întregii galaxii. S-ar putea să nu vrea să aibă de-a face cu Jedii.

Pe faţa lui Anakin se citea ceva asemănător dezamăgirii. Obi-Wan îşi dădu seama că băiatul voia să se întâlnească cu Krayn. Probabil că era reacţia normală a unui tânăr care tânjea după aventură. Sau putea fi ceva mai întunecat.

— Ai părut să reacţionezi la numele lui Krayn în timpul

şedinţei, spuse Obi-Wan. Ai auzit de el?

Anakin îşi întoarse privirea spre Obi-Wan. În ochii lui era urmă de umbră, ceva ce Obi-Wan era sigur că numai el ar fi observat.

— Îi cunosc pe cei ca el.

Ţinea ceva ascuns. Nu răspunsese cu adevărat la întrebarea lui Obi-Wan. Anakin nu-l minţise niciodată. Obi-Wan îşi dădu seama cu un sentiment profund de nelinişte că acum minţea.

Capitolul 6

— Nu atinge aia!

Un ofiţer Colicoid se repezi înainte, pocnind din picioare. Anakin se îndepărtă de consola de echipamente din camera de citire a datelor tehnice. Ieşiseră din hiperspaţiu prea repede.

— Nu o atingeam, zise Anakin. Mă uitam doar la ea. N-am mai văzut niciodată până acum o consolă tehnică ca asta.

— Ei bine, pleacă, spuse ofiţerul, blocând consola tehnică. Ăsta nu este un loc pentru băieţi mici.

Anakin atrase puterea în jurul lui. Ştia că era acolo, o combinaţie între voinţa lui şi Forţă, uşor de accesat, mereu la îndemână. Îşi fixă privirea asupra ofiţerului.

— Eu nu sunt un băieţel. Sunt un Jedi.

Colicoidul deveni în mod clar neliniştit când tânărul băiat uman din faţa lui îi aruncă o privire de o asemenea intensitate concentrată. Avu nevoie de toată voinţa sa pentru a rămâne pe loc.

— Ei bine, pleacă oricum, murmură el, întorcându-se de la acea privire tulburătoare. Ăsta nu este un loc pentru tine.

Anakin decise instantaneu că acea consola tehnică nu era suficient de interesantă pentru a risca o confruntare. Se îndepărtă cu o demnitate care îi masca iritarea. Colicoizii erau cu siguranţă sensibili în legătură cu nava lor. Din experienţa lui, majoritatea fiinţelor erau fericite să se delecteze cu discuţii tehnice şi erau mândre de navele lor. Colicoizii nu păreau să aibă o legătură emoţională cu navele lor de transport, ci doar le priveau ca pe o modalitate de a-i duce dintr-un loc în altul. În mod normal, şi-ar fi umplut timpul cotrobăind prin toate colţurile navei, dar echipajul Colicoid îi sufla constant în ceafă.

Nu ştiuse niciodată că o misiune putea fi atât de plictisitoare. Măcar dacă i-ar ataca Krayn! Anakin se opri, îngrozit de gândul care îi răsărise atât de vioi în minte. Jedii nu-şi doreau confruntări, dar le înfruntau direct atunci când apăreau. Căutau întotdeauna o rezolvare paşnică. Nu trebuia să tânjească după un atac al piraţilor pentru a condimenta o călătorie plictisitoare. Era cât se poate de greşit.

Dar, ca să fie corect, nu voia ca Krayn să atace pentru că se plictisea. Gândul la pirat era ca o febră în sângele lui. Voia – avea nevoie – să-l vadă pe Krayn faţă în faţă. Voia să ştie dacă viziunea pe care o avusese în peşteră era adevărată.

Încă se simţea vinovat că îl minţise pe Obi-Wan. Nu-i putea spune lui Obi-Wan cum izbucnise în el amintirea, o amintire arzătoare, plină de detalii care erau la fel de proaspete şi dureroase precum fuseseră cu şase ani în urmă. Ei bine, nu minţise chiar aşa ci, pur şi simplu, nu dăduse un răspuns complet. Din păcate, pentru Jedi, asta era acelaşi lucru cu a minţi un Maestru. Uneori, scrupulele stricte ale Jedilor puteau fi extrem de enervante.

Nu putea să vorbească despre Krayn. Nu încă. Dacă ar fi rostit amintirea cu voce tare, l-ar fi sufocat. Îi era teamă de golul pe care îl simţea de fiecare dată când îşi amintea de mama sa. Erau atâtea nopţi nedormite în care se mustra pentru confortul cuşetei sale de dormit de la Templu, pentru mesele îmbelşugate, pentru educaţia excelentă, dar mai ales pentru fericirea de acolo. Cum putea continua să mai respire mulţumit, măcar o dată, când mama lui lâncezea ca sclavă pe o planetă pustie? La început, când ajunsese la Templu, îi putea chema vocea şi zâmbetul atât de uşor. Îi putea repeta cuvintele blânde: *Cel mai mare dar pe care mi-l poţi face, Annie, este să fii liber*. Dar vocea ei devenea din ce în ce mai slabă, iar zâmbetul ei din ce în ce mai şters. Uneori trebuia să se străduiască să îşi amintească realitatea vie a chipului ei, textura pielii ei. Nu o mai văzuse de patru ani. Fusese atât de tânăr când plecase. Cea mai mare teamă a lui era că, într-o zi, ea îl va părăsi complet. Că o va pierde ca pe un vis. Atunci va fi gol pe dinăuntru.

Obi-Wan Kenobi fusese crescut în Templu încă de când era copil. Nu putea şti cu adevărat cum putea fi o copilărie plină de teroare şi ruşine, amestecată cu confort şi dragoste. Ştia asta doar pentru că le văzuse, nu prin experienţă. Una era să vezi efectele unei copilării teribile. Alta era să le trăieşti în fiecare zi. Aşa că, atunci când Maestrul său îi spusese că trebuie să-şi accepte furia şi să o lase să treacă prin el, o voce mică şi rea din Anakin îi şopti că Obi-Wan nu ştia despre ce vorbeşte.

El nu cunoştea cu adevărat furia. Cum putea să lase o asemenea furie să treacă prin el? Obi-Wan nu putea înţelege niciodată cum pulsa în el, ameninţând să nu mai plece vreodată.

Avea puterea de a-l consuma. Îl înspăimânta, iar Anakin nu voia să accepte nici frica. Asta însemna că nu va putea fi niciodată un Cavaler Jedi?

Când se gândea la temerile sale, gândurile îi dădeau târcoale exact în acest fel, aducând o scânteie de panică în adâncul pântecelui său. Era mai bine să se prefacă că furia nu era acolo. Nu era vorba de control când vorbeai despre un Jedi? Trebuia să găsească o cale de a-şi controla sentimentele. Asta ar fi cea mai bună modalitate.

Dintr-o dată, Anakin simţi un tremur în navă. Îl făcu să se împiedice uşor. Tremurul fu urmat de o explozie care îl izbi în zidul coridorului. Semnalele de alarmă începură să sune. Anakin o luă la fugă prin labirintul de coridoare întortocheate spre cabina sa pentru a-l găsi pe Obi-Wan.

Nava fu lovită din nou de o altă explozie şi începu să facă manevre de apărare. Anakin ştia că nava era prea mare pentru a depăşi majoritatea navelor.

Era la jumătatea drumului când îl văzu pe Obi-Wan alergând spre el.

— Suntem atacaţi. E Krayn, zise Obi-Wan scurt. Să mergem pe punte.

Capitolul 7

Cei doi intrară alergând în întunericul punţii. Echipajul stătea încordat la comenzi, în timp ce câţiva ofiţeri alergau de la un post la altul. Pe ferestre, puteau vedea dârele de vapori ale torpilelor protonice şi ploaia de explozibili. Nava se zguduia la fiecare explozie din apropiere. Era o ambuscadă – Krayn trebuie să fi ştiut unde vor apărea.

Căpitanul Anf Dec se ridică în picioare, cu mâinile apucând braţele scaunului de control.

— Unde este nava? strigă el. Unde este nava?

— A plonjat sub noi, Căpitane, strigă unul dintre membrii echipajului.

— Cu toată viteza înainte! Viteză maximă! Nu, motoarele din stânga la maxim! strigă căpitanul Anf Dec, cu vocea la limita isteriei. Unde este nava acum?

Nava se clătină într-o parte, în timp ce echipajul se străduia să împace ordinele contradictorii ale Căpitanului. Această clătinare fu urmată de o altă explozie care îi făcu pe toţi cei de pe punte să se clatine.

— Krayn vine spre dreapta noastră, domnule, spuse unul dintre membrii echipajului. Am primit o lovitură la conducta de combustibil.

— Ce naiba face! strigă Căpitanul Anf Dec. Chiar nu ştie cine suntem?

— Ba da, Căpitane. I-am informat că suntem o navă Colicoid cu o echipă de observatori Jedi la bord. Conform instrucţiunilor dumneavoastră, adăugă membrul echipajului subliniindu-şi cuvintele.

— Scutul deflector de la babord a căzut, strigă un alt membru al echipajului.

— Ce? întrebă Căpitanul, grăbindu-se să se uite la afişaj. Cum se poate aşa ceva?

— Nu l-am făcut complet operaţional la timp…

— Idioţilor! Căpitanul Anf Dec aproape căzu când o altă explozie zgudui nava. E o ambuscadă – probabil că ne-au resetat coordonatele computerului de navigaţie.

Anakin şi Obi-Wan se holbră pe refeastră în timp ce nava pirat apărea la vedere. Era mai mică decât transportorul Colicoid, dar foarte manevrabilă. După cum arătau platformele de arme şi tunurile laser, erau, de asemenea, mult mai bine dotaţi decât ei.

Datorită conexiunii sale acute cu Forţa, Anakin ştia că abilitatea sa de a citi situaţiile foarte era mare. Nu avea nevoie de Forţă acum pentru a-i spune că, cu o navă care se prăbuşea şi un căpitan panicat, erau în pericol. Dacă nu puteau să-l depăşească pe Krayn sau să fugă de el, ce opţiuni le mai rămăseseră? Se uită la Maestrul său. Când venea vorba de gândire strategică, depindea de Obi-Wan. Acesta nu numai că putea să proceseze toate aspectele situaţiilor dificile, dar putea să vină cu mai multe strategii şi să se axeze pe cea mai bună – totul în câteva secunde.

— Singura noastră speranţă este să scoatem un mic transportor de pe nava asta şi să ne infiltrăm pe nava lui Krayn, spuse Obi-Wan. Dacă reuşim să urcăm la bord, am putea dezactiva sistemul de arme.

— Ce? Căpitanul Colicoid îşi întoarse capul lung. Ce-ai spus?

— Ne autorizaţi să luăm unul din transportoarele voastre? întrebă Obi-Wan.

— Pentru ce?

— Pentru a ne infiltra pe nava lui Krayn, repetă Obi-Wan. Este singura cale prin care vom scăpa de distrugere sau de capturare.

— Fă ce vrei. Nu-mi pasă. Căpitanul Anf Dec se agăţă de braţele scaunului său în timp ce nava se clătina din cauza unei alte lovituri. Fă ceva!

— Vom avea nevoie să creaţi o diversiune.

— Bine!

Fără vreun alt cuvânt, Obi-Wan se întoarse şi fugi de pe punte. Anakin îl urmă, cu inima bubuind. Admira modul în care Maestrul său evaluase situaţia şi alesese un curs de acţiune în câteva secunde. Era o mişcare îndrăzneaţă, dar putea fi singura lor speranţă.

Ajunseră la uşile hangarului de marfă, unde se aflau mai multe transportoare mici. Acestea erau folosite pentru a transporta pasagerii sau marfa la şi de la suprafaţă în timp ce

nava orbita deasupra planetei.

Obi-Wan se opri şi se întoarse spre Anakin.

— Alege.

Mulţumit de încrederea Maestrului său, Anakin se întoarse spre nave. Le cercetă cu ochi de pilot, dar apelă şi la Forţă pentru a-l ajuta în luarea deciziei. Acum trebuia să se bazeze pe instinct. Avea încredere că îi va spune ce navă să aleagă.

— Naveta din clasa G, îi spuse el lui Obi-Wan.

Obi-Wan ezită.

— Cea uşoară ar putea fi mai rapidă.

Anakin zâmbi.

— Nu aşa cum zbor eu.

Obi-Wan aprobă din cap. Alergară spre naveta cu trei aripi. Anakin activă trapa şi se strecură în cabina de pilotaj. Obi-Wan îl urmă.

Anakin se familiariză repede cu comenzile. Nu exista navă pe care să nu o poată pilota. Luă legătura cu echipajul care manevra uşile de la cală şi îi instrui rapid că aveau permisiunea Căpitanului Anf Dec să plece. După o clipă, uşile se deschiseră uşor, iar Anakin activă cele două aripi inferioare, care se ridicară în modul de zbor, apoi zburară în spaţiu.

— Gata, spuse Obi-Wan după numai câteva secunde. Dacă poţi să te ţii aproape de evacuarea lui, cred că nava noastră este suficient de mică pentru a scăpa de detectare. Ca să nu mai spunem că Krayn are alte lucruri pe cap.

Colicoidul îşi ţinuse promisiunea de a crea o diversiune, zburând neregulat şi lansând suficiente salve de răspuns pentru a-l ţine ocupat pe Krayn.

— Şi atunci ce ar trebui să fac? întrebă Anakin.

— Sunt deschis la sugestii, răspunse Obi-Wan.

Dar mintea lui Anakin lucra deja de îndată ce Obi-Wan spusese cuvântul *evacuare*. Dacă se puteau ţine în partea din spate a navei piraţilor, ar putea să se strecoare prin sistemul de evacuare. Aburul ar fi supraîncălzit nava, dar dacă Anakin ar fi putut manevra nava suficient de repede, ar putea reuşi să ajungă în interior.

Îi descrise repede planul lui Obi-Wan, iar acesta încuviinţă din cap.

— Este posibil. Dar tunelurile de evacuare se îngustează pe măsură ce se deplasează în interiorul navei. Am putea fi

prinşi în capcană.

— De aceea ne va fi de folos naveta asta, spuse Anakin. Pot să retrag cele două aripi gradual şi să folosesc a treia aripă pentru a zbura.

Obi-Wan se încruntă.

— Asta îţi va da mai puţin control.

Anakin aprobă din cap.

— Ştiu.

— Iar căldura va fi intensă în acel puţ. Nava s-ar putea supraîncălzi.

— Nu şi dacă mă grăbesc.

Anakin ştia la ce se gândea Obi-Wan. Va trebui să piloteze nava suficient de repede pentru a scăpa de supraîncălzire, dar nu atât de repede încât să-i piardă manevrabilitatea.

— Cred că mă pot descurca.

— Crezi?

— O ştiu.

— Bine. Hai s-o facem.

Nava lui Krayn nu-i reperase, iar Anakin reuşi să oglindească cu precizie manevrele rapide de atac ale navei pirat. Ţinându-se de pupa navei lui Krayn, reuşi să scape de detectare. Anticipa în ce direcţie se va mişca nava în timp ce ataca, iar şi iar, părţile vulnerabile ale navei Colicoid. Urmări nava pirat ca o umbră, apropiindu-se tot timpul de marea supapă de evacuare de la pupa. Supapa de evacuare conţinea o elice uriaşă care vâjâia. Anakin rămase suspendat în aer, cu degetele pe comenzi, cronometrând rotaţia elicei. Obi-Wan rămase tăcut, permiţându-i lui Anakin să-şi adune concentrarea. Cea mai mică greşeală de calcul putea să-i trimită în palele rotitoare.

Anakin ştia că secundele se scurgeau şi aprecie tăcerea lui Obi-Wan. Aşteptă până când Forţa se adună şi se uni cu instinctele şi percepţiile sale. Îşi fixă privirea pe lamele care se învârteau. Acestea părură să încetinească odată cu nivelul lui de concentrare. De îndată ce se simţi sigur că absorbise complet ritmul, apăsă pe acceleraţie şi simţi cum nava se îndrepta spre portul de evacuare. Întoarse naveta într-o parte pentru a se strecura printre lame.

Micuţa navă tremură din cauza vântului creat de lamele puternice, dar trecu prin deschidere la doar câţiva centimetri.

Anakin îşi ţinu mâinile strânse pe comenzi.

Dintr-o dată se produse o explozie de energie de la evacuarea puternică. Erau împinşi din nou în lame!

— Ţine-te bine! strigă el.

Împinse acceleraţia înainte, dând tot ce avea mai bun. O simplă atingere a lamelor ar fi trimis nava în spirală, scăpând-o de sub control. Motoarele intrară în funcţiune. Anakin trebui să se lupte pentru a menţine nava stabilă. Acum mergeau cu viteză, prea repede. În câteva secunde, văzu că Obi-Wan avusese dreptate.

Puţul se îngusta. În curând nu mai erau decât câţiva metri între aripi şi marginile tunelului. Anakin activă rapid comenzile aripilor, astfel încât cele două aripi laterale se pliară spre corpul navei. Simţea cum comenzile îi săreau în mâini, dar ţinea nava cu fermitate, încetinind-o.

— Văd lumină în faţă, murmură Obi-Wan.

Deşi Anakin ştia că nu va exista nicio cenzură în vocea Maestrului său, mai ştia şi că, de data asta, îşi forţase norocul prea mult.

— Pun pariu, continuă Obi-Wan, că vom ieşi în apropierea turbinei din miezul energetic. Sper să fie loc de aterizare.

La fel spera şi Anakin. Nava se izbea acum în curenţii de aer feroce, iar el îşi puse toată voinţa în a domoli nava care sălta ca o bantha sperioasă. Din cauza instabilităţii aripilor şi a puterii gazelor de eşapament, nava era pe punctul de a pierde controlul. Dar nu o făcu. El nu ar fi permis asta. Avea încredere în capacitatea navei de a-i duce acolo unde trebuiau să ajungă.

Reduse uşor puterea motoarelor în timp ce puţul se îngusta. Pătrunseră prin deschidere în miezul energetic central. Anakin evită rapid turbinele gigantice care trimiteau explozii de energie şi aburi pe puţ. Dacă ar fi aterizat direct în faţa puţului de evacuare şi ar fi oprit motoarele, o explozie bună din evacuare ar fi putut trimite nava înapoi în lamele. În schimb, coborî uşor naveta într-un spaţiu mic din apropiere. Era încă aproape, dar evacuarea nu era suficient de puternică pentru a mişca nava. Setă trenul de aterizare să se blocheze.

Obi-Wan scană zona.

— Să ne îndreptăm spre pasarela aceea. Cel mai probabil va duce la un fel de staţie tehnică. Nava este în modul de atac, aşa că echipajul va fi prea ocupat ca să ne observe. Să sperăm

că aşa va fi, oricum.

Anakin deschise trapa şi coborâră de pe navetă. Fură imediat loviţi de o explozie uluitoare de căldură. Ignorând-o, alergară rapid spre pasarelă. Accesând Forţa, săriră peste balustrada înaltă. Apoi fugiră pe pasarela metalică întortocheată pe lângă generatoarele gigantice. Pasarela ducea la o uşă mică, care avea o rotiţă ce servea drept dispozitiv de deschidere manuală. Obi-Wan răsuci rapid roata o tură completă. Cu mâna pe mânerele săbiilor de lumină, intrară pe uşă. Se aflau într-o cameră de citire a datelor tehnice a miezului energetic. Era goală. Acestea erau citiri de rezervă, folosite doar în caz de urgenţă. Obi-Wan se îndreptă spre o altă uşă şi o accesă. De data asta, se treziră într-un hol îngust şi murdar.

— Trebuie să căutăm centrul tehnic de control al armelor, murmură Obi-Wan. Trebuie să fie prin apropiere. Totuşi, nu ne putem aştepta să fie gol. Dimpotrivă.

Anakin îl urmă pe Obi-Wan pe coridor. Mişcându-se repede, ajunseră la capătul coridorului. O fereastră din uşa dublă largă le arăta interiorul centrului tehnic. Obi-Wan îi făcu semn lui Anakin să rămână de o parte a uşii. Aruncă o privire prin fereastră. Toată lumea era prea ocupată ca să-l observe.

Centrul era deservit de droizi tehnici. Din moment ce armamentul era controlat de pe punte, droizii nu făceau decât să monitorizeze diferitele sisteme.

— Droizii sunt echipaţi cu blastere de braţ şi pe piept, îi spuse el lui Anakin. Fără îndoială că sunt programaţi să ucidă pe oricine intervine la panourile de control. Vom avea la dispoziţie doar câteva secunde înainte să ne înregistreze prezenţa ca fiind ameninţătoare. Sunt paisprezece în total.

Anakin aprobă din cap, scoţându-şi sabia.

— Sunt gata.

Obi-Wan deschise uşa şi intră în cameră, cu Anakin pe urmele lui.

— Inspecţie, anunţă el.

Un droid care patrula pe lângă ceilalţi îşi întoarse capul rotativ.

— Autorizaţia?

Sabia lui Obi-Wan străluci.

— Poftim.

Sări înainte, lovind spre panoul de control. În acelaşi timp,

Anakin se deplasă spre stânga pentru a doborî droidul care patrula. Reteză rapid capul droidului, care se clătină, cu braţele fluturând, până când îşi îngropă sabia în panoul de control de pe piept. Simţi un val de satisfacţie din cauza puterii noii sale săbii. Nu mai era una de antrenament.

Ceilalţi droizi erau rapizi. Se învârtiră în scaunele lor şi se ridicară ca unul singur, cu focuri de blastere ţâşnindu-le din piept şi din braţe.

Focurile de blaster cântau în urechile lui Anakin, haotic şi foarte aproape. Camera era mică şi austeră. Nu exista spaţiu pentru a evita focul şi nici unde să te ascunzi. Cei doi Jedi fură nevoiţi să se bazeze doar pe săbiile lor.

Anakin îşi ţinea sabia în mişcare, încercând să devieze focul în timp ce înainta. Echilibrul perfect al sabiei îl ajuta la precizie şi viteză. Lovi cu un picior şi trimise un droid prin aer, apoi făcu o săritură spre un altul, retezându-i un braţ cu blaster şi apoi tăind droidul în două. La coborâre, puse droidul pe podea pentru totdeauna. Întorcându-se, se îndreptă spre al treilea droid.

Obi-Wan era ca o pată în mişcare. Se învârtea, plonja, sărea şi lovea cu piciorul, cu sabia în continuă mişcare. Se întinse cu Forţa şi izbi un droid de perete. În câteva secunde, distruse şapte droizi şi se întoarse pentru a-l ajuta pe Anakin să îl reducă pe ultimul droid la un morman de fum pe podea.

— Acum, să vedem sistemul de arme, spuse el.

— Ştii cum să îl dezactivezi? întrebă Anakin.

Obi-Wan zâmbi.

— Sigur. Voi folosi un truc pe care l-am învăţat de la Qui-Gon.

Îşi ridică sabia deasupra capului şi apoi tăie panoul de control. Fumul se ridică şi metalul sfârâi. Aplică o a doua lovitură, apoi pe a treia. Curând, panoul de control era complet distrus.

— Asta ar trebui să fie de ajuns. Să mergem.

Anakin se grăbi după Obi-Wan. Ştia că mai aveau doar câteva secunde până la sosirea altor droizi. Obi-Wan porni pe holul lung, înapoi spre miezul energetic.

Anakin se opri brusc. Nu i se părea normal să părăsească nava. Krayn era aici, la îndemâna lor. Aveau şansa să anihileze un negustor de sclavi vicios care întemniţase mii de fiinţe şi era

responsabil pentru moartea a nenumărate alte fiinţe nevinovate. Cum puteau să plece?

La capătul coridorului, Obi-Wan simţi că Anakin nu era în spatele lui. Se opri apoi se întoarse.

— Ce este?

— Nu pot pleca. Anakin clătină ferm din cap. Nu am terminat. Trebuie să-l distrugem pe Krayn.

— Nu asta e misiunea noastră, Anakin...

Sumbru, Anakin se întoarse.

— Este a mea.

Se întoarse în direcţia opusă lui Obi-Wan şi începu să alerge.

Capitolul 8

Şocat, Obi-Wan nu se putu mişca pentru o clipă. Anakin îl prinsese complet nepregătit. Nu se aşteptase la asta. Ar fi trebuit să o prevadă.

Se întoarse şi fugi după Padawanul său. Anakin o luase pe coridorul care pleca de la centrul tehnic de armament. Coridorul era deja gol în timp ce Obi-Wan alerga pe el. După câţiva paşi, se deschidea într-un hol care se ramifica în patru coridoare. Anakin nu era vizibil pe niciunul dintre ele.

Obi-Wan strânse din dinţi de supărare. În orice clipă, avea să vină o echipă să verifice ce se întâmplase cu droizii. De îndată ce ar fi intrat în camera citirilor, ar fi ştiut că existau sabotori la bordul navei. Avea să fie dată alarma generală. Între timp, nava Colicoidă ar fi putut fi înfrântă. Trebuia să-l găsească pe Anakin, şi încă repede.

Se întinse cu Forţa, căutându-l pe Anakin în energia din jurul său. Dar nava era prea mare şi înţesată de fiinţe. Prea multă energie întunecată se învârtea în jur, acţionând ca un văl între cei doi Jedi. Ca să nu mai vorbim de faptul că Anakin însuşi nu voia să fie găsit.

Neavând altceva de făcut, Obi-Wan o luă pe primul coridor din dreapta.

Evident, piratul Krayn nu se preocupa de curăţenia de la bordul navei sale. Deşi nava Colicoid era înghesuită, era relativ curată. Nava lui Krayn era plină de resturi, iar pereţii şi podeaua erau lipicioase de la murdărie şi ulei. Ori de câte ori Obi-Wan auzea paşi, se ascundea rapid într-una dintre micile camere de marfă care dădeau spre coridoare. Dar timpul se scurgea şi trebuia să accelereze pasul şi să se bazeze pe sabia sa pentru a-l scoate din necazuri. Obi-Wan parcurse coridorul, având grijă să-şi păstreze simţul direcţiei. Toate coridoarele păreau să se răsucească unul în jurul celuilalt şi să se intersecteze în punctul central de unde pornise el.

Era ca şi cum ar fi căutat într-un labirint.

Exploră cel de-al treilea coridor, alergând cât de repede putea, când auzi paşii metalici rapizi şi inconfundabili ai unei

trupe de droizi de atac. Obi-Wan avu la dispoziţie doar câteva secunde pentru a se decide dacă să-i atace sau să fugă. Cu Anakin încă dispărut, alese să se întoarcă şi să se ascundă în coridorul adiacent.

Dar acesta nu era gol. Era plin de piraţi. Erau cel puţin douăzeci, la fel de surprinşi ca şi el şi chinuindu-se să-şi scoată armele. Obi-Wan sări înainte, activându-şi sabia, gata pentru primul atac. Când piraţii văzură sabia, părură uimiţi. Spre surprinderea lui Obi-Wan, un grup din faţă îşi coborî încet armele. Fiecare pirat din încăpere îi urmă, lăsându-şi armele pe podea. Unul dintre piraţi făcu un pas în faţă. Obi-Wan observă că tunica lui era aproape în zdrenţe.

— Suntem la mila ta, Jedi, spuse el.

Precaut, Obi-Wan îşi ţinu sabia activată. Piratul vorbi pe un ton scăzut.

— Eu sunt Condi, de pe planeta Zoraster. Nu sunt pirat. Sunt sclav. La fel ca şi tovarăşii mei. Furaţi de pe lumile noastre natale de către Krayn. Sub pedeapsa cu moartea, am fost desemnaţi să stăm de pază la bordul navei. Condi se uită la el, dornic. Mulţumim stelelor şi sateliţilor că ne-am găsit, în sfârşit, salvarea.

Obi-Wan îşi dezactivă sabia. Disperarea de pe faţa lui Condi îl nelinişti. Se oglindea şi pe feţele tovarăşilor săi. În mod evident suferiseră cu toţii mari privaţiuni.

— Îmi pare rău, spuse el. Nu am venit aici într-o misiune de salvare.

Faţa lui Condi căzu, apoi se lumină.

— Dar ne poţi lua cu tine. Vă vom ajuta să luptaţi.

— Nu pot. Obi-Wan simţi că cele două cuvinte erau cele mai dificile pe care le spusese vreodată. Am doar o navă mică, suficient de mare pentru mine şi însoţitorul meu.

Voia să le promită că avea să se întoarcă, dar cum ar fi putut face o astfel de promisiune? Dacă scăpa de pe navă împreună cu Anakin, Krayn ar fi dispărut. S-ar fi putut ascunde oriunde în galaxie. Credea prea tare într-o promisiune Jedi ca să facă una pe care nu ştia dacă o poate îndeplini.

Cineva vorbi din spate.

— Deci ne laşi aici, aşa?

Obi-Wan nu ştiu ce să răspundă.

— Voi face tot posibilul să vă ajut, spuse el în cele din

urmă. Dar nu aici. Nu acum. Pentru a vă ajuta, trebuie să plec de pe nava asta.

Condi înghiţi în sec.

— Atunci te vom ajuta noi.

— Nu. Obi-Wan scutură din cap cu fermitate. Nu voi permite asta. Vă va pune în pericol. Cel mai bun lucru pe care îl putem face unul pentru celălalt este să ne despărţim aici.

Faţa lui Condi era plină de angoasă, dar aprobă din cap cu demnitate.

— Nu te-am văzut niciodată, Jedi.

— Mulţumesc. Obi-Wan surprinse o mişcare la capătul coridorului. Anakin!

Alergă printre sclavi spre Padawanul său. Anakin îl văzu şi se opri. Ştia că nu trebuia să fugă. Obi-Wan se apropie de el.

— Anakin, nu am timp să mă cert cu tine. Trebuie să plecăm.

— Sunt patrule peste tot, spuse Anakin. Nu-l pot găsi pe Krayn.

— Cea mai bună şansă de a distruge această operaţiune este să părăsim imediat această navă, îi spuse Obi-Wan pe un ton urgent.

— Dar el este aici, acum! argumentă Anakin. Îl putem distruge.

— Să marchezi o fiinţă pentru moarte nu este calea Jedi, spuse Obi-Wan cu severitate.

— Chiar şi atunci când acea fiinţă îi înrobeşte pe alţii, îi ucide ca şi cum nu ar însemna nimic sau îi întemniţează împotriva voinţei lor? argumentă Anakin. I-am auzit pe sclavi implorându-te să-i ajuţi. Te-am văzut cum le-ai întors spatele. Cum poţi să-i abandonezi într-o asemenea mizerie? Fiecare zi pentru un sclav este o altă şansă de a muri. Uciderea lui Krayn îi va elibera. Cum poţi face asta?

— Anakin, trebuie să gândeşti logic, spuse Obi-Wan, luptându-se să-şi păstreze calmul. Cum îi putem ajuta? Dacă vrem să doborâm imperiul lui Krayn, trebuie să avem un plan. Nu putem să ne strecurăm la bordul navei lui şi să sperăm că vom da peste el.

— Pare un plan la fel de bun ca oricare altul.

— Nu este. Şi ar putea duce la moartea noastră şi a multor altora. Dacă se întâmplă o eroare de calcul sau o greşeală din

partea noastră, Krayn se va răzbuna pe cei pe care îi controlează – pe sclavi. Cel mai bun plan al nostru este să plecăm acum şi să determinăm Consiliul să îşi angajeze resursele pentru a-l doborî pe Krayn. Nu vor mai fi alte discuţii. Timpul se scurge. Gărzile ne caută de-acum, cel mai probabil, şi nu cred că Colicoizii vor mai aştepta mult timp întoarcerea noastră. Acum vino. Trebuie să înţelegeţi că asta este cea mai bună cale de acţiune.

— Tu eşti cel care nu înţelege! strigă Anakin.

Obi-Wan fu surprins de vehemenţa lui Anakin, dar îşi păstră privirea asupra lui, dorind ca el să se supună. Anakin ezită. Îşi lăsă privirea în jos, încruntat. Nu voia să nesocotească un ordin direct. Cu reticenţă, aprobă din cap. Obi-Wan îşi dădu seama că furia şi frustrarea clocoteau în el. Aveau nevoie de timp pentru a rezolva problema asta. Timp pe care îl vor avea la bordul navei Colicoid.

Obi-Wan nu trebuia să se întoarcă şi să verifice dacă Anakin era în spatele lui. Îi simţi resentimentele furioase până la nucleul central de energie. Nu întâlniră nicio patrulă de droizi şi reuşiră să se strecoare din nou în interiorul nucleului energetic. Se grăbiră pe pasarelă, alergând acum.

Obi-Wan se strecură sub transportorul lor, eliberă trapa şi apoi urcă înăuntru. Se legă în scaunul pilotului şi îi făcu semn lui Anakin prin cupolă să îl urmeze.

Anakin începu să se strecoare pe sub marginea navei. Dintr-o dată, câteva focuri de armă loviră partea laterală a navei, lângă capul lui. Anakin se aruncă la pământ. Un pirat sări pe pasarelă, cu blastere în ambele mâini. Arăta ca un om, iar Obi-Wan se întrebă în grabă cum de putuse sări o asemenea distanţă.

Piratul ateriză la doar câţiva metri de Anakin. Îşi ţinu blasterele ridicate, dar nu trase. Părul scurt era împletit şi brăzdat cu obiecte ascuţite şi strălucitoare împletite printre şuviţele răsucite. Diferite arme letale atârnau de centura lui groasă. Părea puternic, dar nu era foarte mare.

Dintr-o dată, Obi-Wan îşi dădu seama că piratul era o femeie. Apoi ochii albaştri familiari sclipiră, iar şocul străfulgeră în el.

Nu era doar o femeie. Piratul era Siri.

Capitolul 9

Siri nu mai arăta ca un Jedi. Era îmbrăcată într-o tunică şi avea jambiere confecţionate din diverse piei. O armură contra loviturilor de blaster îi acoperea umerii şi pieptul. Pe obrajii ei palizi se vedeau cicatrici roşii care, la o privire mai atentă, îşi dădu seama că erau semne concepute pentru a-i da un aspect fioros. Părul ei blond strălucitor era întunecat de un fel de unsoare. Obi-Wan fu şocat de aspectul ei sălbatic.

Cu toate astea, trebuia să aibă încredere că ea nu va trage asupra lui Anakin.

— Anakin, urcă, strigă el.

Anakin privi cu atenţie blasterele lui Siri.

— Nu-l vei împuşca, Siri, spuse Obi-Wan.

— Eu nu mai sunt Siri, răspunse piratul. Sunt Zora.

— Dar încă mai există caracterul Jedi în tine, spuse Obi-Wan, chiar dacă ai trădat fiecare parte a codului nostru.

— Sunt atât de multe lucruri care nu-mi lipsesc de la Jedi, spuse Siri gânditoare, blocându-i drumul lui Anakin. Unul dintre ele este superioritatea lor morală. E atât de plictisitoare.

Anakin privi de la Obi-Wan înapoi la Siri, cu uimire pe faţă.

— Zora! O voce de uriaş, tunătoare, umplu spaţiul. I-ai găsit pe intruşi?

— Krayn, spuse Anakin, deşi încă nu se vedea nimeni.

— Intră înăuntru! şuieră Obi-Wan.

— Zora! se auzi urletul puternic şi apropiat.

Siri sări în faţă. Cu o mişcare bruscă, închise trapa, separându-l pe Anakin de Obi-Wan. Apoi se întoarse spre turbinele gigantice. Accesă panoul de control şi apăsă câteva butoane. Turbinele gigantice începură să se învârtă mai repede.

Obi-Wan ghici strategia ei cu câteva fracţiuni de secundă prea târziu. Abia avu timp să apuce comenzile când turbinele porniră la o viteză de trei ori mai mare decât cea normală. O rafală de vânt ridică nava ca pe o pană şi o aruncă spre puţ.

Luptându-se să păstreze controlul, Obi-Wan încercă să ţină nava stabilă. Se izbi de un perete al puţului, apoi de celălalt. Deschise rapid aripile laterale pentru a avea mai mult control.

Nu îi fu uşor să împiedice nava să se prăbuşească şi să ardă în puţul îngust, dar reuşi să o menţină pe mijloc, în timp ce se clătina.

Elicele care se învârteau în faţă îi amintiră că putea fi tăiat în bucăţi. Obi-Wan apelă la Forţă, concentrându-şi toată voinţa asupra sarcinii care îl aştepta. Timpul păru să încetinească în timp ce măsura propria viteză şi pe cea a elicelor puternice. În ultima secundă posibilă, activă complet aripile şi se răsuci pe o parte. În timp ce nava aluneca printre elice, una dintre ele îi tăie o aripă. Învârtindu-se nebuneşte, nava ieşi în spaţiu. Obi-Wan se luptă pentru a păstra controlul. Activă a treia aripă pentru a prelua o parte din controlul pe care îl pierduse. Nava se stabiliză încet sub mâinile lui. Opri motoarele şi întoarse nava. Ar trebui să urmeze navapirat sau să încerce o altă aterizare în puţul de evacuare? Îşi pusese singur întrebarea, dar ştia că nava nu avea controlul necesar pentru a naviga din nou prin acel puţ.

Nu-l putea lăsa pe Anakin să fie capturat de Siri şi Krayn. Nu putea permite ca Padawanul său să devină din nou un sclav.

Apoi, în timp ce privea, nava lui Krayn explodă în hiperspaţiu într-o ploaie de energie luminoasă. Nu mai putea să o urmeze. Padawanul său dispăruse.

Capitolul 10

Totul se întâmplase atât de repede. Se întâmpla rar ca Anakin să fie luat prin surprindere. Acum o clipă fusese furios pe Obi-Wan, dar gata să urce în navă, iar în clipa următoare, Maestrul său era aruncat prin puţ. Reflexele sale Jedi încă mai aveau nevoie de perfecţionare. Siri-Zora răsturnase complet situaţia în timp ce el încă mai încerca să înţeleagă ceea ce se întâmpla.

Krayn apăru pe pasarela de deasupra. Era umanoid, dar avea dimensiunea şi greutatea unei formaţiuni naturale, a unui bolovan sau a unui copac. Corpul său părea sculptat în stâncă. Capul ras îi strălucea în lumina slabă. Pe măsură ce se apropia, Anakin putu vedea diverse obiecte atârnând de centura utilitară dublă pe care o avea în jurul taliei. Acestea se legănau odată cu mersul lui. Strângea un vibro-topor într-un pumn cărnos, iar ochii lui mici şi sclipitori cercetau cu viclenie scena din faţa lui. Un Wookiee uriaş stătea lângă el. Anakin îşi dădu seama că trebuia să fie Rashtah. Centurile de muniţie îi traversau corpul păros şi un rând de blastere erau legate de talie. O cicatrice zimţată începea sub părul scalpului şi trecea printr-un ochi până la buză. Un plasture îi acoperea ochiul respectiv, ascunzându-i leziunile. Rashtah îşi flutură vibro-sabia către Siri şi scoase propriul muget de salut.

Siri se întinse şi opri turbinele. Anakin se întrebă care ar fi fost cea mai bună mişcare. Nu existase niciun plan de joc pentru această situaţie specială. Oare partea Siri din Zora îl va acoperi, sau Zora cea fără inimă îl va preda imediat? Cu siguranţă acţionase fără milă în cazul lui Obi-Wan.

Instinctul prelua controlul. Rămase tăcut. *Las-o pe ea să vorbească*.

Aşa că Anakin nu spuse nimic în timp ce Krayn se îndrepta spre ei, cu vibro-toporul învârtindu-se ca o jucărie de copil în mâna lui.

— Ce-i asta? L-ai prins pe intrusul nostru?

— Nu. Ăsta e un nimeni, doar un sclav, spuse Siri. L-am luat ca scut, pentru orice eventualitate, dar nu a fost nevoie de

el. Mă tem că intruşii noştri au scăpat prin tunelul de evacuare înapoi în spaţiu.

— Dacă au reuşit. Ochii întunecaţi ai lui Krayn sclipiră. Am dat ordin să sărim în hiperspaţiu. Dacă se aflau în puţ când s-a întâmplat asta, atunci sunt praf spaţial.

Wookieeul scoase un sunet de amuzament.

— Ăsta ar fi un bonus, spuse Siri.

Ochii ei străluciră cu aceeaşi cruzime ca şi ai lui Krayn.

Îl urăşte pe Obi-Wan, îşi dădu seama Anakin.

Krayn îşi aplecă masivul cap mai aproape de puţul de evacuare.

— Va trebui să găsim o modalitate de a bloca intrarea asta. Nu vreau să fim surprinşi din nou. Vor cădea capete în legătură cu asta.

În timp ce Krayn era cu spatele la ei şi Rashtah era distras, Siri se întinse şi reuşi cu abilitate să scoată sabia lui Anakin de la centura utilitară. Din nou, fusese mai rapidă decât percepţia lui. O făcuse atât de repede şi de uşor, încât abia îşi dăduse seama că fusese dezarmat. Cu aceeaşi mişcare lină, ea băgă sabia în tunică.

Krayn se întoarse şi îşi îndreptă întreaga atenţie către Anakin. Anakin îi întâlni privirea direct. Îşi putea imagina că privirea lui Krayn avea puterea de a îngrozi, dar nu funcţiona cu el. El era curios şi dispreţuitor, nu speriat.

— La ce te uiţi, sclavule? urlă brusc Krayn, cu vocea plină de furie.

Anakin îşi dădu seama prea târziu că sclavii nu se uitau direct la stăpânii lor. Oricum, el nu fusese niciodată deosebit de bun să adopte poziţii de supunere.

Siri îi repezi un picior, răsucindu-l în jurul lui, astfel încât fu nevoit să se împiedice.

— Arată puţin respect, şuieră ea.

Anakin îi aruncă o privire de scârbă pură, dar Krayn nu putu să o vadă. Îşi ţinea ochii la un nivel mediu când se întoarse spre Krayn.

— Pare puternic, spuse Krayn, mângâindu-şi barba neagră bine tunsă. Ar trebui să aducă un preţ bun pe Nar Shaddaa.

Acum că privirea lui era la nivel mediu, Anakin îşi dădu seama că obiectele care atârnau la centura lui Krayn erau talismane. Erau obiecte la care Anakin nu voia să se gândească,

pentru că unele dintre ele semănau cu carnea uscată şi putea distinge smocuri de păr. Existau şi bijuterii şi cristale, precum şi un clopoţel de argint...

Clopoţelul de argint. Privirea lui Anakin rămase fixată pe el. Îl recunoscuse. Îl ştia. Era cel pe care îl purtase la gât mama lui Amee. Dintr-o dată, mâna cărnoasă a lui Krayn se întinse în jos şi zornăi câteva dintre obiectele atârnate. Clopoţelul sună încet, iar o durere ciudată îi străpunse inima lui Anakin.

— Admiri trofeele de la cei pe care i-am ucis? îl întrebă Krayn pe un ton scăzut şi viclean. Sau crezi că ai putea smulge o bijuterie sau două? Mai gândeşte-te, sclavule. Unul dintre degetele tale, sau scalpul tău, va sfârşi atârnând alături de ele!

Râse, iar Siri şi Rashtah i se alăturară. În timp ce Krayn se cutremura de amuzament, Anakin auzi clinchetul clopotului. Aşadar, Hala era moartă. Sunetul dulce al clopotului se amestecă cu râsul aspru al lui Krayn până când lui Anakin i se înceţoşă vederea de furie. Putea să-l ucidă, chiar aici, chiar acum. N-ar fi avut nevoie de sabia de lumină. Ar fi putut s-o facă cu mâinile goale...

— Ar fi bine să pregătesc sclavii pentru plecare, spuse Siri. Vom ajunge în curând pe Nar Shaddaa. Vino, sclavule.

Îl împunse pe Anakin cu vârful bastonului de neutralizare.

— Ar fi bine să te bucuri de navă cât mai poţi. În curând vei lucra în minele de mirodenii.

— Pentru tot restul vieţii tale, adăugă Krayn, râzând în continuare.

Anakin simţi că i se mişcă picioarele în timp ce Siri îl împungea din nou, de data asta mai dur. Krayn nu îl speria. Siri nu-l speria. Faptul că era singur nu îl speria. Dar în curând avea să fie vândut din nou ca sclav. Ştia de proprie experienţă cât de greu era pentru un sclav să scape. Auzise poveşti despre minele de mirodenii şi despre rata de mortalitate a muncitorilor de acolo. Ştia cum îi vor colora zilele visele de evadare. Ştia cum zilele înnegurate vor urma una după alta, fără ca măcar să-şi mai poată ridica privirea, ţinând-o aplecată la muncă. Ştia că monotonia plictisitoare a zilelor îi va umple sufletul până când visele de evadare se vor estompa într-o ceaţă de rutină amorţitoare.

Credea că îşi înfruntase cea mai mare teamă în peştera de pe Ilum. Dar nu o făcuse. Acum îşi dădea seama că abia

începuse să o guste.

Capitolul 11

Obi-Wan ştia că nu avea rost să retrăiască situaţia, dar ştia că, dacă ar fi reacţionat mai repede, dacă ar fi sărit de pe navă pentru a o înfrunta pe Siri, nu s-ar mai fi aflat în această situaţie. Şocul îi încetinise reflexele. Dacă Siri ar fi fost un inamic obişnuit, nu ar fi rămas încremenit în scaunul pilotului. Dacă nu şi-ar fi amintit de ceea ce fusese ea când îi fusese prietenă, nu şi-ar fi imaginat că era capabilă să-l arunce de pe navă şi să-l ia pe Anakin prizonier.

Obi-Wan se plimba de colo-colo pe puntea de comandă a navei Colicoid. Ştia că era norocos că se afla acolo. Se îndoia că Colicoizii l-ar fi aşteptat dacă nava lor nu ar fi fost avariată.

Căpitanul Anf Dec nu se deranjase să ascundă faptul că acum îi considera pe Jedi o pacoste. Nici măcar nu îi mulţumise lui Obi-Wan pentru că dezactivase sistemul de arme al navei lui Krayn, ci arătase că *măcar atât ar fi putut face Jedii*. Obi-Wan îl simţea că era nervos în legătură cu reacţia superiorilor săi la acea misiune. Colicoizii nu permiteau eşecul printre cei din personalul lor superior.

Ştia că era inutil să urmăreşti o navă prin hiperspaţiu, dar ceruse ca sistemul de comunicaţii Colicoid să caute prin galaxie posibilii vectori de ieşire pentru nava lui Krayn. Trebuise să facă presiuni asupra lui Anf Dec apelând la toată greutatea Senatului şi a Consiliului Jedi înainte ca acesta să fie de acord. Bineînţeles că şansele erau împotriva lui. O navă pirat nu se înregistra atunci când ajungea pe planetele gazdă. Dacă avea nevoie de reparaţii sau de provizii, se îndrepta către o serie de porturi spaţiale dispuse să accepte câteva credite pentru deservirea celor aflaţi în ilegalitate sau, pur şi simplu, captura o navă ghinionistă din apropiere pentru piese şi combustibil.

Poate că ăsta era motivul pentru care Krayn îi atacase, gândi Obi-Wan. Poate că fusese o simplă greşeală. Dacă era aşa, Krayn avea nevoie de combustibil sau de provizii şi se putea îndrepta spre cel mai apropiat port spaţial care găzduia pe cineva aflat în ilegalitate. Până în prezent, căutările Colicoizilor nu dădură niciun rezultat.

Dar oare Krayn făcea greşeli? Obi-Wan se tot învârtea în jurul acestei întrebări. Din tot ceea ce citise şi văzuse în dosarul de date al lui Krayn, piratul reuşise să supravieţuiască şi să prospere atunci când colegii săi criminali muriseră din cauza unor calcule strategice greşite, a unor bătălii private şi a alianţelor prost gândite.

Krayn era o formă de viaţă josnică, dar avea inteligenţă şi viclenie.

Obi-Wan se opri din mers. Îşi permitea ca îngrijorarea pentru Anakin şi dezgustul faţă de el însuşi să-l tulbure. Când corpul era agitat, şi mintea era la fel.

Rămase nemişcat. Respiră regulat. Găsi locul din interiorul său care ştia că rememorarea faptelor era o pierdere de timp. Făcuse tot ce putuse, toate calculele pe care le putea face. Orice alte mustrări de conştiinţă n-ar fi făcut decât să-l încetinească. În timp ce se întindea în sine, cuvintele lui Qui-Gon plutiră la suprafaţă. Maestrul său le spusese adesea atunci când ajungeau într-o misiune la ceea ce părea a fi un impas.

Să ne uităm la cine*. Asta ne va conduce la* de ce.

Îşi găsi privirea odihnindu-se asupra Căpitanului Anf Dec. Ostilitatea hotărâtă a Căpitanului nu îl deranja. Dar îl deranjau alte lucruri. În timp ce Obi-Wan îşi accesa instinctele, descoperi şi o amintire. Îşi aminti de neliniştea lui faţă de comportamentul Căpitanului Anf Dec, de la prima întâlnire cu el la bordul navei.

Căpitanul nu părea deloc îngrijorat de posibilitatea de a fi atacat de Krayn. Asta era ciudat, având în vedere că Colicoizii acceptaseră ajutor Jedi. Obi-Wan se întoarse la momentul în care Krayn atacase prima dată nava. Ceva din felul de a fi al lui Anf Dec îl deranjase şi atunci. Se concentră asupra amintirii, invocând detaliile. El şi Anakin se grăbiseră spre punte. Căpitanul dăduse o avalanşă de ordine. Dăduse toate semnele că era pe punctul să intre în panică. Colicoizii erau fiinţe lipsite de emoţii. Erau antrenaţi şi aveau, în mod normal, un comportament rezervat.

Frica evidentă a Căpitanului Anf Dec era o manifestare neobişnuită. Totuşi, nu frica îl deranjase pe Obi-Wan. Ci indignarea lui. Asta era ceea ce îl nelinişte pe Căpitan – fusese luat prin surprindere. Părea să ia atacul personal. Dar de ce? Colicoizii îi înrolaseră pe Jedi pentru că ştiau că atacul lui Krayn era o posibilitate.

Sau poate că nu? Obi-Wan îşi aminti cum Cancelarul Palpatine fusese prezent la întâlnire. Asta era neobişnuit. Ceea ce ar fi putut indica faptul că Colicoizii fuseseră presaţi să-i accepte pe Jedi. Colicoizii nu-i doreau alături de ei nu pentru că se fereau de străini, ci pentru că… Pentru că… De ce? Nu avea răspunsul.

Dar când îl va găsi, Obi-Wan ştia că îl va conduce la Padawan.

Nava Colicoid intră şchiopătând într-unul dintre porturile spaţiale aglomerate de pe orbita Coruscantului. Obi-Wan îi informase deja pe Yoda şi Consiliul printr-o transmisiune holografică. Nu era nevoie să se prezinte la Templu. Luă un taxi aerian spre cartierul Senatului. Acolo, se grăbi să coboare pe pasarela din faţa marelui complex al Senatului. Trecu de un colţ şi zâmbi când văzu o cafenea veselă, vopsită în albastru, cu obloane galbene. Pe firmă scria *CAFENEAUA LUI DIDI ŞI ASTRI*.

Didi şi fiica sa, Astri, fuseseră prieteni buni ai lui Qui-Gon. Cu ani în urmă, Qui-Gon se oferise voluntar să îl ajute pe Didi să iasă dintr-o *mică dificultate* care se transformase într-o misiune majoră ce implicase sănătatea şi siguranţa unei întregi planete. Didi supravieţuise unei răni grave provocate de blaster şi ajunsese să devină un proprietar de cafenea de succes împreună cu fiica sa. Nu mai făcea trafic de informaţii furate, dar încă era prieten cu Jedii şi îşi ţinea urechile deschise.

Obi-Wan împinse uşa, amintindu-şi de prima dată când văzuse cafeneaua, cu treisprezece ani în urmă. Fusese dezordonată, aglomerată şi murdară. Didi domnea peste cafeneaua haotică cu bună dispoziţie şi cu un mod paternal de a se purta cu clienţii săi, dar nu reuşise niciodată să păstreze mesele foarte curate sau mâncarea foarte hrănitoare. Astri fusese cea care transformase cafeneaua într-un restaurant înfloritor, cu mâncare bună. Clientela lor se schimbase încet-încet. Contrabandiştii şi criminalii încă mai mâncau aici, dar acum li se alăturau Senatori şi diplomaţi.

Obi-Wan rămase o clipă în picioare, uitându-se peste capetele clienţilor pentru a vedea dacă îi putea zări pe Didi sau pe Astri. Trecuse aproape un an de când nu mai avusese ocazia să îi viziteze. Amândoi suportaseră greu vestea morţii lui Qui-Gon.

O femeie înaltă, puţin mai în vârstă decât Obi-Wan, stătea

lângă o masă, discutând cu doi clienţi care purtau robe de ajutoare Senatoriale. Părul negru al femeii se revărsa de sub o şapcă albă, iar şorţul ei alb era pătat cu diverse culori. În timp ce le făcea semn asistenţilor, aproape că răsturnă ceainicul. În ciuda îngrijorării sale, Obi-Wan zâmbi. Astri nu se schimbase.

Ea îşi ridică privirea şi o întâlni pe al lui. Faţa drăguţă a lui Astri înflori într-un zâmbet larg.

— Obi-Wan!

Se repezi spre el, răsturnând un scaun în graba ei de a-l saluta. Se aruncă în braţele lui. Obi-Wan o îmbrăţişă, simţind cum buclele ei îi ating obrajii. Cândva se simţise stânjenit de asemenea manifestări de emoţie. Acum nu mai era aşa. Qui-Gon îl învăţase prin forţa exemplului. Obi-Wan îşi aminti cât de surprins fusese, ca Padawan, când îl văzuse pe Qui-Gon îmbrăţişându-l cu entuziasm pe Didi.

Ea se retrase.

— Ţi-e foame? Am o tocană delicioasă astăzi.

El clătină din cap.

— Am nevoie de ajutor.

Ochii ei zburdalnici deveniră gravi.

— Hai să-l găsim pe Didi.

Un bărbat mic şi rotund se îndrepta deja spre ei, cu ochii lui căprui şi moi, măriţi de plăcere. Şi el îl învălui pe Obi-Wan într-o îmbrăţişare imensă, deşi abia ajungea până la umerii lui.

— Cât mă încântă ochii! bolborosi el. Curajosul şi înţeleptul Obi-Wan Kenobi, bunul meu prieten căruia îi datorez viaţa şi pe fiica mea!

— Obi-Wan are nevoie de ajutorul nostru, Didi, îl întrerupse Astri, căci Didi ar fi continuat cu linguşeli şi sentimentalismele.

Didi aprobă din cap.

— Atunci vino în biroul privat.

Obi-Wan îi urmă pe Didi şi pe Astri până la un birou mic şi dezordonat din spatele tejghelei lungi. Deşi cafeneaua se îmbunătăţise semnificativ de când preluase Astri conducerea, biroul încă era o harababură de fişe tehnice decolorate, farfurii desperecheate, teancuri de feţe de masă proaspete şi ceşti de ceai pe jumătate pline.

— Ce putem face pentru tine, prietene? întrebă Didi. Oricât de inadecvat aş fi, sunt în serviciul tău.

— Caut doar informaţii, spuse Obi-Wan. Poate că dacă nu aveţi răspunsuri, m-aţi putea îndruma către cel care le are. Investighez posibilele legături dintre un negustor de sclavi pe nume Krayn şi Colicoizi.

Didi se încruntă, iar Astri strâmbă din nas.

— Nu-mi plac Senatorii Colicoizi, spuse ea. Nimic nu este niciodată suficient de bun pentru ei.

— Am auzit de Krayn, spuse Didi. Ar fi bine dacă galaxia ar scăpa de un astfel de diavol. Nu ştiu de nicio legătură, dar...

Obi-Wan aşteptă. Ştia că Didi îşi trecea prin minte vasta listă de contacte.

— Încearcă la Gogol de la *Dor*, spuse Didi în cele din urmă. Nu-l mai las să intre aici de când am aflat cu ce face trafic. Am auzit că a lucrat pentru Krayn.

— La *Dor*? Nu cunosc..., spuse Obi-Wan.

— Bineînţeles că ştii, spuse Astri. *Splendor*. Literele erau mereu împuşcate de focuri rătăcite de blaster, aşa că, în cele din urmă, au renunţat să le mai înlocuiască. Acum, toată lumea îi spune *Dor*. Astri tresări. Nu că aş fi pus piciorul în acel loc.

Didi părea neliniştit.

— Trebuie să ai grijă de tine, Obi-Wan. Gogol are oase grele.

Îi făcu lui Obi-Wan o descriere rapidă, iar acesta fu tratat cu încă două îmbrăţişări feroce din partea lui Didi şi Astri. Promiţând să se întoarcă pentru o masă, se grăbi să părăsească cafeneaua.

Fusese de mai multe ori la *Splendor* cu Qui-Gon. Ajunsese să cunoască secţiuni ale oraşului ascuns sub nivelurile strălucitoare ale suprafeţei Coruscantului, unde nu ajungea lumina soarelui. Aici, trotuarele erau înguste şi pline de gunoaie, aleile întortocheate erau periculoase, şi totul abia dacă era luminat de lămpile incandescente care se stingeau încontinuu şi nu erau înlocuite. Aici era locul unde se găsea scursura galaxiei, cei mai răi infractori şi oameni de rând, unde se putea negocia ieftin pentru moartea unui duşman.

Sordidul *Splendor* nu se schimbase. Acoperişul metalic era încovoiat, iar ferestrele erau închise ameninţător. Uşa era marcată de focuri de armă. Literele DOR abia se vedeau în lumina slabă. Cu ani în urmă, în calitate de Padawan, Obi-Wan intrase înăuntru nervos şi nesigur. Acum, intra ca şi cum ar fi

fost al lui.

Nu mai era acelaşi barman Imbat de la bar, dar ar fi putut foarte bine să fie. Cel nou arăta aceeaşi indiferenţă faţă de clienţii săi, aceeaşi înclinaţie pentru a-şi da jos clienţii de pe scaune, cu o palmă masivă, pentru că încercau prea energic să-i facă semn să le reumple paharul.

Obi-Wan stătea într-un colţ al barului şi aştepta. Ştia că nu trebuia să facă semn să atragă atenţia Imbatului. În cele din urmă, acesta se apropie şi îşi aplecă corpul înalt mai aproape pentru a-l auzi pe Obi-Wan peste zgomotul muzicii şi vârtejul roţii jubileului.

— Gogol, îi spuse Obi-Wan.

Imbatul îi făcu semn cu ochii spre o masă. Obi-Wan îi strecură câteva credite pe tejghea.

Gogol era exact aşa cum îl descrisese Didi, un umanoid cu capul pe jumătate ras şi cu părul lung care îi aluneca pe spate. Juca un joc de zaruri, de unul singur, iar pariurile erau îngrămădite la ambele capete ale mesei sale mici.

Obi-Wan se aşeză vizavi de el şi nu spuse nimic. Gogol nu îşi ridică privirea de la jocul său.

— Ce vrei, amice?

Obi-Wan strecură un pachet de credite pe masă.

— Informaţii despre Krayn.

Gogol privi pachetul fără să-l atingă.

— Atunci va trebui să văd mai mult decât atât.

Obi-Wan mai strecură un pachet de credite în mijlocul mesei. Gogol numără cele două pachete.

— Vreau să ştiu ce mai face în prezent, spuse Obi-Wan.

— Asta e o sarcină dificilă, amice. Gogol îşi ridică privirea. Ochii lui mici clipeau rapid. Nimeni nu ştie răspunsul complet la această întrebare.

— Dă-mi o parte din el, atunci. Are vreo legătură cu Colicoizii?

— Masa pare îngrozitor de goală, spuse Gogol.

Obi-Wan mai strecură câteva credite.

Gogol îşi linse degetele cu satisfacţie în timp ce le număra. Obi-Wan spera din tot sufletul că era de încredere, cel puţin în ceea ce priveşte informaţiile. Majoritatea tipilor precum Gogol ştiau că nu era bine să mintă. Asta nu ar fi făcut decât să le aducă şi mai multe probleme decât cele în care, fără îndoială,

se aflau deja.

— Se zvoneşte că Colicoizii preiau comerţul cu mirodenii, spuse Gogol. Au preluat în secret controlul minelor de pe Kessel. Acum au nevoie de o planetă pentru procesare. Ultima piesă este luna Nar Shaddaa. Singurul mod în care o pot obţine este să se înţeleagă cu Krayn. El controlează fabricile de pe Nar Shaddaa. Nu poate obţine suficiente mirodenii din peşterile de acolo, aşa că le importă de pe Kessel. Este ca o căsătorie făcută în paradis, chicoti Gogol.

Obi-Wan cunoştea Nar Shaddaa. Deseori numită *Luna contrabandiştilor*, era un paradis pentru infractori de tot felul. Era, de asemenea, o verigă importantă în comerţul ilegal cu mirodenii. Totuşi, nu ştiuse că era implicat şi Krayn.

— Aga Culpa este conducătorul Nar Shaddaa. Nu el controlează fabricile? întrebă el.

— S-ar putea să conducă, dar nu controlează nimic. Toată lumea de pe Nar Shaddaa răspunde în faţa lui Krayn. Aşa că Krayn promite că nu va ataca navele Colicoide, iar ei promit să îi cumpere sclavii pentru minele de mirodenii şi să folosească fabricile sale. E o afacere bună, nu-i aşa, amice?

O afacere foarte bună, gândi Obi-Wan supărat, dacă se trecea cu vederea faptul că implica cruzime, lăcomie şi vânzarea de fiinţe vii pentru profit.

Se ridică şi ieşi rapid din *Dor*. Se opri afară pentru o clipă. Începuse să plouă, iar el salută răcoarea de pe obraji.

Menţionarea comerţului cu mirodenii îi stârnise imediat o amintire. Ştia că ultima misiune a lui Adi Gallia şi Siri împreună implicase activităţile de contrabandă de pe Ruta Kessel. Mirodenia era o substanţă controlată din punct de vedere legal, dar care aducea şi profituri enorme pe piaţa neagră. Jedii fuseseră rugaţi să încerce să rupă odată pentru totdeauna coloana vertebrală a comerţului ilegal. Adi Gallia şi Siri nu avuseseră succes. Ceva se întâmplase în timpul misiunii, provocând o ruptură profundă între cele două. Ar fi putut fi ceva legat de Colicoizi... şi de Krayn?

Obi-Wan începu să meargă în căutarea unui taxi aerian. Când nu era sigur în ce direcţie să meargă, gândurile sale se întorceau mereu la Maestrul său. Îşi aminti de sfatul lui Qui-Gon, sfat pe care i-l transmisese lui Anakin despre încrederea în instinctele sale şi despre faptul că nu trebuia să lase furia să-i

întunece judecata. Ar fi trebuit să-şi asculte inima.

Acum, inima îi spunea un adevăr simplu. Siri nu i-ar fi trădat niciodată pe Jedi.

Capitolul 12

Obi-Wan se afla din nou în faţa Consiliului Jedi. Era cam ultimul loc în care ar fi vrut să se afle. Îşi pierduse Padawanul, care fusese capturat de un negustor de sclavi. Colicoizii erau furioşi pe Jedi şi ridicaseră deja obiecţii în Senat. Nu-şi imagina că Consiliul Jedi era mulţumit de rezultatul misiunii sale.

Nu pierdu timpul încercând să explice ce nu fusese bine. Jedii se concentrau întotdeauna pe soluţii.

— Am descoperit că este probabil ca Colicoizii să fie în secret în alianţă cu Krayn, spuse Obi-Wan imediat după ce îi salută respectuos pe membrii Consiliului. Doresc să preia controlul comerţului cu mirodenii, iar Krayn doreşte să fie singurul furnizor de sclavi pentru minele de mirodenii, atât în sistemul Kessel, cât şi pe Nar Shaddaa.

Unii membri ai Consiliului schimbară priviri între ei. Dacă acest lucru era adevărat, comerţul ilegal cu mirodenii ar fi prosperat şi s-ar fi extins.

— Pentru galaxie, o veste proastă este, remarcă Yoda.

— Avem motive să investigăm ceea ce se întâmplă pe Nar Shaddaa, atât pentru a-i demasca pe Colicoizi, cât şi pentru a-l doborî pe Krayn, spuse Obi-Wan. Şi, cel mai important, cred că Anakin se află pe Nar Shaddaa. Bănuiesc că Colicoizii se îndreptau acolo după ce ne-au abandonat la locaţia iniţială.

— Ce vrei de la noi, Obi-Wan? întrebă Mace Windu, cu ochii lui negri fixaţi pe faţa lui Obi-Wan.

— O navă foarte rapidă şi permisiunea de a ne infiltra în operaţiunea lui Krayn, răspunse Obi-Wan. Asta în primul rând. Dar în al doilea rând, şi cel mai important, doresc să mi se dezvăluie un secret. Se întoarse spre Adi Gallia. Eu cred că Siri nu a trecut de partea întunecată. Cred că ea lucrează sub acoperire. Dacă mă infiltrez în operaţiunea lui Krayn, trebuie să ştiu care este misiunea ei.

Faţa regală a lui Adi Gallia era impasibilă. Apoi aruncă o privire rapidă către Yoda şi Mace Windu. Încet, Yoda aprobă din cap.

— Dreptate tu ai, Obi-Wan.

— Siri doar adună informaţii, spuse Adi Gallia. Am descoperit că legăturile de putere şi control dintre Krayn şi diverse guverne sunt puternice. Aveam nevoie de o imagine completă. Siri s-a infiltrat printre piraţi şi şi-a croit drum până la o poziţie de încredere. Krayn habar nu are că este Jedi. Este bine cunoscut faptul că îi consideră pe toţi Jedii duşmanii săi şi tot echipajul său are ordin să execute pe loc orice Jedi capturat. Siri a avut nevoie de aproape doi ani pentru a obţine acest nivel de putere în organizaţia lui Krayn. Nu-i putem pune în pericol siguranţa.

— Dar dacă Anakin este cu ea...

— Atunci îl va proteja, spuse cu fermitate Adi Gallia. Nu sunt sigură că este înţeleaptă trimiterea unui alt Jedi. Ar putea să-i compromită identitatea.

— Poate, spuse Mace Windu. Dar poate că am aşteptat destul. Dacă sunt implicaţi Colicoizii, asta nu face decât să se intensifice presiunea pentru a provoca prăbuşirea comerţului cu mirodenii.

— Sunt îngrijorat pentru Anakin, spuse Obi-Wan. Există un singur mod în care Siri îl poate proteja. Trebuie să-l facă sclav. Nu ştiu cum va reacţiona el la asta.

— Că se va comporta ca un Jedi, trebuie să presupunem, spuse Yoda brusc, ochii săi gri-albaştri clipind spre Obi-Wan. Răbdare, el va găsi.

Obi-Wan nu putea să-l contrazică fără ca asta să se reflecte negativ asupra lui Anakin. Dar ştia că răbdarea nu era punctul forte al Padawanului său.

— Siri ne-a trimis un mesaj codificat, Obi-Wan, spuse Mace Windu. Dacă nu ai fi venit la noi, am fi trimis după tine. Anakin este în siguranţă. Este într-adevăr sclav într-o fabrică de mirodenii de pe Nar Shaddaa. Ea este cu ochii pe el.

— Trebuie să mă duc acolo, spuse Obi-Wan.

— Răbdare, şi tu trebuie să ai, Obi-Wan, spuse Yoda. Cu Adi Gallia trebuie să ne consultăm.

— Te rog să aştepţi afară, Obi-Wan, spuse ferm Mace Windu.

Cu reticenţă, Obi-Wan ieşi din cameră. Era prea neliniştit ca să stea în zona de aşteptare din afara Sălii Consiliului, aşa că rămase cu faţa la uşă.

Îi vorbise cu amărăciune lui Siri la bordul navei lui Krayn.

Acum o regreta. Ar fi trebuit să fie atent la ceea ce ajunsese să ştie despre ea de-a lungul anilor. Ar fi trebuit să-şi amintească cât de impresionat fusese mereu de integritatea şi curajul ei, de angajamentul feroce faţă de calea Jedi. În schimb, îi vorbise despre furie şi trădare. Şi acum Siri era singura care stătea între Anakin şi supravieţuire.

Nu avu mult de aşteptat. În doar câteva minute, Adi Gallia se strecură afară din Sala Consiliului.

— Am decis să îţi aprobăm cererea. Te poţi alătura lui Siri pe Nar Shaddaa, îi spuse Adi Gallia.

El văzu o fisură rară în comportamentul ei regal atunci când ea întinse ezitant o mână spre el, apoi o retrase.

— Ştiu că vei fi atent, Obi-Wan, aşa că nu ar trebui să o spun. Dar o fac. Siri este în mare pericol. A riscat foarte mult. Te rog...

Adi Gallia era o fiinţă rezervată şi prudentă. Nu cerea confort şi de obicei era distantă. Dar Obi-Wan fu mişcat de suferinţa ei şi reacţionă spontan. Îi prinse mâna şi o apăsă între palmele sale.

— Nu te voi dezamăgi, spuse el.

Capitolul 13

Sirena sună, anunţând începutul unei alte zile. O zi ca şi cea de ieri. O zi ca cea de mâine. Dacă supravieţuiai. Era aici de numai cinci zile, dar i se părea că trecuse o viaţă întreagă.

Ar putea fi mult, mult mai rău pentru noi, Annie.

Înţelegea acum cuvintele lui Shmi cu fiecare celulă a fiinţei sale. În comparaţie cu asta, să lucrezi pentru Watto pe Tatooine fusese un paradis.

Fabricile de pe Nar Shaddaa se ridicau pe sute de etaje şi se întindeau pe sute de metri. Mirodeniile treceau printr-un sistem de prelucrare în mai multe etape. Nu puteau fi expuse la lumină, aşa că sclavii trăiau într-un întuneric perpetuu. O mare parte din mirodenii erau descărcate de pe navele care făcuseră Ruta Kessel. Altele erau tăiate în peşteri subterane uriaşe. Toate erau apoi transportate până la nivelurile de procesare, unde erau uscate sau congelate, apoi transformate în calupuri.

Centralele electrice uriaşe furnizau energie pentru acest efort. La sfârşitul unei zile lungi, muncitorii ieşeau din întuneric, aproape orbiţi, doar pentru a păşi sub un cer plin de fum toxic. O respiraţie adâncă a aerului cenuşiu, încărcat de particule, putea duce la o lungă criză de tuse.

Anakin ştia deja că rata mortalităţii în rândul sclavilor era ridicată. Copiii şi bătrânii erau deosebit de vulnerabili. Din câte putea vedea, mulţi mureau treptat.

Securitatea era constantă. Sclavii erau păziţi atât de patrule de localnici de pe Nar Shaddaa, cât şi de droizi. Evadarea era imposibilă. Chiar dacă cineva ar fi reuşit să eludeze gărzile şi dispozitivele de securitate, nu ar fi avut unde să se ascundă. Cetăţenii nativi de pe Nar Shaddaa beneficiau de pe urma comerţului cu sclavi. Dacă nu erau de acord, erau fie ameninţaţi, fie cumpăraţi cu mite uriaşe. Porturile spaţiale ale acestei luni erau strict controlate de Krayn. Nu exista nicio modalitate de a evada şi niciun loc unde să te duci.

Întreaga operaţiune se desfăşura incredibil de bine, gândi Anakin cu dezgust. Lăcomia nu-l făcea pe Krayn neglijent.

Anakin fusese repartizat la serviciul de sănii antigrav.

Treaba lui era să transporte mirodeniile până la nivelurile de prelucrare. Era o muncă plictisitoare şi murdară, o mare parte din timp respirând mizeria şi praful din peşteri în timp ce încărca sania. Anakin nu era conştient de faptul că slujba lui era considerată norocoasă până când, din greşeală, aproape călcă o muncitoare de la procesare.

Sclava, o femelă Twi'lek, se dăduse înapoi pe neaşteptate din poziţia ei de la docul de încărcare, chiar în calea saniei. Doar reflexele excelente ale lui Anakin îl împiedicară să o izbească. Ea se răsuci, cozile cefalice lungi aproape lovindu-l pe Anakin peste faţă.

— Uită-te pe unde mergi, *schutta*[3].

Anakin nu ştia ce era o *schutta*, dar ştia când era insultat.

— Tu eşti cea care a făcut pasul înapoi, sublinie el.

Era aproape de sfârşitul unei zile lungi, iar mintea şi muşchii îi erau încordaţi la limită. Ea avansă spre el furioasă, pielea ei albastră căpătând o nuanţă mai intensă.

— Nu te pune cu mine, băiete. Privilegiile tale nu contează pe aici.

— Linişte! Un sclav de pe linia de asamblare îi avertiză cu un şuierat. Droid de pază.

Anakin văzu un droid cu baston neutralizator care se deplasa pe culoar în pas rapid. O rază roşie ieşi din pieptul lui şi se învârti în cerc. Acesta era modul în care droizii ţineau evidenţa fiecărui sclav.

— Pe mine mă caută, spuse femela Twi'lek. Nu putem părăsi linia, nici măcar pentru o clipă.

Sfidarea îi dispăruse şi părea speriată. Sclavii de pe linie se apropiară imediat, astfel încât spaţiul în care stătea femela dispăru. Anakin se întinse şi o apucă de braţ.

— Urcă.

Ea făcu aşa cum îi spuse, iar el inversă sania şi porni pe un alt culoar.

— Ghemuieşte-te sub containerele alea, murmură el. Voi părea ocupat până când va dispărea.

— Toţi arătăm la fel pentru droizii ăia, murmură femela Twi'lek. Dacă mă pot strecura la loc înainte să înceapă să numere capetele, s-ar putea să scap. Altfel, va fi o lovitura sau

---

[3] Schutta – animal asemănător unei nevăstuici originar de pe Ryloth. Twi'lekii insultau alte fiinţe numindu-le *schutta*.

două cu bastonul neutralizator.

— Nu-ţi face griji.

Anakin strânse din dinţi. În prima sa zi, văzuse un astfel de asalt, asupra unui sclav prea epuizat pentru a lucra rapid. Droizii de pază erau programaţi să fie deosebit de vicioşi. Nu foloseau *o lovitură sau două*, ci foloseau bastonul până când victima era devenea inconştientă.

Anakin gonea în viteză pe străduţele înguste, oprindu-se din când în când să descarce câte o ladă de mirodenii, ca să nu pară suspect. Nu voia să părăsească etajul. Numărătoarea capetelor putea începe în orice moment şi trebuia să fie capabil să o strecoare pe femelă înapoi. În curând, el însuşi ar fi avut probleme. Avea un timp strict pentru fiecare tură. Înconjură etajul de procesare şi se întoarse la locul de unde avea un punct de observaţie bun.

Droidul de pază începuse numărătoarea. Auzi un geamăt uşor din spatele lui.

— Sunt moartă.

— Nu, nu eşti.

Anakin încă nu era adeptul mişcării obiectelor cu mintea. Totuşi, ştia că Forţa era în jurul lui, chiar şi aici. O atrase din pământul plin de cicatrici de dedesubt, din energia vie a fiinţelor din jurul lui, din cerul toxic. Forţa îi lega pe toţi sclavii între ei, iar ei făceau parte unul din celălalt şi din restul galaxiei, indiferent cât de izolaţi s-ar fi putut simţi. Se strădui să blocheze totul în afară de calitatea pură a Forţei. Încet, simţi cum Forţa creşte în jurul lui, o adună şi apoi o trimise spre o grămadă de mirodenii neprocesate care se aflau la capătul liniei de muncitori. Un calup de mirodenii se cutremură, apoi altul. Anakin întinse o mână, simţind cum se mişca Forţa prin el. Grămada se răsturnă, împreună cu o grămadă de containere din duroţel. Droidul de pază se întoarse imediat.

— Încălcare! Violare!

— Pleacă! şuieră Anakin.

Femela Twi'lek se opri pentru o clipă. Ochii ei îi întâlniră pe ai lui, iar el văzu acolo un fel de iertare.

— Numele meu este Mazie.

El ştia că oferirea numelui era un fel de scuză, un gest de prietenie.

— Anakin.

Ea coborî din sanie. Ceilalţi sclavi se adunară, protejând-o pentru cele câteva secunde câte îi trebuiră ca să se strecoare înapoi în rând.

Anakin întoarse sania. Droidul de pază nu putea da vina pe nimeni pentru accident, din moment ce nu fusese nimeni prin apropiere. Se învârtea în cerc, îndreptându-şi lumina laser roşie la întâmplare, dar sclavii continuau să lucreze. După câteva secunde, se întoarse la numărarea capetelor. Mazie era în siguranţă.

Anakin era recunoscător pentru antrenamentul fizic dur la care fusese supus în Templu. Sclavii erau raţionalizaţi cu două mese sărăcăcioase pe zi. Simţea o foame constantă, ca o fiară înăuntrul lui. Nu era încă la nivelul lui Obi-Wan, capabil să uite de mâncare pentru perioade lungi de timp. Trebuia să se folosească de meditaţie pentru a permite foamei să existe fără să-l slăbească.

Când îşi parcă sania la sfârşitul zilei şi se îndreptă spre tuburile liftului împreună cu ceilalţi sclavi, simţi o oboseală profundă în oase. Ştia că avea de-a face şi cu o oboseală a spiritului.

Obi-Wan îl căuta. Ştia asta. Era de asemenea încrezător că Maestrul său îl va găsi. Dar cât timp va dura? Cât de mult din el va fi distrus înainte să se întâmple? Înghiţirea furiei şi a fricii nu-i umplea burta goală, dar îl făcea să se îngrijoreze că-şi va pierde detaşarea de Jedi.

Îşi ţinea ochii aţintiţi asupra sclavului din faţa lui, în timp ce se îndreptau cu greu spre cabina lor. Ploua, iar buzele lui Anakin simţiră un gust amar şi metalic. Simţea cum îi îmbibă părul şi uniforma.

Dintr-o dată, simţi un val în Forţă. Surprins şi plin de speranţă, îşi ridică privirea. Era pe aproape Maestrul său? Căută pe platformele de sus. Fabricile şi cartierele de sclavi se aflau la suprafaţa lunii Nar Shaddaa, dar oraşul era construit deasupra. Nu îl văzu pe Maestrul său. În schimb, îl văzu pe Krayn. Piratul stătea pe o platformă înaltă de o sută de metri. Alături de el se afla un om nervos pe care Anakin nu-l cunoştea. Siri stătea de cealaltă parte a lui Krayn. Ciudat, dar privirea lui Siri păru să se concentreze direct asupra lui Anakin. Simţea cum se adună Forţa şi nu o înţelegea. Avea o legătură cu Siri? Nu ştia. Îi demonstra că încă îşi mai putea folosi abilităţile de Jedi? Poate

că era un avertisment. Nu-i păsa.

Era pe punctul să-şi lase privirea în jos când o altă fiinţă li se alătură celorlalţi de pe platformă. Anakin fu surprins să-l vadă pe Căpitanul Colicoid, Anf Dec. Ce căuta acolo? Nu erau Krayn şi Colicoizii duşmani înverşunaţi? La urma urmei, Krayn atacase nava lui Anf Dec!

Krayn arătă cu degetul spre partea de jos şi făcu un gest de măturare. Anf Dec aprobă din cap. Siri privea cu seninătate, fără să se mai concentreze asupra lui Anakin.

Nu ştia ce înseamnă toate astea. Dar, cumva, se hotărî să afle.

Capitolul 14

Obi-Wan îşi reglă armura şi casca. Apoi verifică dacă sabia era bine ascunsă printre amestecul de arme de la centura sa. Era deghizat într-un negustor de sclavi pe nume Bakleeda şi spera că va trece neobservat. După ce îşi adună concentrarea, păşi pe coridorul pustiu spre Camera de Securitate A.

Fusese nevoie de o planificare atentă pentru a ajunge atât de departe. Se afla pe staţia spaţială Rorak 5, la jumătate de zi distanţă de Nar Shaddaa. Exista ca punct de oprire pentru navele de transport de marfă şi era, de asemenea, cunoscută pentru că avea mai multe săli de securitate disponibile pentru întâlniri, clandestine sau nu. Sălile de securitate erau dotate cu cele mai bune sisteme de apărare şi era posibil ca toate părţile să părăsească navele şi să călătorească acolo fără a fi văzute. De îndată ce Obi-Wan ateriză, un coridor mobil se ataşă de rampa de aterizare. Ieşi din navă şi urmă un set de indicaţii verbale din difuzoarele de deasupra capului, până la destinaţie.

Camera de Securitate A era locul unde Krayn şi Colicoizii se întâlneau în secret pentru a discuta despre preluarea comerţului cu mirodenii.

Fiecare zi care fusese necesară pentru a pune bazele acestei întâlniri, îl costase. Răbdarea îi fusese uzată până la epuizare. Anakin se afla pe Nar Shaddaa de două săptămâni. Suficient timp pentru a fi învins. Sau întemniţat. Sau ucis.

Obi-Wan nu se gândea la asta, dar era totuşi în mintea lui. Ştia că, dacă ar fi apărut pur şi simplu pe Nar Shaddaa ca Jedi, ar fi riscat viaţa lui Anakin şi pe a lui Siri. Consiliul îl avertizase că planul său trebuie să fie atent făcut şi perfect. Îi dăduse cuvântul lui Adi Gallia că aşa va fi.

Didi îl ajutase să-şi stabilească o identitate ca Bakleeda şi îi făcuse cunoştinţă cu contactele potrivite. Didi îşi asumase un mare risc personal făcând acest lucru, pentru că Obi-Wan îi spusese că va trebui să se dezvăluie ca Jedi, în cele din urmă. Nu putea împiedica acest lucru. S-ar fi putut afla că Didi ajutase la introducerea unui Jedi în organizaţia lui Krayn. Erau mulţi în lumea interlopă care nu ar fi apreciat una ca asta. Dar Didi nu

înghiţise decât de două ori rapid şi pălise puţin înainte să-l asigure pe Obi-Wan că îşi va asuma orice risc pentru el şi pentru memoria lui Qui-Gon.

Obi-Wan deschise uşa. Colicoizii îl aşteptau, iar el fu uşurat să vadă că nu recunoştea pe niciunul dintre ei. Faţa îi era ascunsă de cască, care îi cobora peste ochi şi nas, dar era mai bine să nu-l poată recunoaşte nimeni dacă se întâmpla ceva care să i-o dea jos de pe faţă.

Cei trei Colicoizi îi aruncară o scurtă privire, dar nu îl salutară. Stăteau la o masă rotundă, vorbind împreună în limba lor. Cuvintele erau intercalate cu pocnituri şi bâzâituri din antenele şi picioarele lor articulate. Colicoizii fuseseră cei care dăduseră de ştire că sunt în căutarea unui negustor de sclavi inteligent care să îi reprezinte la o întâlnire. Era nevoie de toată priceperea lui Obi-Wan pentru a-l convinge pe reprezentantul lor că el era cel pe care îl doreau.

Unul dintre Colicoizi se întoarse spre el.

— Eu sunt Nor Fik. Nu vorbi decât dacă ţi se pune o întrebare.

Obi-Wan aprobă din cap, apoi aşteptă minute întregi. Străbătuse galaxia de multe ori şi fusese prezent la zeci de întâlniri la nivel înalt. Pe fiecare lume, oricât de diferită ar fi fost, un lucru era întotdeauna acelaşi: partea cu cea mai mare putere era cea care ajungea ultima.

Uşa se deschise în forţă şi se trânti de perete. Krayn stătea în prag, corpul său voluminos umplând uşa.

— Prieteni!

Colicoizii dădură din cap cu răceală către Krayn.

— M-a întârziat o furtună ionică. O nimica toată. Krayn flutură o mână. Aş fi trecut prin lucruri mai rele pentru a ajunge aici.

Colicoizii ignorară cu atenţie această minciună evidentă. Krayn intră în cameră şi un Wookiee cu faţa plină de cicatrici şi un plasture pe ochi se înghesui înăuntru. Era asociatul lui Krayn, Rashtah. Dacă Krayn voia să-i intimideze pe Colicoizi, funcţionase. Wookieeul era un tovarăş feroce.

Ochii atenţi ai lui Krayn trecură peste Obi-Wan înainte să se întoarcă la Colicoizi cu o urmă de prietenie în ei.

— Aşadar, acesta este observatorul vostru. Cu greu necesar, dar îl accept aşa cum fac orice între prieteni. Vedeţi cât

de conciliant sunt?
— Şi vedem că ai adus şi tu un observator, spuse Nor Fik, indicându-l pe Rashtah.
Krayn zâmbi în timp ce se aşeza, punând o vibrolamă lungă pe masa din faţa lui.
— A fost o călătorie lungă. Aveam nevoie de companie.
Rashtah rămase în picioare, dar lăsă să-i scape un mârâit de amuzament.
— Asta e o pierdere de timp, răbufni Nor Fik. Să trecem la afaceri.
Zâmbetul lui Krayn se estompă.
— De aceea mă aflu aici.
— Avem controlul asupra comerţului cu mirodenii, spuse Nor Fik, aşezându-se în faţa lui Krayn. Ceilalţi doi Colicoizi se aşezară lângă el. Vrem ca tu...
Krayn ridică o mână cărnoasă.
— Ah, scuzaţi-mă. Sugerez să nu se spună minciuni aici, în interesul bunei noastre comuniuni în continuare.
— Minciuni? întrebă Nor Fik cu neîncredere.
Krayn se aplecă în faţă.
— Nu voi controlaţi comerţul cu mirodenii. Nu încă. Încă mai aveţi probleme de-a lungul Rutei Kessel.
— Asta pentru că piraţii voştri încă ne atacă navele! spuse Nor Fik supărat. În ciuda asigurărilor tale că nu e aşa. Şi chiar tu însuţi ne-ai atacat nava fără avertisment când ofiţerul nostru de cel mai înalt nivel, Anf Dec, se afla la bord...
— O greşeală regretabilă, spuse Krayn.
Colicoidul îşi pocni antenele împreună.
— Acum cine minte.
Krayn păru îndurerat.
— Încredere. E atât de necesar să existe între parteneri, Nor. Eu am încredere în tine. Văd că trebuie să muncesc mai mult ca să te fac să ai încredere în mine.
Obi-Wan fu surprins de metodele lui Krayn. Se aşteptase să fie la fel de tupeist în sala de conferinţe cum era în restul galaxiei. În schimb, el se reţinea.
— Hai să vorbim despre Nar Shaddaa, spuse Nor Fik, fără să se obosească să-i răspundă lui Krayn. Aveţi nevoie de mai mult capital pentru a menţine fabricile în funcţiune. Noi vi-l vom furniza. Odată ce vom avea întregul comerţ cu mirodenii ferm în

mâna noastră, veţi avea contractul exclusiv de prelucrare a mirodeniei în fabricile voastre de pe Nar Shaddaa. Este în interesul nostru ca voi să rămâneţi acolo ca acoperire, pentru că acum suntem membri ai Senatului şi nu ar trebui să fim legaţi de o organizaţie criminală. Bineînţeles că vom continua să vă sprijinim raidurile de sclavi.

Krayn zâmbi.

— Îţi admir metodele, Nor. Sunt de acord să intensificăm atacurile asupra altor nave de-a lungul Rutei Kessel. Asta ar trebui să vă permită să strâgeţi laţul asupra comerţului de acolo. Presupun că tot capitalul de care am nevoie va fi transferat în conturile mele până în această după-amiază?

— Poate. Dacă vom clarifica unele lucruri.

Pentru prima dată, Krayn păru neliniştit. Se acoperi cu un zâmbet.

— Bineînţeles.

— Superiorii mei cer o inspecţie a fabricilor de pe Nar Shaddaa, spuse Nor Fik. La urma urmei, dacă vă oferim contractul, avem dreptul la o inspecţie completă. Suntem îngrijoraţi de productivitatea voastră – sclavii mor în număr mare.

— E regretabil că în ultima vreme a existat o oarecare creştere a mortalităţii...

— Da, asta reduce profiturile. Vă este din ce în ce mai greu să faceţi raiduri masive, datorită faptului că Senatul a luat măsuri drastice împotriva comerţului cu sclavi, spuse Nor Fik. Dacă nu vă păstraţi sclavii sănătoşi, veţi avea probleme în a-i înlocui.

— Un sclav sănătos este un sclav care visează să evadeze, spuse Krayn.

— Pentru asta există securitate, spuse Nor Fik. Nu vă sugerez să îi răsfăţaţi. Hrăniţi-i suficient pentru a continua să trăiască. Când nava ta are probleme, trebuie să economiseşti combustibil, dar să ajungi la destinaţie.

Obi-Wan simţi cum repulsia se ridică în adâncul lui. Krayn şi Nor Fik vorbeau despre fiinţe vii ca şi cum ar fi fost nişte maşini care trebuiau întreţinute.

Tu eşti cel care nu înţelege! Cuvintele chinuite ale lui Anakin îi umplură creierul. Padawanul său avusese dreptate. Nu înţelesese. Nu putea înţelege profunzimea sentimentelor lui

Anakin. În copilărie, băiatul trăise în fiecare zi cu conştiinţa că viaţa lui nu însemna nimic. Că era o posesiune, nu o fiinţă vie.

Obi-Wan se strădui să-şi păstreze calmul. Inima îi striga să plece, să ia o navă şi să meargă pe Nar Shaddaa.

— Nu este nimic în neregulă cu tratamentul sclavilor de pe Nar Shaddaa, spuse Krayn, furia începând să-i coloreze vocea. Ştiu cel mai bine...

— Poate. Dar trebuie să vedem operaţiunea la faţa locului.

— Căpitanului Anf Dec i s-a făcut un tur.

— Şi a recomandat un observator independent. Nu i s-a permis accesul pe care îl aştepta.

Krayn păru uimit.

— Nu a spus niciun cuvânt! Bineînţeles că i-am fi oferit un tur al oricărei părţi a operaţiunii...

— A fost amânat cu scuze şi promisiuni, îl întrerupse Nor Fik. Iar el nu are experienţă în comerţul cu sclavi. Nici noi nu avem, şi nici nu suntem calificaţi să judecăm capacitatea de muncă a unor astfel de fiinţe. Prin urmare, am găsit un observator independent care să ne raporteze. Acesta este Bakleeda. El se ocupă de afacerile voastre şi este dispus să acţioneze ca şi consultant pentru noi.

Obi-Wan făcu un pas înainte.

— Va călători pe Nar Shaddaa şi îi veţi oferi acces liber şi gratuit. Acest lucru nu este negociabil. De acord?

Krayn ezită. Obi-Wan putu vedea o roşeaţă profundă pe gâtul său. Era singurul semn al furiei sale.

— De acord.

Obi-Wan rămase impasibil, dar emoţia izbucni în el. Avea acces liber pe Nar Shaddaa.

Capitolul 15

Anakin era atât de epuizat încât tânjea după salteaua lui de dormit, pe pământul tare din marele depozit din duroţel care servea drept dormitor pentru sclavi. Sclavii erau strâns înghesuiţi pe rânduri, iar ploaia intra prin găurile din acoperiş făcând bălţi care nu se uscau niciodată. Saltelele de dormit erau subţiri şi zdrenţuite, iar frigul şi umezeala se infiltrau din pământ pentru a răci trupurile care erau deja împinse la limită.

Oricât de mult ar fi tânjit după somn, nu reuşea să adoarmă. Anakin rămase treaz mult timp după ce ceilalţi din jurul lui respirau liniştit, înghesuiţi sub pături subţiri, strânşi unii lângă alţii pentru a se încălzi. Se uita în sus la o mică fărâmă de cer pe care o putea zări prin acoperiş. Nu putea vedea nicio stea, dar îşi imagina una. Îşi imagina că Maestrul său se afla într-o navă care trecea cu viteză pe lângă acea stea, direct spre Nar Shaddaa.

O mişcare în apropiere îl făcu să se ridice în coate. Anakin aruncă o privire prin întuneric, aşteptându-se la una dintre creaturile hoitare care invadau dormitorul sclavilor. În schimb, văzu pe cineva care se târa spre el. Era Mazie. Se strecură între el şi vecinul său, care mormăi binevoitor şi se mişcă uşor pentru a-i face loc.

— Voiam doar să-ţi mulţumesc pentru ziua de azi, şopti ea. Nu am fost foarte drăguţă cu tine la început.

— Ştiu, spuse Anakin cu francheţea lui caracteristică. M-am gândit la asta. De ce m-ai făcut *schutta*? Ce înseamnă?

Mazie se strâmbă.

— Am vorbit cu asprime. O *schutta* este o creatură ca o nevăstuică de pe planeta mea. Vezi tu, ţi-a fost repartizată sarcina de a manevra sania. Este o sarcină uşoară, rezervată informatorilor şi favoriţilor gărzilor de pe Nar Shaddaa. Trebuie să ai pe cineva care să te protejeze.

— Dar nu am, protestă Anakin. Abia am sosit.

Deodată, ştiu cine era protectorul său: Siri. Dar de ce trebuia să-l protejeze? Cu siguranţă îşi pierduse de mult timp orice sentiment de loialitate faţă de Jedi. Nu avea să uite

niciodată amărăciunea din vocea Maestrului său. Obi-Wan pur şi simplu nu se înşela în privinţa oamenilor. Probabil că se juca cu el, îl ţinea protejat pentru ca ceilalţi sclavi să-l dispreţuiască. În cele din urmă, avea să îl trădeze.

Mazie ridică din umeri.

— Dacă ai protecţie, cred că n-ar trebui să spun nimic. Fiica mea a fost favorizată de Krayn, deşi nu făcuse nimic pentru a o merita. Berri este o lucrătoare domestică – sclavă în bucătăria lui Krayn. În fiecare zi le mulţumesc stelelor că este aşa. Cel puţin nu lucrează aici. Gărzile de pe Nar Shaddaa nu sunt rele, dar droizii ucid fără milă.

— De ce lucrează lumea de pe Nar Shaddaa ca gărzi? întrebă Anakin.

— Conducătorul lunii, Aga Culpa, a făcut o înţelegere cu Krayn, conform căreia populaţia va rămâne liberă în schimbul controlului pe care Krayn îl va avea asupra fabricilor, explică Mazie. Nu prea există muncă cinstită pe Nar Shaddaa, iar gărzile sunt bine plătite. Aşa că, spune-mi, tu cum ai ajuns aici? Este prima ta experienţă ca sclav?

— Eram liber când am fost capturat, dar am crescut ca sclav pe Tatooine, spuse Anakin.

— Tatooine! Dar acolo am trăit eu şi Berri! Eram colonişti. Soţul meu şi cu mine am înfiinţat o fermă de umiditate. Berri şi cu mine am fost capturaţi într-un raid. A fost ironic – au fost mai multe raiduri pe Ryloth. Ne-am părăsit planeta natală pentru a scăpa de ele când s-a născut Berri. Ea are acum 16 ani.

— Cu cât timp în urmă aţi fost capturaţi? întrebă Anakin nerăbdător.

— Acum zece ani, spuse Mazie. Obişnuiam să visez la evadare. Acum nu mai visez. Soţul meu a fost ucis în raid, împreună cu mulţi alţii. Le-a opus rezistenţă.

— Ai cunoscut cumva o femeie umană pe nume Hala? întrebă Anakin.

Poate că Hala încă mai era în viaţă!

— Da, am ajuns aici împreună. Ne-au adus la procesare. Hala l-a văzut pe Krayn şi a ieşit brusc din rând. A încercat să-l ucidă. Mazie îşi aruncă privirea limpede în jos. El a doborât-o şi apoi... a dat un exemplu cu ea.

Anakin tresări. Nu voia să cunoască detaliile.

— Şi i-a luat clopoţelul ca amintire, a murmurat el.

— Da. Obişnuiam să-mi fac mulţi prieteni printre sclavi, spuse Mazie. Dar nu o mai fac. Mor prea mulţi. Nu există scăpare, Anakin, aşa că nu-ţi imagina că ar putea exista vreuna pentru tine. Krayn are o strânsoare mortală asupra noastră. Nu va da drumul niciodată.

Furia care îl aştepta mereu în adâncul lui izbucni. Şi-o îndreptă spre Krayn. Chiar dacă va fi ultimul act din viaţa lui, tot îl va ucide pe acel diavol.

Nu. Nu este calea Jedi. Mânia ta este ca o răzbunare.

Tremura de furie. Ştiu brusc că nu mai putea aştepta ca Obi-Wan să-l salveze. Dacă nu încerca să scape, ceva esenţial din el ar fi murit. Krayn ar fi învins. Vedea lupta ca pe ceva personal. Era el sau Krayn.

— Nu te teme, Anakin, spuse Mazie, neînţelegându-i suferinţa. Viaţa unui sclav este scurtă. Se va sfârşi în curând.

— Nu, spuse Anakin. Voi găsi o cale de scăpare.

Capitolul 16

Obi-Wan primi permisiunea să aterizeze pe platforma personală a lui Krayn.

— Vezi? se lăudase Krayn pe Rorak 5. Dau dovadă de toată consideraţia.

În particular, Obi-Wan credea că cineva care făcea ceea ce trebuia din motive bune nu atrăgea atenţia asupra acestui lucru, dar nu sublinie acest lucru în faţa Colicoizilor. Avea sentimentul că Nor Fik simţea la fel.

Accesă trapa şi ieşi din transportorul său. Fu surprins că nu era nimeni care să-l întâmpine. Din punct de vedere tehnic, i se permitea accesul nelimitat, dar Obi-Wan era sigur că Krayn va încerca să-i controleze mişcările. Poate că îl ţineau sub supraveghere.

Nu era timp de pierdut. Obi-Wan era nerăbdător să ajungă la fabrici. Întrucât acesta era şi obiectivul aliasului său, Bakleeda, nu ar fi atras nicio suspiciune dacă s-ar fi dus imediat acolo. Nu îi fu greu să repereze fabricile de jos. Fumul negru ieşea din coşurile de fum şi apoi trecea prin epuratoare. Aerul de sus din oraş era curat, dar Obi-Wan observă aerul dens şi toxic de jos. Accesă turboliftul care îl ducea la nivelul de jos lunii. Păşi înăuntru şi simţi coborârea turboliftului. În curând îl va găsi pe Anakin. Întreaga lui fiinţă era concentrată asupra acestui lucru.

Dintr-o dată, turboliftul se opri. Obi-Wan simţi un val în Forţă care îl avertiză de pericol cu o fracţiune de secundă înainte ca trapa de deasupra să se deschidă şi să coboare Rashtah. Turboliftul se zgudui din cauza impactului cu Wookieeul care lovi podeaua. Când ateriză, lovi puternic cu o mână, trimiţându-l pe Obi-Wan în zbor în peretelui turboliftului. Capul său lovi duroţelul cu o pocnitură.

Îşi întinse mâna după sabie în timp ce Rashtah urla şi venea spre el, lovindu-l din nou cu un pumn ca o ghiulea de tun. Obi-Wan simţi lovitura prin armură. Braţul îi amorţi. Ştia că atunci când venea vorba de forţă brută, nu se putea compara cu un Wookiee. Ultimul lucru pe care şi l-ar fi dorit era să fie prins

într-un turbolift cu unul. Întinse cealaltă mână după sabia de lumină. În acelaşi timp, se învârti pentru a-l ocoli pe Rashtah. Nu era prea mult spaţiu de manevră. Wookieeul deţinea cu siguranţă avantajul. În timp ce Obi-Wan se învârtea pe lângă el, Rashtah întinse mâna şi îl lovi din nou, de data asta cu un cot care îl izbi în stomac. Aerul ieşi din plămânii lui Obi-Wan cu un şuierat. Rashtah urmă lovitura cu una în bărbie, iar el căzu în genunchi. Nu reuşise încă să-şi scoată sabia de la centură. Loviturile veneau prea repede, iar acum nu mai avea la dispoziţie decât o singură mână. Îşi îndesase bine sabia în interiorul centurii, pentru a o ascunde. Asta fusese o greşeală.

Lucrurile nu arătau prea bine.

Mirosul blănii umede a creaturii făcea să-i fie şi mai greu să respire. Obi-Wan se strecură printre picioarele lui Rashtah pentru a ajunge în partea cealaltă. Îi aplică o serie de combinaţii de lovituri rapide, folosindu-şi picioarele ca arme. Rashtah mârâi şi încercă să prindă un picior, dar Obi-Wan era prea rapid. În cele din urmă reuşi să-şi activeze sabia de lumină. Rashtah scoase un urlet surprins care zgudui pereţii turboliftului. Obi-Wan atacă, rotindu-se şi plonjând, în timp ce Rashtah încerca să se apere. Renunţase la pumni şi scosese un baston de neutralizare şi un vibro-topor. Obi-Wan îi ghici intenţia. Cu bastonul îl va paraliza pe Obi-Wan şi apoi îi va administra lovitura de graţie cu vibro-toporul.

Trebuia neapărat să evite bastonul. Dacă era lovit, putea fi paralizat cel puţin o oră. Deja îi revenea senzaţia în braţul amorţit. Obi-Wan se concentră pe vindecare. Ar fi putut face diferenţa în luptă, căci Wookieeul credea că braţul drept îi era inutil.

Obi-Wan îl lovi pe Rashtah, dar creatura devie lovitura cu vibro-toporul. Cele două arme se ciocniră şi fumul umplu aerul. Întorcându-se, Obi-Wan trecu brusc sabia din mâna stângă în cea dreaptă. Sări în faţă şi veni spre Wookiee cu o măturare de sus în jos, tăind pieptul creaturii.

Ochii lui Rashtah deveniră sticloşi, iar urletul lui fu îngrozitor. Scăpă bastonul şi se ţinu de rană. În acelaşi timp, învârti vibro-toporul. Obi-Wan coborî iar sabia peste braţul Wookieeului. Creatura căzu, iar strigătul său jalnic de moarte se stinse pe măsură ce spiritul îi părăsea trupul.

Obi-Wan se prăbuşi lângă perete. Transpiraţia îi înţepa

ochii. Rashtah încercase să-l ucidă, dar el nu se putea lăuda cu rezultatul luptei. Moartea la o distanţă atât de mică era un lucru devastator. Apăsă butonul turboliftului şi coborî. Până să ajungă la sol, Obi-Wan se ridicase, îşi ajustase armura şi casca şi îşi pusese sabia la loc în centură. Uşile se deschiseră. Se afla într-o antecameră mică şi închisă. Printr-o fereastră putea vedea afară, într-o curte pustie. În ea se aflau echipamente care rugineau în ploaie.

Avea o problemă. Dacă era găsit cadavrul lui Rashtah, suspiciunile s-ar fi îndreptat asupra lui. Krayn voise să fie aşa. Piratul era isteţ. Dacă Rashtah reuşea să-l ucidă, bine. Dar dacă negustorul de sclavi Bakleeda reuşea cumva să-l ucidă pe Wookiee, atunci Krayn putea cere îndepărtarea lui de pe planetă sau îl putea ucide el însuşi pe Bakleeda. În ambele cazuri, ar fi scăpat de interferenţe.

Obi-Wan târî trupul greu al Wookieeului afară, în ploaie. Îl rostogoli sub o grămadă de maşini învechite.

Dar Krayn îl va căuta pe Rashtah cât de curând. Wookieeul avea să fie găsit. Obi-Wan avea mai puţin timp decât crezuse. Trebuia să-l găsească rapid pe Anakin.

Capitolul 17

În timp ce Anakin conducea sania antigrav spre mormanul de deşeuri, Mazie se apropie de el. Schimbase locul cu muncitorul cel mai apropiat de grămadă, iar ea şi Anakin schimbaseră zâmbete şi priviri pe tot parcursul zilei.

Asta făcea ca munca să fie aproape suportabilă, gândi Anakin.

Remarcă faptul că, deşi Mazie afirmase că nu-şi mai făcea prieteni, în mod sigur se împrietenise cu el. Observă că avea grijă şi de ceilalţi. Dacă randamentul unui muncitor slăbea, îi organiza rapid pe ceilalţi sclavi pentru a-l ajuta. Dacă îşi împărţeau munca între ei, droizii nu observau. Pe măsură ce trecea pe rând, îşi punea adesea mâna pe umărul cuiva, sau îi arunca un zâmbet rapid altcuiva.

Avea loialitatea sclavilor. Anakin admiră acest lucru şi memoră informaţia.

Mazie se apropie şi mai mult în timp ce descărca containerele din duroţel pline cu mirodenii tăiate.

— Am puţină pâine. Berri mi-a adus-o, şopti ea. Poftim.

Îi strecură o bucată de pâine în mână.

— Nu, spuse Anakin, încercând să i-o dea înapoi.

— Eşti tânăr. Ai nevoie de energie.

Mazie se dădu repede înapoi. Dacă se ducea după ea, ar fi putut atrage atenţia droizilor de patrulare, şi ea ştia asta.

Anakin băgă bucata de pâine în buzunar şi termină de descărcat containerele. Avea să o dea unui muncitor de jos, pe care îl observase că slăbea pe zi ce trecea. Se urcă pe sanie şi apăsă comenzile, gata să pornească pe tunelul lung spre cavernele de jos.

Dintr-o dată, Siri apăru în faţa lui, cu mâinile în şolduri. El trase de comenzile saniei până când se opri.

— Ce ai în buzunar? întrebă ea.

El nu răspunse iar buzele ei se subţiară.

— Vino cu mine, sclavule.

Anakin coborî de pe sanie. Siri îl conduse spre un colţ, departe de droizii care patrulau, de privirile cagulate ale

sclavilor şi de zgomotul maşinilor.

Se întoarse imediat spre el, iar ochii ei albaştri sclipeau.

— Este o prostie să încalci regulile aici. Nu ai voie să fraternizezi cu alţi sclavi în timpul orelor de lucru. Nu este permis să vorbeşti decât dacă sunt acele câteva cuvinte necesare pentru muncă.

Mânia ţâşni din obositul Anakin.

— Nu trebuie să-mi repeţi regulile.

— Deci alegi să le încalci? Asta e o prostie. Vei atrage atenţia asupra ta, iar aici atenţia nu e niciodată bună. Treaba ta e să stai cu ochii în jos şi să supravieţuieşti.

— Sunt sclav, Siri, spuse Anakin, fără să se obosească să ascundă dispreţul din vocea sa. Sunt prizonierul tău. Nu-ţi este de ajuns? Nu mă trage deoparte ca să mă baţi la cap. Cum îndrăzneşti?

Siri se uită la el, şocată.

— Cine eşti tu să-mi spui care este datoria mea? se enervă Anakin. Ne-ai trădat pe toţi. Ai întors spatele Ordinului Jedi şi ai îmbrăţişat partea întunecată. Acum eşti pionul lui Krayn. Aliatul unui negustor de sclavi, cea mai josnică şi mai nenorocită fiinţă din galaxie...

Un chicotit scăzut îi ajunse la urechi. Anakin se opri brusc în timp ce Krayn apărea de după colţ.

— Atâtea laude, spuse el batjocoritor. Cât de norocos sunt să fiu o asemenea icoană a răului pentru cei aflaţi în proprietatea mea. Înseamnă că fac ceva bun.

— Tocmai îl mustram pe acest sclav, spuse Siri. E nou şi nu cunoaşte regulile.

Krayn se întoarse spre ea şi expresia lui nu mai era amuzată.

— Aşadar, eşti un Jedi. Cum ţi-a spus? Siri?

— Nu mai sunt, spuse Siri. I-am părăsit cu mult timp în urmă, dar ei au acest cod ridicol de loialitate. Cred că încă mă deţin. Nimeni nu mă deţine pe mine!

— Ah, ai uitat ceva, spuse Krayn.

— Da, am uitat. Ochii lui Siri se aprinseră. Nimeni nu mă deţine, Krayn.

Dintr-o dată, droizii de pază apărură de după colţ şi îi înconjurară.

— I-am părăsit pe Jedi pentru totdeauna, spuse Siri. În

vocea ei nu era nicio urmă de implorare. Am fost asociatul tău loial, Krayn.

— Da, cel mai bun pe care l-am avut vreodată, spuse Krayn cu tristeţe. Totuşi, nu pot risca să fii o spioană. Nu contează dacă eşti loială sau nu – eşti un risc. Tu ai fost cea care m-a sfătuit să nu-mi asum riscuri inutile, Zora. Nu este ironic faptul că vei fi executată pentru asta?

Se întoarse spre droizi.

— Ăştia doi sunt Jedi. Duceţi-i în închisoarea de securitate pentru a aştepta execuţia. Îi zâmbi lui Siri. Cred că un mic spectacol pentru Colicoizi ar fi un bun început pentru parteneriatul nostru.

Gărzile îi înconjurară pe Anakin şi Siri într-un cerc strâns. Îi conduseră pe cei doi prizonieri pe rândul care ducea spre ieşire. Mazie se uită la el pe furiş şi încercă să-i ofere un zâmbet de susţinere. El îi aruncă o privire semnificativă.

Gărzile îi conduseră pe Anakin şi pe Siri în marş spre complexul lui Krayn, aflat la înălţime, deasupra etajului fabricii. Anakin fu surprins că Siri nu încerca să opună rezistenţă. Se întrebă dacă ea mai avea sabia lui de lumină. Dacă o avea, cu siguranţă că o va folosi. Au fost închişi împreună în cel mai de jos nivel al complexului lui Krayn, într-o celulă de înaltă securitate. Anakin îşi puse palmele pe uşă ca şi cum ar fi putut să o forţeze să se deschidă.

— Colicoizii sunt deja aici pentru întâlnire, spuse Siri. S-ar putea să nu dureze prea mult.

Anakin nu vorbi cu ea.

Gărzile o deposedaseră pe Siri de arme, dar ea băgă mâna într-o fantă din centura utilitară şi scoase un mic dispozitiv, activându-l.

— Fără dispozitive de ascultare, murmură ea. Asta e bine.

Anakin nu spuse nimic. Dacă ea credea că el avea de gând să vorbească cu o trădătoare, era nu numai rea, ci şi nebună.

— Anakin, spuse Siri încet, încă sunt o Jedi. Lucrez sub acoperire.

El se întoarse, surprins.

— De unde ştiu că spui adevărul?

— Nu ştii. Trebuie să ai încredere în mine. Nici măcar Obi-Wan nu a ştiut. Nimeni din Templu nu ştie, cu excepţia Consiliului. Asta este ultima noastră încercare de a curăţa Nar

Shaddaa şi de a pune capăt domniei terorii lui Krayn.

Anakin aşteptă în timp ce cuvintele lui Siri erau asimilate. Creierul lui nu îi cântări cuvintele. Îşi permise să le simtă, să pătrundă în esenţa lui Siri.

— Te cred, spuse el în cele din urmă.

— Bine. Se aşeză cu picioarele încrucişate pe podea. Dar faptul că sunt Jedi nu ne ajută în acest moment. Dar face ca lucrurile să fie ceva mai plăcute aici.

Anakin fu cuprins brusc de vinovăţie.

— Ţi-am stricat acoperirea!

Ea făcu semn cu o mână.

— E în regulă.

— Ba nu e! Am compromis misiunea. Obi-Wan m-a instruit mereu să am grijă ce spun la mânie.

— Sunt sigură că ţi-a mai spus şi că eu sunt responsabilă pentru riscurile mele, spuse Siri cu fermitate. Şi sunt tot atât de sigură că te-a sfătuit să recunoşti pericolul impulsivităţii tale şi apoi să mergi mai departe fără vină, ci doar cu înţelepciune.

Anakin zâmbi.

— Vorbeşti exact ca el.

— Îl cunosc bine. Are obiceiul ăsta de a-ţi spune adevărul exact atunci când nu vrei să-l auzi.

Anakin râse şi descoperi că îi plăcea de Siri. Se aşeză în faţa ei.

— Am fost cu ochii pe tine, Anakin, spuse ea. Sunt impresionată de bunătatea şi curajul tău. Am văzut cum ai încercat să-i ajuţi pe cei slabi atunci când ai putut.

Zâmbetul lui Anakin se estompă.

— Ştiu cum e să fii sclav.

— Da. Şi este nefericit că evenimentele te-au plasat aici. Ai dat dovadă de o răbdare remarcabilă şi de o voinţă puternică. Cred că vei fi un bun Jedi.

— Dacă nu voi fi executat primul.

— Nu s-a terminat încă, spuse Siri. Obi-Wan este undeva pe Nar Shaddaa, sunt sigură de asta. Consiliul l-a trimis aici.

Anakin se lumină.

— Chiar aşa? Dar cum ar putea ajunge la noi?

— Va găsi el o cale.

— Deci Krayn e aliat cu Colicoizii, zise Anakin. De-aia a fost aici Căpitanul Dec.

— Colicoizii preiau controlul comerţului cu mirodenii şi trebuie să facă o înţelegere cu Krayn pentru a le procesa aici, pe Nar Shaddaa. Liderul de pe Nar Shaddaa se va face că nu bagă de seamă, ca întotdeauna.

Anakin aprobă din cap gânditor. Ceea ce tocmai îi spusese Siri îi întărea propriile suspiciuni, dar îl ajuta şi la formarea planului.

— Nu ne putem permite să aşteptăm aici să fim salvaţi, îi spuse Anakin lui Siri. Dacă Colicoizii sunt aici, pe Nar Shaddaa, trebuie să acţionăm acum.

— Şi ce să facem?

— Dacă îi putem convinge pe Colicoizi că e în interesul lor să preia operaţiunea de pe Nar Shaddaa, atunci luna va intra sub incidenţa legilor Republicii, din moment ce Colicoizii sunt membri.

— Adevărat, recunoscu Siri.

— Deci sclavia va fi scoasă în afara legii.

— Tocmai de aceea nu o vor face, spus Siri. Ei au nevoie de sclavi. Sau, mai degrabă, se conving că au nevoie, din cauza lăcomiei lor.

— Exact. Aşa că trebuie să ne folosim de lăcomie împotriva lor. Trebuie să îi convingem pe Colicoizi că pot face în continuare profituri enorme fără sclavi. Pot face acest lucru eliminându-l pe Krayn ca intermediar. Nu vor mai trebui să-i dea o parte din profituri, nu vor mai trebui să se bazeze pe abilităţile sale de a conduce fabricile şi nici nu vor trebui să-şi facă griji că îi va înşela.

— Ce te face să crezi că Colicoizii ar asculta un astfel de argument? întrebă Siri. Sunt foarte precauţi.

— Prudenţa şi lăcomia îi vor forţa să asculte, spuse Anakin. Trebuie să-i facem să creadă că, dacă nu o fac, vor pierde totul. Pun pariu că deja nu au încredere în Krayn.

— Nimeni nu are, spuse Siri. Asta dacă este deştept.

— Dacă îi putem convinge pe Colicoizi că Krayn are o stăpânire şubredă pe Nar Shaddaa şi că este în pericol să piardă fabricile, vor fi mai dispuşi să profite de şansa de a-l răsturna.

— De ce ar crede asta? întrebă Siri.

— Pentru că va avea loc o rebeliune a sclavilor cât timp Colicoizii sunt aici, răspunse Anakin rapid. Sclavii vor arunca în aer o parte din fabrică. Dacă Colicoizii vor vedea asta, ar putea

profita de momentul de slăbiciune pentru a prelua controlul.

— Dar de ce s-ar revolta sclavii? se holbă Siri la el.

— Pentru că vor să fie liberi, spuse Anakin.

Siri clătină din cap.

— Nu este atât de simplu, Anakin. Gărzile îi ţin pe sclavi în ghearele fricii. Brutalitatea lor de-a lungul anilor a fost mare. Sclavii ar risca prea mult.

— Dacă ar simţi că au o şansă..., spuse Anakin gânditor.

— Da, un fel de garanţie care să facă să merite riscul, zise Siri încet. Am o idee. Omiţi cea de-a treia parte din toată povestea asta – liderul de pe Nar Shaddaa. El controlează gărzile civile. Dacă îl putem convinge că este în interesul său să îi susţinem pe Colicoizi în detrimentul lui Krayn, ar putea instrui gărzile să se uite în altă parte atunci când se răzvrătesc sclavii. Nar Shaddaa va deveni parte a Republicii, iar localnicii se vor bucura de beneficiile alianţelor şi ale comerţului.

— Bineînţeles! se entuziasmă Anakin. Asta e cheia care lipseşte.

— Am fost implicată în câteva întâlniri la nivel înalt, spuse Siri. Reprezentanţii Colicoizilor mă cunosc. Dacă reuşesc să ajung la ei, pot să le expun totul. Îi pot face să aibă îndoieli în abilităţile lui Krayn. Vor avea încredere în mine, din moment ce sunt consilierul lui. Îl cunosc şi pe Aga Culpa, liderul de pe Nar Shaddaa.

— Iar eu voi vorbi cu sclavii, spuse Anakin.

— Există o singură problemă, suspină Siri. Ne aflăm într-o celulă de înaltă securitate. Şi ambele noastre săbii de lumină sunt în cabina mea. Nu putem evada.

Anakin zâmbi, iar ea ridică o sprânceană la el.

— Să nu-mi spui că ai un plan şi pentru asta.

— Bineînţeles, spuse Anakin.

— Îmi aminteşti de cineva pe care l-am cunoscut bine cu ani în urmă, clătină Siri din cap. Nici el nu se lăsa vreodată. Mă făcea să gândesc rapid ca să ţin pasul cu el. Apoi zâmbi. Dar să nu-i spui niciodată lui Obi-Wan că am spus asta.

— E amuzant, spuse Anakin. Credeam că îl urăşti.

Siri îşi întinse muşchii.

— Bineînţeles că nu-l urăsc. Doar că mă calcă pe nervi. Ochii ei de un albastru viu străluciră. Dar, dacă mă gândesc mai bine, majoritatea fiinţelor o fac.

Capitolul 18

Obi-Wan încercase tot ce ştia. Se întinse cu Forţa, încercând să o localizeze pe Siri sau pe Anakin. Legătura cu Padawanul său era atât de puternică, încât fusese sigur că, odată intrat în fabrică, îl va putea localiza. Dar tot ce simţea era un vid. Parcursese o mare parte din fabrică, iar ziua era pe sfârşite. Se uitase la feţele a sute de sclavi. Văzuse mizerie, boală şi epuizare. Dar nu-l văzuse pe Padawanul său.

Găsi un loc privat pentru a lua legătura cu Templul. Adi Gallia îi răspunse imediat la apel.

— Am pierdut contactul cu Siri, spuse ea. Nu te putem ajuta, Obi-Wan. Eşti pe cont propriu.

El confirmă recepţia şi băgă rapid comunicatorul în tunică. Ceva, într-adevăr, era foarte în neregulă. Era timpul să-l localizeze pe Krayn.

Obi-Wan luă liftul spre complexul vast al lui Krayn. În timp ce se îndrepta spre biroul lui, simţi o tulburare în Forţă. Făcu o pauză, dar nu putu să o localizeze. Totuşi, îl îngrijoră. Camera de primire a lui Krayn îl surprinse pe Obi-Wan. Se aşteptase la bogăţie, la o etalare a averii lui uriaşe, pentru a arăta cât de important era. Dar camera era aproape goală. Podeaua era din piatră simplă şi aspră. Singurul semn al orgoliului lui Krayn era un scaun enorm sculptat din lemn de greel[4], rar.

Krayn stătea în picioare când sosi Obi-Wan.

— Deci, spuse el pe un ton jovial, ai văzut tot ce ai venit să vezi?

— Nu, raportă Obi-Wan scurt. Am vizitat o parte din fabrică de unul singur, dar solicit un ghid. Cineva care să cunoască bine operaţiunile.

— Hmmm, spuse Krayn. Acela ar fi Rashtah. Ciudat, totuşi. Nimeni nu a reuşit să-l găsească astăzi. Nu s-a întâmplat să dai peste el în vizitele tale, nu? Un Wookiee mare cu un temperament rău?

---

[4] Lemn de greel – lemn de un roşu închis, recoltat din arborii greel nativi de pe Pii 3 şi Pii 4, din sistemul Pii. Era preferat pentru confecţionarea de obiecte de lux, datorită culorii şi a rarităţii sale.

Era un test, desigur. Krayn se juca cu el. Ştia foarte bine că, dacă Obi-Wan se afla acum în faţa lui, Wookieeul eşuase.

— Nu. Poate că îl va înlocui altcineva.

— Voi găsi pe cineva, bineînţeles. Îl voi trimite la tine.

— Voi fi în fabrică...

Ochii lui Krayn sclipiră.

— Nu îţi face griji. Ştiu întotdeauna unde să te găsesc.

Sentimentul de nelinişte al lui Obi-Wan crescu. Krayn se simţea prea sigur. De ce? Ştia că Obi-Wan era Jedi? Sau era încrezător pentru că afacerea lui cu Colicoizii era pe cale să fie încheiată?

Obi-Wan se opri în acelaşi loc în care simţise mai devreme o tulburare în Forţă. Se întinse, adunând Forţa în jurul său, forţându-se să ajungă cât mai adânc, mai departe, mai larg. Nu simţi niciun apel de răspuns din partea lui Anakin. Cu toate astea, ştia un lucru: cea mai mare teamă a lui nu se realizase. Padawanul său era încă în viaţă. Dar dacă era în viaţă, asta însemna că gândea. Plănuia. Obi-Wan spera cu ardoare că impulsivul său Padawan îşi va aminti de răbdare şi prudenţă. Măcar dacă era cu Siri... Deodată, Obi-Wan fu cuprins de teamă. Dacă Anakin şi Siri erau împreună, se putea întâmpla orice.

* * *

Câteva ore mai târziu, o fantă mică în uşă se deschise şi fu împinsă o tavă prin ea. Pe ea se afla o napolitană proteică tare ca piatra, nişte apă şi o bucată de pâine mucegăită.

— Nu, mulţumesc, spuse Siri.

Anakin se apropie nerăbdător de tavă. Rupse bucata de pâine. Înăuntru se afla un mesaj scris pe o bucată de hârtie. CE POT SĂ FAC PENTRU VOI? BERRI

Siri se uită peste umărul lui.

— Cine este?

— E fiica prietenei mele Mazie. Lucrează în bucătăria de aici. Anakin se bucură că Mazie se gândise să ceară ajutorul lui Berri. Se bazase pe asta. Unde ţi-ai ascuns sabia? Şi, dacă tot vorbim de ea, şi pe a mea?

— În cabina mea, răspunse Siri. Sub canapeaua mea de dormit.

— Asta e original.

Siri păru supărată.

— E la îndemână. Şi nimeni nu curăţă niciodată. Nu trebuia să-mi fac griji că voi fi descoperită. Există controale de arme în tot complexul lui Krayn. Nu puteam să risc să mi se găsească sabia.

Anakin scrise cu grijă cu o unealtă înfăşurată în cârpe.

PATUL LUI ZORA. ARME.

Aşeză tava înapoi pe tejghea. Câteva minute mai târziu, fanta se deschise. Tava fu scoasă afară.

— Ar putea fi un truc, spuse Siri îngrijorată.

— Dacă este, nu ne va fi mai rău, sublinie Anakin. Şi nu este un truc. Mazie este loială.

După o clipă, Siri aprobă din cap.

— Am încredere în oricine ai tu încredere. Se aşeză să aştepte. Trecură minute, apoi o oră. Nu am fost niciodată bună la exerciţiile de răbdare din Templu, gemu Siri.

— Nici eu, recunoscu Anakin.

— Obi-Wan a fost întotdeauna, spuse Siri trăgând aer în piept.

În cele din urmă, panoul alunecă şi cele două săbii căzură pe podea, urmate de două comunicatoare.

— Mulţumesc, Berri, şopti Anakin prin deschidere. Nu o putea vedea pe fiica lui Mazie. Acum întoarce-te la postul tău.

Aşteptară până când se sigurară că Berri era plecată. Apoi îşi activară săbiile. Anakin simţi un val de încredere când văzu strălucirea albastră. Nu se mai simţea ca un sclav. Era din nou Jedi. Tăiară împreună uşa groasă. Duroţeul se desprinse, iar Siri trecu prin deschidere, urmată de Anakin. Pe coridor nu erau gărzi.

— Krayn are întotdeauna prea multă încredere în securitatea de înaltă tehnologie, murmură Siri. Să ne îndreptăm spre Aga Culpa.

La intrarea în închisoarea, la subsol, erau staţionaţi doar trei paznici droizi. Siri şi Anakin se opriră după ce traseră cu ochiul după colţ pentru a-i vedea.

— Nu avem timp pentru strategii complicate, spuse Siri. Să-i atacăm pur şi simplu.

Îşi activară din nou săbiile şi tăbărâră asupra droizilor înainte ca aceştia să poată răspunde la atac. Amândoi săriră în aer şi apoi coborâră, tăind cu săbiile prin droizi şi despicându-i

în două. În timp ce cel de-al treilea droid continua să tragă cu blasterele, se retrăgea spre pupitrul consolei, fără îndoială pentru a da alarma. Anakin tăie droidul în timp ce Siri se întorcea şi îşi îngropa sabia în panoul de comunicaţii al consolei. Acesta sfârâi şi fumegă.

— Ar fi bine să ne grăbim, spuse Siri.

Deschise drumul spre o ieşire, urmând un pasaj mai puţin folosit.

— Asta este calea de scăpare privată a lui Krayn, îi spuse ea lui Anakin. Duce la platforma lui de aterizare, iar de acolo până la Aga Culpa este doar o distanţă scurtă. Krayn insistă ca Aga Culpa să se bucure de confortul complexului, dar, de fapt, vrea doar să fie cu ochii pe el.

Anakin o urmă pe Siri până la platforma de aterizare a lui Krayn şi apoi la o altă pasarelă care ducea spre un alt sector al complexului. Siri accesă uşa şi intră înăuntru. Îl găsiră pe Aga Culpa stând în faţa unui joc holografic.

— Ocupat ca de obicei, văd, spuse Siri, intrând şi închizând jocul.

Aga Culpa îşi ridică privirea. Expresia de pe faţa lui era un amestec atât de ciudat de indignare, jenă şi teamă, încât Anakin fu aproape tentat să râdă. Culpa era un bărbat umanoid, cu un corp subţire şi musculos pe care îl îmbrăca într-o ţesătură tehnică mulată. Pe capul său chel purta o şapcă minusculă asortată.

— Cum îndrăzneşti să dai buzna în camera mea privată! bombăni el. Apoi păru nervos. Vrea Krayn să mă vadă?

— Nu. Eu vreau. Siri se aşeză călare pe un scaun. Acesta este sclavul meu, Anakin. Putem vorbi liber în faţa lui.

Anakin se irită în sinea lui când i se spuse sclav, dar înţelese necesitatea acestui lucru.

— Am venit să-ţi dau un mesaj de la Colicoizi, spuse Siri. Vor prelua fabricile de pe Nar Shaddaa. Bineînţeles, Krayn nu este la curent cu acest lucru.

Îngrijorarea de pe faţa lui Aga Culpa se transformă în teamă.

— Preiau controlul? şopti el.

— Ei au puterea, spuse Siri. Şi un asociat apropiat al lui Krayn a fost de acord să-i ajute. Eu sunt acela. Întotdeauna mi-a plăcut de tine, Culpa, aşa că îţi dau ocazia să ni te alături.

— Împotriva lui Krayn?

Aga Culpa se prinse de braţele scaunului său.

— Ar fi o mişcare inteligentă. Şi uşoară. Tot ce trebuie să faci este să nu faci nimic. Spune-le gărzilor de la fabricile de pe Nar Shaddaa să lase sclavii în pace.

— Nu pot face asta, spuse Aga Culpa. Krayn m-ar ucide.

— Eşti atât de sigur că eşti în siguranţă faţă de Colicoizi dacă nu o faci? întrebă Siri pe un ton plăcut.

Privirea de nelinişte temătoare a lui Aga Culpa se intensifică. Apoi clătină din cap.

— N-nu. Nu pot să mă împotrivesc lui Krayn.

Siri îi aruncă o privire rapidă de exasperare lui Anakin. Evident, Aga Culpa era prea slab şi paralizat de teroare pentru a-şi asuma vreun risc. Ea ridică din umeri. Anakin ştiu ce era în mintea ei. Simţi cum se aduna Forţa în cameră. Era puternică şi admiră controlul lui Siri. Ea îşi întoarse atenţia spre Aga Culpa şi îi trecu o mână prin faţa ochilor.

— Contactează gărzile de sclavi de pe Nar Shaddaa. Dacă va exista o revoltă, ordonă-le să nu facă nimic.

— Le voi ordona să nu facă nimic. Voi contacta gărzile.

Vocea lui Aga Culpa era stinsă, dar sugestia minţii funcţionase. Fusese uşor cu o voinţă atât de slabă ca a lui.

— Fă-o acum.

Îl priviră cum îşi activă comunicatorul şi vorbi cu comandantul. El trecu peste expresia de neîncredere a ofiţerului cu o repetare fermă a ordinului.

— Fă-o sau vei suporta consecinţele, şopti Siri.

— Fă-o sau vei suporta consecinţele, repetă Aga Culpa, apoi opri comunicarea.

— Mulţumesc, Culpa. Apreciez sprijinul tău.

Siri sări într-un mod atletic de pe scaun şi se îndreptă spre uşă.

De îndată ce ea şi Anakin ieşiră afară, se încruntă.

— Cu Colicoizii nu va fi la fel de uşor. Trucurile minţii nu vor funcţiona cu ei. Va trebui să merg singură, Anakin.

— Oricum, eu trebuie să vorbesc cu sclavii.

— Nu e nevoie să-ţi urez noroc, spuse Siri. Ştiu că poţi s-o faci.

— Norocul ajută întotdeauna. Voi aştepta semnalul tău.

Anakin fugi spre turbolift. Căpătase o mare încredere în

Siri.

Avu nevoie de câteva minute de strategie atentă pentru a ocoli droizii de pază care patrulau prin fabrică. Se strecură pe furiş lângă Mazie, la linia de asamblare, sperând că gărzile nu vor face o numărătoare bruscă...

Îi explică rapid situaţia şi ce avea nevoie. Ea se uită la el, uimită.

— Tu chiar vrei să evadezi, nu-i aşa.

— Nu singur, spuse Anakin. Cu noi toţi, împreună.

— Nu pot s-o fac, Anakin, spuse Mazie pe un ton scăzut, în timp ce degetele ei continuau să lucreze. Nu pot să le cer să rişte atât de mult.

— Trebuie să ne facem griji doar pentru droizi. Gărzile de pe Nar Shaddaa se vor uita în altă parte.

— Droizii sunt de ajuns.

— Ce-ar fi dacă aş crea o diversiune? O explozie? Ştiu unde sunt ţinuţi explozibilii în peşteri.

Mazie îşi muşcă buza.

— Nu ştiu..., murmură ea.

— Este singura cale, Mazie. Vrei să-ţi sfârşeşti viaţa aici, aşa? Vrei ca Berri să trăiască ca o sclavă?

— Nu eşti corect.

— Dar am dreptate.

— Poate... poate că există un nucleu care se va revolta, spuse ea încet.

— Îi vei contacta?

Ea aprobă din cap.

— Alţii vor vedea că vom reuşi şi ni se vor alătura, spuse Anakin cu încredere.

— Sper să ai dreptate, murmură Mazie.

Mâinile îi tremurau acum în timp ce lucra.

Anakin se strecură de lângă ea. Sfârşitul turei era la doar câteva minute distanţă. Totul depindea acum de Siri.

Capitolul 19

Neputându-i găsi pe Anakin sau pe Siri, Obi-Wan trebuise să se prezinte la delegaţia Colicoid sau risca să-şi dea de gol acoperirea. Tocmai îşi începea raportul când Siri dădu buzna înăuntru.

Obi-Wan se simţi uşurat când văzu că era în siguranţă. Făcu un pas înapoi spre perete pentru ca ea să nu fie distrasă în cazul în care l-ar fi recunoscut. Îi văzu hotărârea de pe faţă – Siri avea un plan.

— Trebuie să mă scuzaţi că am venit neinvitată la această întâlnire, spuse ea, întorcându-se spre Nor Fik. Am venit la tine fără ştirea lui Krayn.

Nor Fik păru surprins, dar încercă imediat să o ascundă.

— Continuă.

— Cred că dacă îi permiteţi lui Krayn să păstreze controlul asupra fabricilor de mirodenii de pe Nar Shaddaa, le veţi pierde şi vom pierde cu toţii profiturile enorme pe care le obţinem de pe urma lor, spuse Siri.

— Şi de ce ar trebui să te ascultăm? întrebă Nor Fik pe un ton glacial.

— Pentru că ştiu mai multe despre operaţiunile lui Krayn decât ştie el însuşi, spuse Siri. Sclavii sunt gata să se revolte. El nu are suficientă securitate pentru a le face faţă.

Nor Fik se întoarse spre Obi-Wan.

— Şi tu ce părere ai, Bakleeda?

— Ceea ce am văzut susţine ceea ce spune ea, spuse Obi-Wan scurt, ştiind că dacă spunea prea multe lucruri, asta s-ar fi putut întoarce împotriva lui.

Siri se uită la el curioasă. Ştia că ceva nu era în regulă, dar nu-l recunoscuse. Obi-Wan fu tentat să se întindă prin Forţă, dar rezistă. Ea nu avea nevoie să ştie cine era. Ghicise planul ei şi îi urma firul acţiunii.

Degetele lui Siri se agăţară de centura ei utilitară în timp ce aştepta ca Nor Fik să ia o decizie. Obi-Wan îi văzu degetul încordat, apoi relaxat. Zări un dispozitiv de semnalizare ascuns înăuntru. Trimisese un semnal. Asta nu putea însemna decât un

singur lucru. Anakin.

— Acest lucru trebuie studiat în continuare, spuse Nor Fik. Nu putem lua o decizie pe baza câtorva opinii. Nu suntem pregătiţi să preluăm întreaga operaţiune de pe Nar Shaddaa.

— Dar vă aşteptaţi să o faceţi într-o zi, ghici Siri cu perspicacitate. Nu-l veţi suporta pe Krayn la nesfârşit. Îi veţi observa metodele şi modul în care le puteţi îmbunătăţi, apoi veţi face mutarea. Nu va fi un adversar pe măsura voastră. Sunt convinsă că fabricile de mirodenii pot fi conduse mai eficient cu muncitori decât cu sclavi. Ajutorul pe care l-ai primi din partea Republicii ar fi de un folos enorm. Aveţi deja o mare putere în Senat.

— Vorbeşti elocvent, Zora, dar din nou, trebuie să...

Cuvintele lui Nor Fik fură înecate de o explozie bruscă. Siri aproape că fu aruncată la podea, dar îşi păstră echilibrul. Unul dintre Colicoizi căzu de pe scaun şi se redresă rapid, stânjenit.

Siri, Obi-Wan şi Nor Fik se grăbiră spre fereastră. Aveau o vedere panoramică asupra uzinei de prelucrare a mirodeniilor de dedesubt. O coloană mare de fum şerpuia dinspre una dintre clădiri.

— A început rebeliunea, spuse Siri. Mă credeţi acum?

Nor Fik se holba la fabrică. O clipă mai târziu, uşile se deschiseră şi sclavii se revărsară afară. Unii dintre ei purtau arme pe care le luaseră de la gărzile de pe Nar Shaddaa.

— Unde este Krayn? o întrebă Nor Fik pe Siri.

— În camera lui.

— Poate că e timpul să fie... reţinut.

Siri puse o mână pe mânerul sabiei de lumină.

— Pot aranja asta.

Capitolul 20

Anakin adunase echipa de sclavi pentru a pune explozibilii. Distrusese o mică echipă de droizi de pază cu o combinaţie între Forţă şi sabia sa. Victoria asupra droizilor de pază provocase urale uriaşe în rândul sclavilor şi, în curând, luaseră armele droizilor şi îşi confecţionară propriile arme. Rebeliunea se răspândi. Anakin se opri doar suficient de mult timp pentru a se asigura că explozia funcţionase şi că sclavii aveau avantajul în luptă. Gărzile de pe Nar Shaddaa puseră repede blasterele jos şi părăsiseră zona. Sclavii luaseră armele şi porniseră împotriva droizilor.

Anakin fugi din fabrică spre turbolift. Dacă îl cunoştea bine pe Krayn, bănuia că piratul nu va rămâne pe Nar Shaddaa. De îndată ce Krayn va şti că rebeliunea nu putea fi înăbuşită, se va îndrepta spre nava sa. Anakin intenţiona să-l oprească. Dădu buzna pe platforma de aterizare la timp pentru a-l vedea grăbindu-se spre nava lui. Piratul purta un blaster într-o mână şi un vibro-topor în cealaltă. Anakin se repezi dinspre capătul opus al platformei, cu sabia deja activată. Krayn îl văzu şi îşi acceleră pasul. Dar Anakin fu mai rapid. Cu un salt, ateriză în faţa lui Krayn.

— E timpul să plăteşti pentru crimele tale, spuse el.

— Nu cei ca tine o să mă facă să plătesc, băiete, rânji Krayn.

Anakin atacă. Nu simţea nicio teamă. Era ceva în sângele lui, ceva ciudat, ca şi cum gheaţa îi curgea acum prin vene. Nu era furie, îşi spuse lui însuşi. Nu se simţea ca o furie. Se simţea ca o justiţie. Un scop.

Toate vieţile de jos, din fabrici, toate vieţile pe care le cunoscuse pe Tatooine, mama lui, Hala, Amee, toţi cei care suferiseră, erau în mâinile lui. Toţi cei pe care îi pierduse, toţi cei pe care îi iubise. Era sigur că şi Qui-Gon era aici, îndemnându-l să continue.

Lovi spre Krayn. Piratul fu mai rapid decât se aştepta. Focul de armă arse mâneca tunicii lui Anakin. Tânărul se întoarse şi lovi cu piciorul, sperând să smulgă arma din pumnul

cărnos al lui Krayn. Dar piratul absorbi lovitura şi rezistă.

Pocnetul focului de armă îl urmări pe Anakin în timp ce acesta făcea o săritură şi ateriza în stânga lui Krayn. Piratul se feri de prima lovitură a sabiei, iar Anakin o aruncă în cealaltă mână şi veni spre el dintr-un unghi surprinzător. Krayn urlă atunci când îl atinse sabia. Ridică vibro-toporul ca şi cum ar fi fost o jucărie şi lovi spre Anakin de jos. Surprins, Anakin se răsuci, dar nu înainte ca vibro-toporul să-i atingă încheietura mâinii. Durerea fu orbitoare. Dacă Krayn ar fi fost cu un centimetru sau doi mai aproape, i-ar fi tăiat mâna.

Anakin aruncă sabia înapoi în mâna bună. Sări în jurul lui Krayn şi îl atacă din spate. Krayn se întoarse şi ţinti cu blasterul. Anakin evită focul şi înaintă, forţându-l pe Krayn să dea înapoi.

Se simţi cuprins de justiţie. De acum încolo, nu va mai face nicio greşeală.

Amintirile se zbătură în el, despre mama sa, despre lacrimile lui Amee timp de luni de zile după ce fusese capturată Hala. Egală răutatea lui Krayn cu justiţia lui, împingându-l înapoi spre zid, ca să-l ţină la distanţă. Văzu prima sclipire de teamă în ochii lui Krayn şi se bucură de ea.

— Vei muri de mâna mea, Krayn, spuse el printre dinţi. Vei muri de mâna unui băiat.

Krayn era prea epuizat ca să răspundă. Părul îi era ud şi încâlcit, iar braţul său puternic tremura în timp ce încerca să ridice vibro-toporul împotriva lui Anakin.

Anakin îl stăpânea acum. Nu avea să-i arate nicio milă. Krayn nu merita nimic. Nu era posibil să-l captureze. Trebuia doar să-l ucidă.

* * *

Obi-Wan o urmă pe Siri afară din sala de conferinţe. De îndată ce rămaseră singuri, îşi dădu jos masca.

— Aşa mă gândeam şi eu, spuse Siri. Nu te-ai priceput niciodată la deghizări.

— Te-am păcălit, spuse Obi-Wan. Recunoaşte.

Ea îşi arătă dinţii la el.

— Niciodată.

El o urmă în fugă până în camera lui Krayn. Nu era în camera de primire sau în centrul de control.

— N-ar fi vrut să coboare în fabrică, spuse Siri. Nu ar vrea să fie în apropierea rebeliunii.

Schimbară o privire.

— Platforma de aterizare, spuse Siri, şi porni.

Se năpustiră pe coridoare şi dădură buzna pe ieşire. La capătul opus, Anakin îl ţinea la distanţă pe Krayn. Piratul era aplecat, respirând greu. În timp ce-l priveau, un vibro-topor căzu din mâna lui sângerândă şi se zdrobi de pământ. Piratul îşi ridică faţa spre atacatorul său.

— Anakin! strigă Obi-Wan.

Porni spre el, iar Siri făcu un ocol în caz că ar fi trebuit să-l flancheze pentru a-l sprijini.

Padawanul său nu îl auzi. Pe faţa lui se citea o intensitate pe care Obi-Wan nu o mai văzuse niciodată. Anakin îşi ridică sabia pentru a-i da lovitura fatală.

— Nu o face! strigă Obi-Wan.

Sabia tăie în jos. Anakin o înfipse în pieptul lui Krayn. Gura piratului se deschise într-un ţipăt fără sunet. Se uită în ochii lui Anakin, apoi se prăbuşi la pământ.

Epilog

Câteva zile mai târziu, Obi-Wan şi Siri stăteau cu Anakin şi priveau cum transportorul argintiu elegant cobora pe platforma de aterizare a lui Krayn.

— Cu siguranţă ne vom întoarce pe Coruscant cu stil, observă Siri.

Acum semăna mai mult cu cea de altădată, îmbrăcată într-o tunică simplă, cu faţa curăţată, cu părul blond strâns după urechi şi strălucind în soarele slab.

— Nu se întâmplă prea des să vină o delegaţie a Senatului să ne felicite pentru o misiune şi să ne ducă acasă, spuse Obi-Wan. De fapt, nu se întâmplă niciodată.

— Bănuiesc că sunt recunoscători pentru că am eliberat Nar Shaddaa, zise Siri.

— Ca să nu mai vorbim de căderea lui Krayn şi a imperiului său, spuse Obi-Wan. Galaxia va fi mai sigură pentru multe fiinţe.

Anakin aprobă din cap. Obi-Wan îi studie faţa. Era atât de copilăroasă şi deschisă. Sclipirea pe care o văzuse în lupta cu Krayn – ceva întunecat, sălbatic –, se estompase. Băiatul pe care îl cunoştea îi luase locul. Anakin îi explicase că Krayn încă mai avea blasterul. Viaţa îi fusese în pericol. Nu încălcase codul Jedi omorându-l. Cu toate astea, Obi-Wan încă mai avea îndoieli. Îndoieli pe care nu le putea împărtăşi. Siri nu văzuse expresia de pe faţa lui Anakin.

— Haideţi să-i întâmpinăm, spuse Obi-Wan când coborî rampa.

— Stai, uite-le pe Mazie şi Berri, spuse Anakin. Trebuie să le salut.

— Anakin, a venit însuşi Cancelarul Palpatine, îi reaminti Obi-Wan.

Anakin zâmbi şi îşi trecu mâna peste păr.

— Ştiu.

Obi-Wan aprobă din cap. Anakin avea dreptate. Datorită lui Mazie şi Berri, reuşiseră în misiunea lor. Politicienii puteau aştepta.

Mazie şi Berri se apropiară. Mazie şchiopăta uşor. Fusese rănită în luptă.

— Ştiam că plecaţi, spuse Mazie. Nu vă puteam lăsa să o faceţi fără să vă mulţumim. Le vorbea tuturor, dar privirea ei rămăsese pe Anakin. Ne-ai eliberat pe toţi.

— V-aţi eliberat pe voi înşivă, o corectă Anakin. Eu sunt cel care ar trebui să îţi mulţumesc. Se întoarse spre Berri. Şi ţie, Berri. Mă bucur să te întâlnesc în sfârşit. Ai dat dovadă de mult curaj ajutându-ne pe Siri şi pe mine să evadăm.

— Am făcut doar ce am putut, spuse Berri.

— Ai făcut foarte mult, spuse Siri.

— Colicoizii ne-au oferit salariu pentru a rămâne, spuse Mazie. Vom munci până când vom avea destui bani ca să plecăm de pe planetă. Nar Shaddaa nu este un loc în care să trăieşti.

— Poate că Jedii vor putea ajuta cu relocarea şi transportul, spuse Siri. Vom lua legătura după ce ajungem la Templu.

Mazie şi Berri schimbară priviri fericite.

— Asta ar fi foarte bine, spuse Mazie. Călătorie sigură spre casă.

Berri zâmbi.

— Nu va trebui să vă mai faceţi griji cu privire la piraţi.

Mazie întinse mâna şi apucă umerii lui Anakin într-o manifestare bruscă de emoţie.

— Ne-ai garantat siguranţa şi vieţile omorându-l pe Krayn. Nu vom uita asta niciodată.

— Eu nu te voi uita niciodată, spuse Anakin.

Cei trei Jedi se întoarseră şi se îndreptară spre delegaţia Senatului. Cancelarul Palpatine zâmbi şi întinse mâinile.

— Jedii au adus în sfârşit libertatea pe Nar Shaddaa, spuse el. Acum putem începe să curăţăm această lume. Colicoizii au nevoie de ajutorul nostru şi noi avem nevoie de al lor. Ridică din umeri. Este preţul pe care îl plătim pentru eliberarea lumii şi pentru moartea lui Krayn. Senatul vă mulţumeşte pentru marile servicii aduse galaxiei.

Jedii îşi plecară capul respectuoşi.

— Acum, urcaţi la bord. Avem totul pregătit pentru o călătorie confortabilă înapoi pe Coruscant, spuse Palpatine.

Punând o mână pe umărul lui Anakin, deschise drumul

spre navă.

Obi-Wan ezită, cu Siri lângă el. Privi cum Palpatine îşi coborî capul aproape de cel al lui Anakin pentru a-i vorbi. Ce anume îl neliniştea la imaginea asta? Era amintirea a ceea ce văzuse pe faţa lui Anakin în lupta cu Krayn? Padawanul său fusese în focul bătăliei şi se temuse pentru viaţa lui. Simţise că Krayn era pe punctul de a trage. Avea toate motivele să-l ucidă. Nu-l omorâse din furie sau din răzbunare.

Şi totuşi, când Anakin se întorsese cu faţa spre el, expresia lui era atât de goală. Privirea lui nu conţinea nici triumf, nici suferinţă. Doar goliciune.

Fusese amorţit de experienţa bătăliei, îşi spuse Obi-Wan. Şi el însuşi se simţise la fel uneori.

Nu-l voi abandona, Qui-Gon, jură Obi-Wan în taină. Văd ceea ce vezi şi tu. Văd cum se străduieşte. Îi văd capacitatea imensă de a face bine.

Siri se apropie mai mult de el.

— Se pare că Padawanul tău l-a impresionat pe Cancelar. Are calităţi mari.

— Da, fu de acord Obi-Wan. Totuşi, mai are atât de multe de învăţat.

Viziunea cu Qui-Gon din peştera Ilum îi răsări în minte. Nu ştia ce încercase să-i spună viziunea, în afară de faptul că trebuia să meargă mai departe.

Va merge mai departe. Îl va îndruma pe talentatul său Padawan cât de bine va putea. Nu va da greş.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ…

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

